

àgora []

**Catálogo de la Exposición del Concurso
Internacional de Pintura Mural**

**Katalog wystawy Międzynarodowego Konkursu
Malarstwa Muralowego**

**Universidad
Zaragoza**

**Escuela de
Ingeniería y Arquitectura
Universidad Zaragoza**

**INSTITUTO
POLACO
DE CULTURA**

**NARODOWY INSTYTUT
POLSKIEGO DZIEDZICTWA
KULTUROWEGO ZA GRANICĄ
POLONIKA**

© Anna Maria Biedermann, Francisco Javier Galán Pérez

Diseño: Marina Calleja Martínez

1.ª edición. Zaragoza, 2025

Edita: Servicio de Publicaciones. Universidad de Zaragoza

ISBN 978-84-10169-88-3

Servicio de Publicaciones
Universidad Zaragoza

ÍNDICE/ Indeks

Jurado/ Jury	12
Una cartografía de lo imaginado	14
Kartografia przestrzeni wyobrażonych	20
Primer premio/ pierwsza nagroda	27
Zerpabzueta, Carlos	28
Segundo premio/ druga nagroda	31
Szarko, Michał	32
Tercer premio/ trzecia nagroda	35
Buchta, Natalia	36
Otros participantes/ Inni uczestnicy	39
Alcaina Rodrigo, Jorge	40
Alcover Romero, Emma	42
Aliaga Gracia, María y Jato Ochoa, Pedro Miguel	44
Arribas Alguacil, Henar	46
Blasco Serrano, Laura	48
Broda, Tomasz	50
Bucholska, Irmina Ewa	54

Bujny, Jarek	56
Calvo, Sara	58
Camarero, Edgar	60
Castillo Cisneros, Verónica	62
Celek, Dawid	64
Conde, Nashaat	66
Contador, Josué Aunión	68
Czaja, Marcin	70
Czudzak, Aleksandra	72
Dávila Serrano, María Alejandra	74
Dewo, Joanna	76
Domínguez Vidal, Aitor	78
Dziwoki, Nina	80
Fernández, Mike	82
Fernández Núñez, Jaime	84
Fraca Villamayor, Sara	86

Frączyk, Joanna	88
Gil Morales, Isidro	90
Giménez Esteban, Rebeca	92
González González, Juan Carlos	94
Górski, Henryk	96
Herman, Anna	98
Idzikowski, Emil	100
Jabłońska, Małgorzata & Szewczyk, Piotr	102
Jordá de Lucas, Alicia	104
Kłapkowska, Zuzanna	106
Klekowska, Karolina	108
Klim, Maciej	110
Knorowski, Tomasz	112
Korovai, Svitlana	114
Kowalski, Kamil	116
Kreimer Fride, Avril	118

Kuzco, Kamil	120
Kwiatkowska, Kinga	122
Maciaga, Marta	124
De la Mano, David	126
Martín Gutiérrez, Daniel	128
Mateo Folgado, Pablo & Mollá Ramón, Candela	130
Mencwel, Maria	132
Mi-Ling Sicard, Laure Marie Ceine	136
Mikołajczyk, Ewa	138
Millán Escuin, Lucía	140
Mocna, Paulina Magdalena	142
Navarro, Lourdes	144
Nieto, Miguel	146
Nowicka, Emilia	148
Nowogródzka, Wiktoria	150
Parra Vidarrue, Jiao	152

Pietrzak, Dominika	154
Pietrzyk, Asia	156
Pino, Erika	158
Prandzioch, Szymon	160
Rodes Oliva, Ana	162
Rodríguez Marrero, Jorge Luis	164
Rodríguez Morales, Ángel Hermógenes	166
Rokita, Jarosław	168
Sabio Artal, Alba	170
Sánchez López, Juan	172
Sanz Martínez de Salinas, Lucía	174
Sarowska, Anna	176
Śliwowska, Wera	178
Słomczyński, Maciej	180
Słowiński, Patryk	182
Sopena Otero, Ainhoa	184

Szalecka, Klaudia	186
Szczecińska, Beata	188
Szwemberg, Kamila y Niziołek, Stanisław	190
Tabisz, Zuzanna	192
Tomaszewska, Alicja	194
Ujma, Anna	196
Valdovinos Granados, David Jovan	198
Vallés López, Natalia	200
Velázquez Estudillo, Jesús Alejandro	202
Viana Chaves, Silvia	204
Villarroel Escudero, Eva María	206
Wariychuk, Mayra Ivanna	208
Woźniak, Wojciech	210
Zanvit, Stefano Umberto	216
Ziemicki, Paweł y Sierra Rivera, Sara	218
Ejecución e inauguracióndel mural/ Wykonanie i odstąpienie muralu	221

Lidia Alfaro

Arquitecta Técnica de la UTCE
Architekt techniczny z UTCE

José Antonio Yagüe

Director de la EINA
Dyrektor EINA

Anna Maria Biedermann

Adjunta a Dirección para Imagen y Proyección Social
Asystent Dyrektora ds. Wizerunku i Odpowiedzialności Społecznej

Maria Ślebioda

Directora del Instituto Polaco de Cultura en Madrid
Dyrektorka Instytutu Polskiego w Madrycie

Alberto Castán

Director del Secretariado de Actividades Culturales
Dyrektor Sekretariatu Działalności Kulturalnej

Enrique Cano

Subdirector de Infraestructuras de la EINA
Zastępca Dyrektora Infrastruktury w EINA

Mercedes Ansón Castellote

Directora de la Biblioteca Hypatia
Dyrektor Biblioteki Hypatia

Anna Kowalik

Conservadora-Restauradora de Arte,
Representante Instituto Polonika
Konservator-restaurator dzieł sztuki,
Przedstawicielka Narodowego Instytutu Polskiego
Dziedzictwa Kulturowego za Granicą POLONIKA

Francisco Javier Galán Pérez

Profesor de Bellas Artes de la Universidad de Zaragoza
Profesor Sztuk Pięknych na Uniwersytecie w Saragossie

Luis Vicente Borrue

Subdirector de Comunicación de la EINA
Zastępca Dyrektora ds. Komunikacji w EINA

Soledad Pérez

Administradora de la EINA
Administrator EINA

Cuando Wojciech Has llevó al cine “El manuscrito encontrado en Zaragoza” en 1965, no conocía en persona la ciudad que daba nombre a la historia. Lo mismo había ocurrido más de un siglo antes con el autor de la obra literaria de la que surge la película. Jan Potocki, aristócrata ilustrado, viajero incansable y espíritu romántico, imaginó una Zaragoza sin que tengamos la certeza de que la hubiera pisado jamás. En ambos casos, la distancia geográfica se convirtió en un territorio de invención. Ni Potocki ni Has necesitaban la exactitud del mapa. Les bastó con la resonancia del nombre, con su eco sonoro y exótico, para erigir un escenario donde la razón y el sueño pudieran coexistir.

Aquel fecundo desconocimiento resultó ser liberador, puesto que les permitiría crear un mundo que no buscaba describir un lugar real, sino más bien lo que los comisarios de esta exposición consideramos como un estado de ánimo, una forma (y una instantánea) del pensamiento en tránsito. “El manuscrito encontrado en Zaragoza” es, en cierto modo, una Europa imaginada, donde vemos una red de caminos que se cruzan, con personajes errantes en ocasiones aberrantes, de lenguas y creencias entrelazadas. En su interior conviven lo árabe, lo hebreo y lo cristiano, lo mágico y lo racional, por supuesto, lo eslavo y lo latino. Es un relato laberíntico que refleja las tensiones y los sueños de un continente que, desde entonces, ha seguido debatiéndose entre la fragmentación y el deseo de unidad.

La película de Has, como antes la novela de Potocki, anticipa a nuestro juicio la mera concepción de Europa como un mosaico de identidades. En su puesta en escena se reconocen ecos del Sur mediterráneo y de la eterna, omnipresente, melancolía del Este, con atmósferas de desierto y de castillo, de itinerarios y apariciones. Y es en esa mezcla donde se cifra la posibilidad de un entendimiento común a través de la imaginación, en la heterogeneidad, compartiendo un relato poliédrico que todos pueden contar y a la vez habitar. Eso resultó ser Zaragoza para los polacos. Y los de Zaragoza sin saberlo, cabe añadir aquí.

Un concurso sin fronteras

Esa misma libertad creadora es la que da vida a las obras reunidas en esta exposición, organizada en el Espacio Ágora de la Escuela de Ingeniería y Arquitectura de la Universidad de Zaragoza, fruto de la colaboración con el Instituto Polaco de Cultura y el Instituto Polonika, con motivo del centenario del nacimiento de Has. Noventa y tres obras presentadas por artistas de lugares tan distantes como Argentina, Cuba, Colombia, España, Francia, Italia, México, Palestina, Perú, Polonia y Venezuela han respondido a la llamada del Concurso Internacional de Pintura Mural “Manuscrito encontrado en Zaragoza”. Todos ellos, al igual que Potocki y Has, han imaginado su propia versión de un territorio desconocido.

O quizá ya no tanto, dado que la de Has es hoy una obra de culto cinematográfico. Así pues, en las magníficas obras presentadas a concurso, la película se convierte en punto de partida para nuevas ficciones visuales. Algunos autores rinden homenaje al propio Has, retratado entre símbolos que lo vinculan con su película y con la ciudad que da título a la exposición. Otros reinterpretan la estructura narrativa del relato, construyendo composiciones que funcionan como laberintos o secuencias de signos que encajan unos dentro de otros. Y muchos vuelven sobre los personajes (Alphonse van Worden, Emina, Zibedeá), transformándolos en arquetipos contemporáneos de deseo, duda, asombro o muerte.

Esta diversidad de enfoques tan afinados produjo que el trabajo del jurado no fuera sencillo, porque no solo había que evaluar la calidad artística, sino también el mensaje y la posibilidad de su interpretación incluso por quienes desconocen hoy la obra de Has o Potocki, así como analizar

la convivencia plástica de dicha obra, en el espacio del Campus Río Ebro de la Universidad de Zaragoza.

La propuesta artística presentada por el ganador del primer premio, Carlos Zerpabzueta reúne todos esos criterios, puesto que hace una referencia directa a la obra cinematográfica, conformando una muy acertada representación simbólica de la complejidad de la estructura narrativa originaria de la obra. Dicha representación permite interpretaciones múltiples y encuentra cierta semejanza con lenguajes arquitectónicos e ingenieriles, aportando al mismo tiempo el color tan necesario en la Plaza de las Ingenierías. Estamos muy seguros de que los arquitectos podrán ver ahí un esquema de arquitectura modular, los informáticos una representación abstracta de complejos sistemas computacionales o que los diseñadores verán, por ejemplo, un eco de colores primarios usados en la Bauhaus. Seguramente habrá muchas más interpretaciones que los habitantes de este espacio encontrarán.

La composición de Zerpabzueta es de carácter abierto, replicable, sugiere el inicio de aquellos cambios que están por venir, tanto en el ámbito de la ciencia como en el de las infraestructuras colindantes a la Escuela. Cuando escribimos estas palabras, la ejecución del mural no ha empezado, pero podemos expresar la esperanza de que dicha obra sea el inicio de una mayor presencia del arte en el campus, arte que no solo transmita ideas, sino que también defina la identidad del lugar.

Los trabajos premiados creados por los artistas Michał Szarko (segundo premio) y Natalia Buchta (tercer premio) proponen una lectura distinta de la obra. Michał Szarko crea un espacio arquitectónico complejo, que añade profundidad al soporte y en el que se adivinan referencias a composiciones como las creadas por el artista neerlandés M. C. Escher. Se trata de una escalera que conduce a un destino desconocido, propuesta para una pared que encierra una escalera real. Esta duplicidad de la realidad pictórica y la realidad construida, metáfora de lo real y lo imaginado, aparece representada en la obra de Has en muchas ocasiones.

En el trabajo de Buchta encontramos una representación contemporánea de la *danse macabre* en la que no solo se unen los mundos de vivos y muertos, sino también distintas técnicas pictóricas en un lienzo muy expresivo, mantenido elegantemente con una gama cromática reducida.

En el presente catálogo se encuentran, en primer lugar, los trabajos premiados. A continuación, figuran en orden alfabético todos los trabajos presentados, los cuales en la exposición han sido agrupados para potenciar el diálogo entre distintas obras y facilitar al visitante la lectura de las ideas principales (según la interpretación de los comisarios) reflejadas en cada trabajo. En el catálogo invitamos a buscar sus propias agrupaciones y relaciones en un conjunto tan heterogéneo de propuestas como el que tiene en sus manos.

Así, las obras reunidas aquí no solo dialogan con una película, por ende con una novela, sino con la persistencia de un ideal: el de imaginar juntos, más allá de las fronteras, una comunidad de imaginación y de sentido. La Zaragoza inventada por Potocki y Has se convierte hoy en un símbolo de esa Europa que todavía soñamos. Una ciudad que nunca existió del todo, pero que sigue convocando a quienes creen que el arte puede ser una forma de encuentro, un lugar donde el pasado y el futuro se reconcilian en la mirada del presente, en el Campus Río Ebro de la Universidad de Zaragoza.

En este manuscrito colectivo que componen las obras expuestas, cada artista escribe su fragmento del sueño compartido. Y es precisamente en esa suma tan diversa, en ocasiones contradictoria, siempre luminosa, donde el relato se mantiene vivo, siempre abierto, siempre por completar.

Anna Maria Biedermann y Francisco Javier Galán
Comisarios

Kiedy Wojciech Jerzy Has w 1965 roku przeniósł na ekran „Rękopis znaleziony w Saragossie”, nie znał miasta, które widnieje w tytule tej historii. Tak samo było ponad sto lat wcześniej z autorem literackiego pierwowzoru – Janem Potockim, oświeconym arystokratą, niestrudzonym podróżnikiem i romantycznym duchem, który wyobraził sobie Saragossę, choć nie ma żadnych przesłanek, że kiedykolwiek tam był. W obu przypadkach geograficzny dystans stworzył terytorium dla wyobraźni. Ani Potocki, ani Has nie potrzebowali mapy. Wystarczyła im nazwa, jej dźwiękowy i egzotyczny pogłos, by stworzyć scenę, w której mogli współistnieć rozum i sen.

Ta niedosłowność okazała się wyzwalająca, ponieważ pozwoliła im stworzyć świat, który nie dążył do opisu rzeczywistego miejsca, lecz raczej tego, co kuratorzy wystawy określają jako stan ducha – formę (i migawkę) myśli w ruchu. „Rękopis znaleziony w Saragossie” to w pewnym sensie wyobrażona Europa, w której widzimy sieć przecinających się dróg, z wędrującymi, czasem dziwnymi postaciami, splecionymi językami i wierzeniami. W jej wnętrzu współistnieją elementy arabskie, hebrajskie i chrześcijańskie, magiczne i racjonalne, oczywiście także słowiańskie i łacińskie. To labiryntowa opowieść, odzwierciedla napięcia i marzenia kontynentu, który od tamtego czasu nieustannie balansuje między fragmentacją a pragnieniem jedności.

Film Hasa, podobnie jak wcześniej powieść Potockiego, antycypuje – w naszym przekonaniu – samo pojęcie Europy jako mozaiki tożsamości. Można w nim rozpoznać echa śródziemnomorskiego Południa i wiecznej, wszechobecnej melancholii Wschodu, z atmosferą pustyni i zamku, podróży i objawień. W tej mieszaninie kryje się możliwość wspólnego zrozumienia poprzez wyobraźnię, poprzez różnorodność, dzielenia się wielopłaszczyznową wielopłaszczyznową opowieścią.

Konkurs bez granic

Ta sama twórcza wolność ożywia dzieła zgromadzone na wystawie, zorganizowanej w przestrzeni Ágora Szkoły Inżynierii i Architektury Uniwersytetu w Saragossie, we współpracy z Instytutem Polskim w Madrycie i Narodowym Instytutem Polskiego Dziedzictwa Kulturowego za Granicą POLONIKA, z okazji setnej rocznicy urodzin Wojciecha Jerzego Hasa. Dziewięćdziesiąt trzy prace, nadesłane przez artystów z tak różnorodnych krajów jak Argentyna, Kuba, Kolumbia, Hiszpania, Francja, Włochy, Meksyk, Palestyna, Peru, Polska i Wenezuela, w odpowiedzi na Międzynarodowy Konkurs Malarstwa Muralowego „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Wszyscy oni, podobnie jak Potocki i Has, wyobrazili sobie własną wersję nieznanego terytorium.

A może już nie tak nieznanego, skoro dzieło Hasa jest dziś filmem kultowym. W znakomitych pracach zgłoszonych do konkursu film staje się punktem wyjścia dla nowych wizualnych fikcji. Niektórzy artyści oddają hołd samemu Hasowi, przedstawiając go wśród symboli łączących go z jego filmem i z Saragossą. Inni reinterpreterują narracyjną strukturę opowieści, tworząc kompozycje funkcjonujące jak labirynty lub sekwencje znaków wpasowujących się jedno w drugie. Wielu powraca do postaci (Alfons van Worden, Emina, Zibedeá), przekształcając je w współczesne archetypy pragnienia, zwątpienia, zdumienia czy śmierci.

Ta różnorodność sprawiła, że praca jury nie była łatwa. Należało ocenić nie tylko jakość artystyczną, ale również przekaz i możliwość interpretacji nawet przez tych, którzy dziś nie znają dzieł Hasa ani Potockiego, a także przeanalizować wizualną koegzystencję tych prac w przestrzeni kampusu Río Ebro Uniwersytetu w Saragossie.

Propozycja artystyczna Carlosa Zerpabzuety spełnia wszystkie te kryteria, ponieważ bezpośrednio odnosi się do filmu, tworząc niezwykle trafną symboliczną prezentację złożonej narracyjnej struktury oryginału. Umożliwia ona liczne interpretacje i wykazuje pewne podobieństwa do języków architektonicznych i inżynierskich, a jednocześnie wnosi tak potrzebny kolor na Plaza de las Ingenierías. Jesteśmy przekonani, że architekci dostrzegą w niej schemat architektury modularnej, informatycy – abstrakcyjną reprezentację złożonych systemów komputerowych, a projektanci – echo barw podstawowych używanych w Bauhausie. Z pewnością mieszkańcy tego miejsca znajdą jeszcze wiele innych odczytań.

Kompozycja Zerpabzuety ma charakter otwarty, powtarzalny; sugeruje początek nadchodzących zmian, zarówno w dziedzinie nauki, jak i w infrastrukturze otaczającej Szkołę. W chwili, gdy piszemy te słowa, prace nad muralem jeszcze się nie rozpoczęły, ale mamy nadzieję, że stanie się on początkiem większej obecności sztuki na terenie kampusu – sztuki, która nie tylko przekazuje idee, ale również współtworzy tożsamość miejsca.

Nagrodzone prace Michała Szarki (druga nagroda) i Natalii Buchty (trzecia nagroda) proponują odmienne odczytanie dzieła. Michał Szarko tworzy złożoną przestrzeń architektoniczną, która dodaje głębi powierzchni i przywołuje skojarzenia z kompozycjami M. C. Eschera. Są to schody prowadzące ku nieznanemu celowi – projekt dla ściany, która zasłania prawdziwe schody. Ta dwoistość rzeczywistości malarskiej i zbudowanej – metafora tego, co rzeczywiste i wyobrażone – często pojawia się w twórczości Hasa.

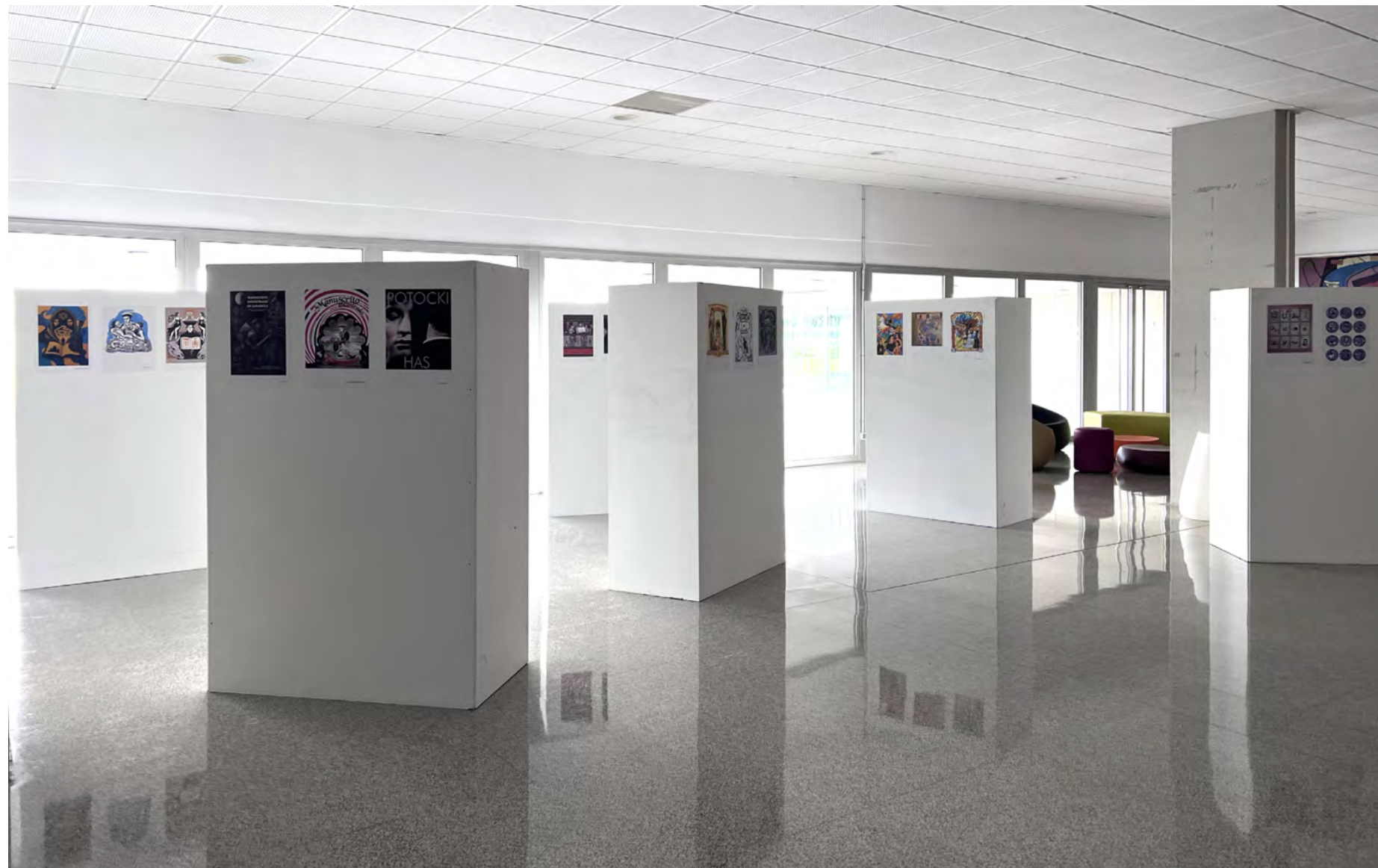
W pracy Buchty znajdujemy współczesną interpretację *Danse Macabre*, w której łączą się światy żywych i umarłych, a także różne techniki malarskie, zszyte w wyrazistej pracy, utrzymanej w eleganckiej, ograniczonej gamie kolorystycznej.

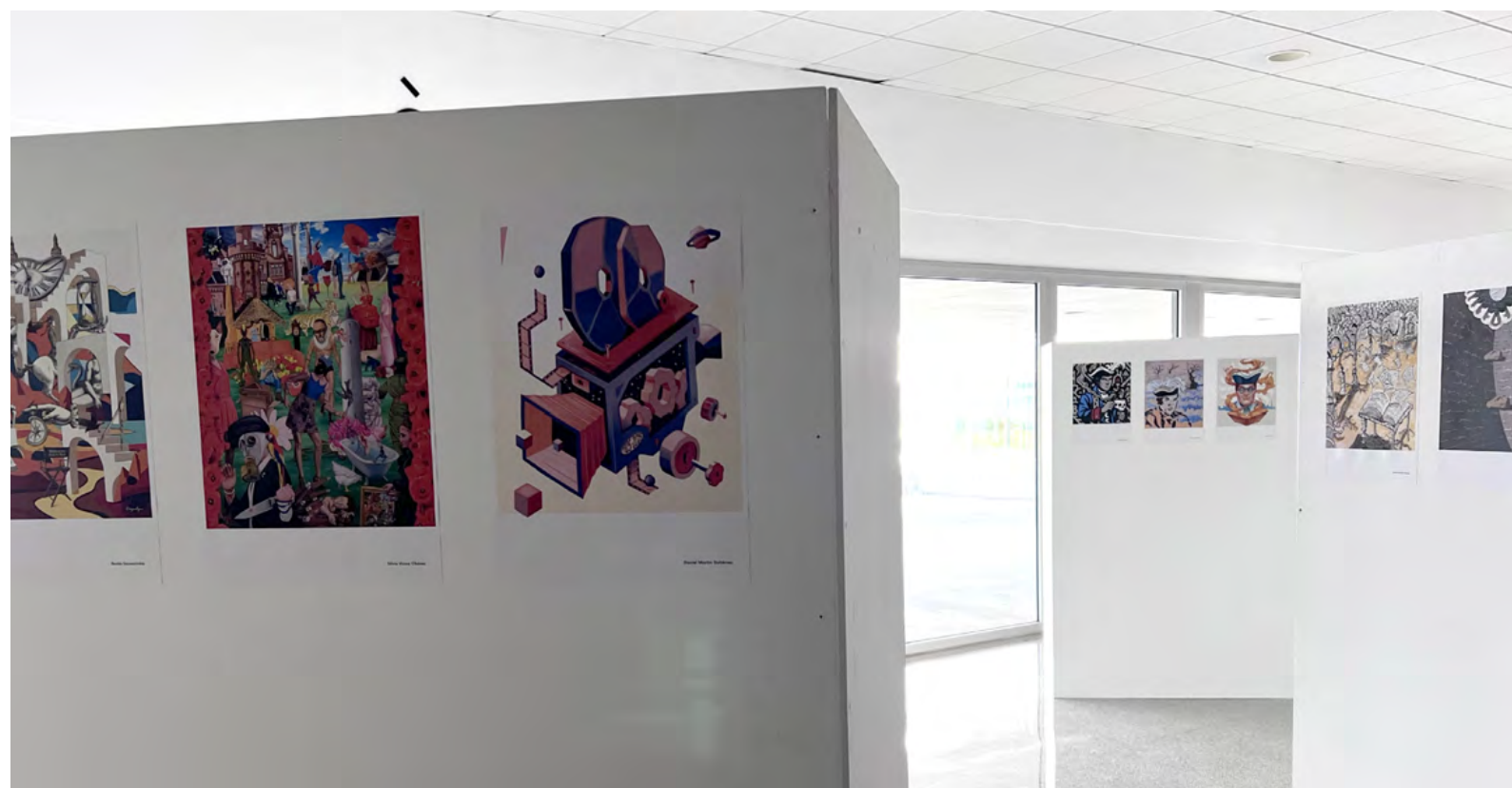
W niniejszym katalogu najpierw przedstawiono prace nagrodzone, a następnie – w porządku alfabetycznym – wszystkie pozostałe dzieła, które w ekspozycji zostały pogrupowane w sposób sprzyjający dialogowi między nimi i ułatwiający odwiedzającym odczytanie głównych idei (zgodnie z interpretacją kuratorów) obecnych w każdej pracy. W katalogu zachęcamy do poszukiwania własnych zestawień i relacji w tak zróżnicowanym zbiorze propozycji, jaki trzymacie Państwo w rękach.

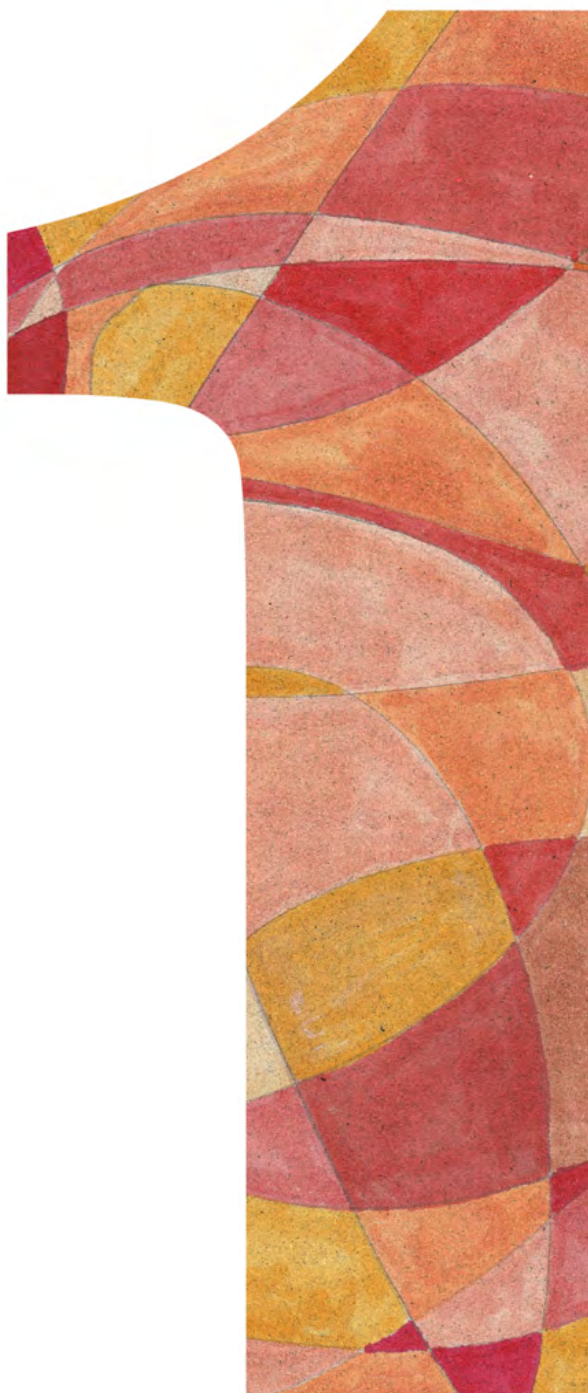
W ten sposób zgromadzone tu prace dialogują nie tylko z filmem, powieścią, ale też z ideą wspólnego wyobrażania sobie, ponad granicami, wspólnoty wyobraźni i znaczeń. Saragossa wymyślona przez Potockiego i Hasa staje się dziś symbolem tej Europy, o której wciąż marzymy – miasta, które nigdy nie istniało w pełni, lecz które nadal przywołuje tych, którzy wierzą, że sztuka może być formą spotkania, miejscem, w którym przeszłość i przyszłość godzą się w spojrzeniu teraźniejszości, na Kampusie Río Ebro Uniwersytetu w Saragossie.

W tym zbiorowym rękopisie, który tworzą wystawione dzieła, każdy artysta zapisuje swój fragment wspólnego snu. I właśnie w tej różnorodnej, czasem sprzecznej, lecz zawsze świetlistej całości, opowieść pozostaje żywa – zawsze otwarta, zawsze niedokończona.

Anna Biedermann i Francisco Javier Galán
Kuratorzy

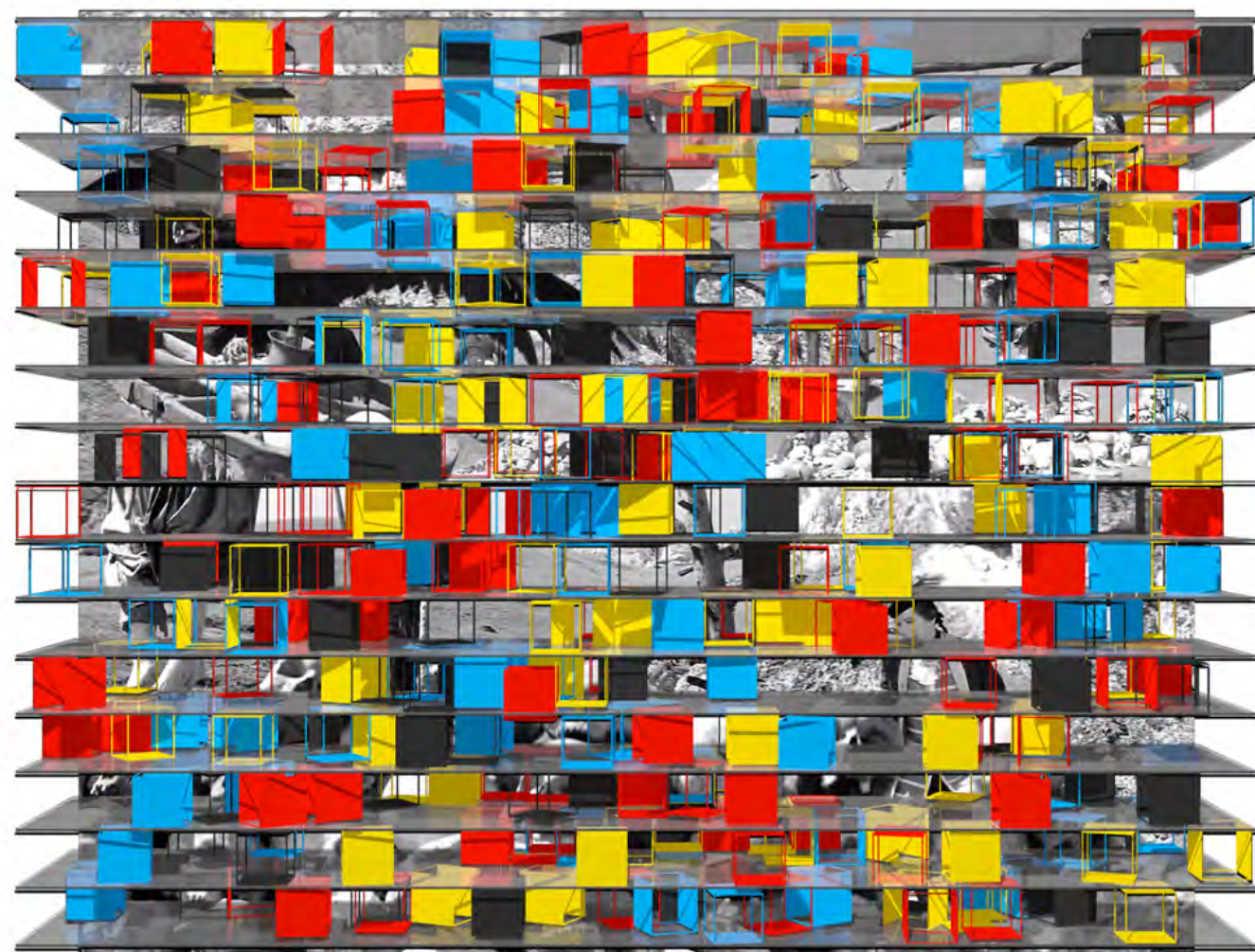

PRIMER PREMIO

PIERWSZA NAGRODA

Zerpabzueta, Carlos

No fue fácil afrontar este reto. Por primera vez en mi largo proceso de desarrollo de murales, tuve la oportunidad de entablar un diálogo creativo con otro autor que creó una película con un discurso visual estrechamente vinculado a su condición de artista visual, utilizando el texto de "El manuscrito encontrado en Zaragoza". Técnicamente, utiliza un formato cinematográfico inusual, 2.39:1, que le permite un mayor alcance para sus composiciones, acompañado de la música atonal de Penderecki, que acentúa la naturaleza transgresora y el sesgo abstracto de una obra avanzada que sigue siendo un referente en el mundo del arte y el cine actual.

Por lo tanto, propongo explotar la fragmentación implícita en la película, seleccionando dos fotogramas que consideré estéticamente potentes y utilizándolos como telón de fondo para una secuencia de cubos NoOn-NoOff. Estos se presentan en un momento de su ballet binario en el que alcanzan un equilibrio formal que considero apropiado para interactuar con las imágenes fijas seleccionadas, que se entrelazan como una compleja red tetracromática que, por efecto, se presenta como una imagen pero que podría perfectamente materializarse en el mundo real, como lo demuestra el efecto trampantojo presente en la composición.

Mi formación como arquitecto me permitió comprender el contexto y el edificio como otro aspecto fundamental a considerar en el diseño de la propuesta. En su ejecución, es posible utilizar diversas técnicas para asegurar un buen resultado, que creo que puede perfeccionarse si se seleccionan.

Podjęcie tego wyzwania nie było łatwe. Po raz pierwszy w moim długim procesie tworzenia murali nadarzyła się okazja do twórczego dialogu z innym artystą, który stworzył film w oparciu o „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Technicznie rzecz biorąc, Wojciech Jerzy Has użył nietypowego formatu filmu 2,39:1, który pozwala na większy zakres jego kompozycji, akompaniowanych atonalną muzyką Pendereckiego, która podkreśla transgresyjny charakter i abstrakcyjne nastawienie zaawansowanego dzieła, pozostającego dziś punktem odniesienia w świecie sztuki i kina.

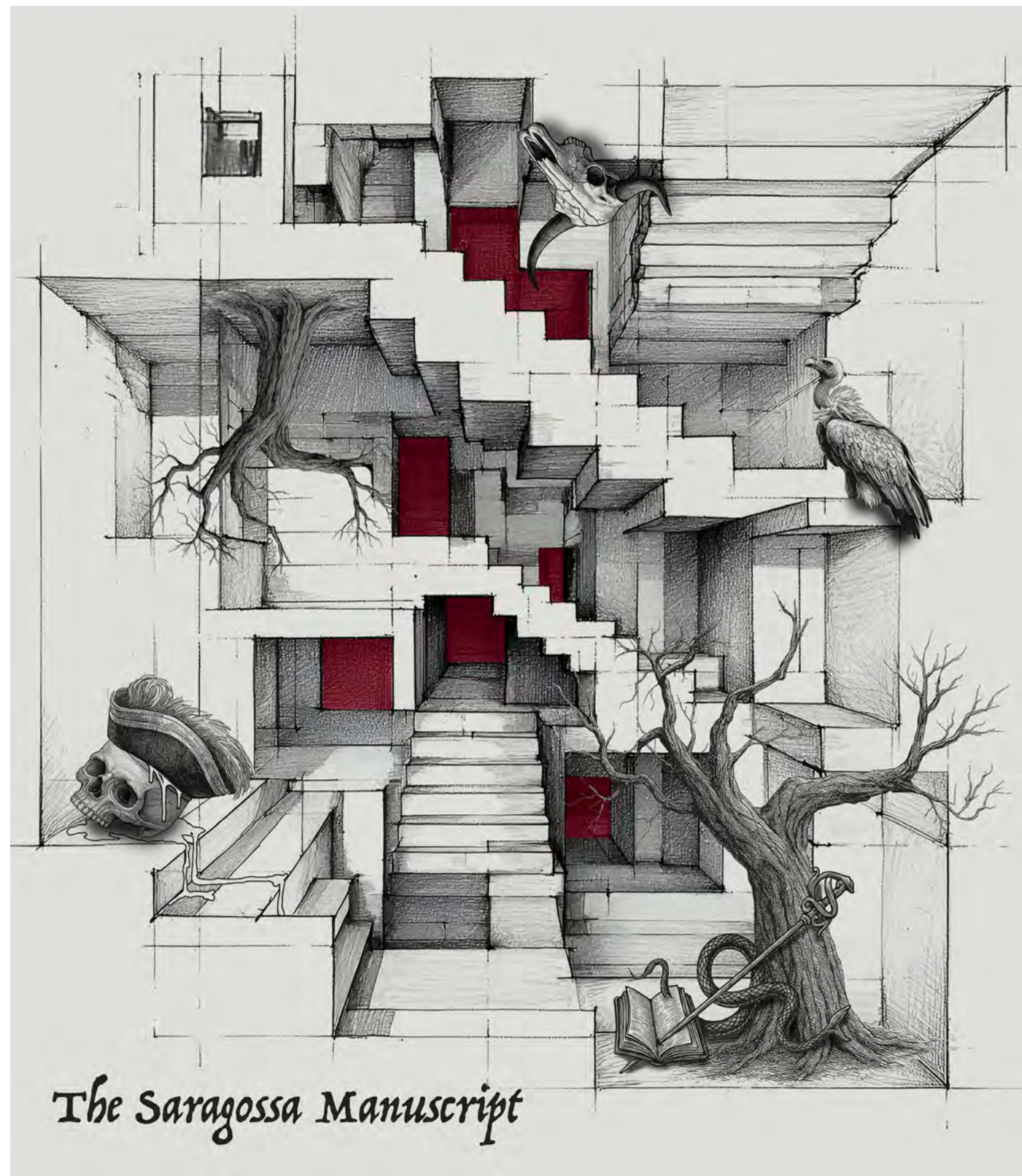
W związku z tym proponuję wykorzystanie fragmentacji ukrytej w filmie, wybierając dwie klatki, które uznałem za estetycznie wyraziste, i wykorzystując je jako tło dla sekwencji sześciąt NoOn-NoOff. Są one prezentowane w momencie swojego binarnego baletu, osiągając formalną równowagę, którą uważam za odpowiednią do interakcji z wybranymi klatkami, które przeplatają się niczym złożona tetrachromatyczna kratownica. W gruncie rzeczy wydają się one jedynie obrazem, ale równie dobrze mogłyby zmateriałizować się w rzeczywistości, o czym świadczy iluzjonistyczny charakter kompozycji.

Moja pozycja architekta pozwoliła mi zrozumieć kontekst i budynek jako kolejny fundamentalny aspekt, który należy uwzględnić w projekcie. W jego realizacji możliwe jest zastosowanie różnych technik gwarantujących dobry efekt, które uważam za możliwe do dopracowania, jeśli zostaną wybrane.

SEGUNDO PREMIO

DRUGA NAGRODA

Szarko, Michał

La composición se basa en un laberinto de escaleras y pasajes perspectivas que remiten a la narrativa enmarcada: historias dentro de historias, sin principio ni fin claros. El mural no es un cuerpo extraño, sino que se integra en el paisaje arquitectónico de la Universidad de Zaragoza, Escuela de Ingeniería y Arquitectura. El surrealismo, el misticismo y lo grotesco construyen una alegoría de la vida: un viaje infinito a través de relatos y significados.

Kompozycja bazuje na labiryncie schodów i perspektywicznych przejść, które odwołują się do szkatułkowej narracji – opowieści w opowieści, bez wyraźnego początku ani końca. Mural nie jest ciałem obcym, lecz wpisuje się w architektoniczny krajobraz wydziału Architektury Uniwersytetu. Surrealistyczne symbole, mistycyzm i groteska tworzą alegorię życia – nieskończonej podróży przez historie i znaczenia.

TERCER PREMIO

TRZECIA NAGRODA

Buchta, Natalia

La obra que presento al concurso es un collage artístico inspirado en la *danza macabra*, concretamente en la "Danza de la Muerte" del siglo XVI, conservada en el Museo Metropolitano de Nueva York. Yuxtapongo el símbolo universal de la igualdad ante la muerte con imágenes y personajes de la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza" (1965), de Wojciech Jerzy Has. La película de Has, como la obra de Jan Potocki, está llena de visiones surrealistas y reflexiones que crean una narrativa sobre la condición humana. El tema de la danza de la muerte transmite lo mismo: independientemente de la posición social, edad o nacionalidad, toda persona encara un fin. En mi obra, la yuxtaposición de ambas fuentes—danza macabra e imaginación cinematográfica de Has—genera un diálogo entre patrimonio artístico europeo y reinterpretación visual contemporánea. El uso del *collage* permite combinar capas temporales y estilísticas: dibujo clásico con acuarela, fragmentos de fotogramas y estética gráfica contemporánea. Esta técnica refleja la naturaleza múltiple y fragmentada del filme, donde las historias se entrelazan. Mi propuesta mural también alude a Zaragoza, donde transcurre parte de la novela. La ciudad actúa como espacio de encuentro de culturas y religiones. La Biblioteca de Hipatia de Alejandría, en cuya fachada se creará el mural, actualiza esa idea: lugar de conocimiento abierto a idiomas, tradiciones y perspectivas. El proyecto también conmemora el centenario de Wojciech Jerzy Has. El objetivo es crear una narrativa visual que combine el surrealismo del filme, la danza macabra y el contexto de Zaragoza.

Praca, którą zgłaszam na konkurs, to artystyczny kolaż inspirowany *Danse Macabre*, a konkretnie XVI-wiecznym „Tańcem Śmierci”, prezentowanym w Metropolitan Museum of Art w Nowym Jorku. Zestawiam uniwersalny symbol równości w obliczu śmierci z obrazami i postaciami z filmu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1965).

Film Hasa, podobnie jak dzieło Jana Potockiego, pełen jest surrealistycznych wizji i refleksji, które tworzą narrację o kondycji ludzkiej. Temat *Tańca Śmierci* przekazuje to samo: niezależnie od pozycji społecznej, wieku czy narodowości, każdy staje w obliczu końca. W mojej pracy zestawienie obu źródeł – *Danse Macabre* i filmowej wyobraźni Hasa – generuje dialog między europejskim dziedzictwem artystycznym a współczesną reinterpretacją wizualną.

Zastosowanie kolażu pozwala na połączenie warstw czasowych i stylistycznych: klasycznego rysunku z akwarelą, fragmentów kadrów i współczesnej estetyki graficznej. Ta technika odzwierciedla wieloraką i fragmentaryczną naturę filmu, w którym historie się przeplatają.

Mój projekt muralu nawiązuje również do Saragossy, gdzie rozgrywa się część powieści. Miasto to jest miejscem spotkań kultur i religii. Biblioteka Hypatii z Aleksandrii, na której fasadzie powstanie mural, aktualizuje tę ideę: miejsca wiedzy otwartego na języki, tradycje i perspektywy. Projekt upamiętnia również stulecie urodzin Wojciecha Jerzego Hasa. Celem jest stworzenie narracji wizualnej łączącej surrealizm filmu, taniec śmierci i kontekst Saragossy.

OTRAS PROPUESTAS

INNE PROPOZYCJE

Alcaina Rodrigo, Jorge

He elegido una propuesta centrada en la película y en sus personajes: el capitán Alphonse van Worden y las dos damiselas misteriosas que dicen ser parientes suyas. He utilizado también elementos que aparecen repetidamente a lo largo de filme cada vez que nos lleva a la posada de Venta Quemada, como son el cuervo, la sogá, los cráneos... que considero representativos del aire onírico-pesadillesco de toda la película. En la cinta, Has juega todo el rato con esta alternancia entre el sueño y la realidad, entre la vida y la muerte, y nos muestra todos estos símbolos para reforzar esa ambivalencia. He querido que quede patente ese aire surrealista-onírico que caracteriza a la película y a la filmografía del autor además de con estos símbolos, con la representación de los dos personajes femeninos, que a modo de La Parca, tientan a Alphonse y lo llevan a una especie de más allá.

Creo que puede ser interesante la propuesta para la universidad, pues daría a conocer la película a los alumnos así como al director y su trabajo, acercando un poquito más a nuestros jóvenes al cine, al cine surrealista y al cine y cultura polacos.

En cuanto a la integración con la arquitectura del campus universitario, considero que es una propuesta llamativa, que puede encajar con el estilo del edificio gracias a su paleta de color reducida que encaja con el resto de tonos del edificio; y a la claridad de las formas y trazos que la componen.

Wybrałem propozycję skupioną na filmie i jego bohaterach: kapitanie Alfonsie van Wordenie i dwóch tajemniczych damach, które twierdzą, że są jego krewnymi. Wykorzystałem również elementy, które pojawiają się wielokrotnie w filmie, za każdym razem, gdy jesteśmy zabierani do gospody Venta Quemada, takie jak kruk, lina, czaszki. Elementy te uważam za reprezentatywne dla onirycznej/koszmarnej atmosfery całego filmu. W filmie Has nieustannie bawi się przemianą między snem a rzeczywistością, między życiem a śmiercią i pokazuje nam wszystkie te symbole, aby wzmocnić tę ambiwalencję. Chciałem wyraźnie przekazać surrealistyczną/oniryczną atmosferę, która charakteryzuje film i filmografię reżysera, nie tylko za pomocą tych symboli, ale także poprzez przedstawienie dwóch postaci kobiecych, które niczym ponury żniwiarz kuszą Alfonsa i prowadzą go do swego rodzaju życia pozagrobowego. Myślę, że ta propozycja mogłaby być interesująca dla uniwersytetu, ponieważ przybliżyłaby studentom film, a także reżysera i jego twórczość, surrealistyczne kino oraz polską kinematografię i kulturę. Jeśli chodzi o integrację z architekturą kampusu uniwersyteckiego, myślę, że to wyrazista propozycja, która mogłaby wpasować się w styl budynku dzięki oszczędnej paletce barw, która pasuje do reszty budynku, oraz wyrazistości kształtów i linii, które go tworzą.

Alcover Romero, Emma

Este proyecto vincula la literatura, el cine, la arquitectura y la memoria cultural de Zaragoza en una propuesta visual para la Biblioteca Hipatia de Alejandría. El eje conceptual se basa en dos elementos del largometraje de Wojciech Jerzy Has, "El manuscrito encontrado en Zaragoza", cuya atmósfera surrealista y barroca se reinterpreta a través de una iconografía fantástica: la figura humana sobre un pájaro simboliza el viaje iniciático y la intersección de realidades. La composición traduce la riqueza narrativa de Has y Potocki al lenguaje visual, conectando lo onírico con lo histórico.

Se incorporan referencias a las bóvedas de la Lonja de Mercaderes, cuya renovación (1987-1999) dirigió la arquitecta Úrsula Heredia Lagunas, destacando el papel de la mujer en la conservación del patrimonio. También se alude al Cine Dorado, renovado en 1949 por Santiago Lagunas, Fermín Aguayo y Eloy Giménez Laguardia (Grupo Pórtico), un referente del arte contemporáneo. La vibración cromática recupera su espíritu experimental.

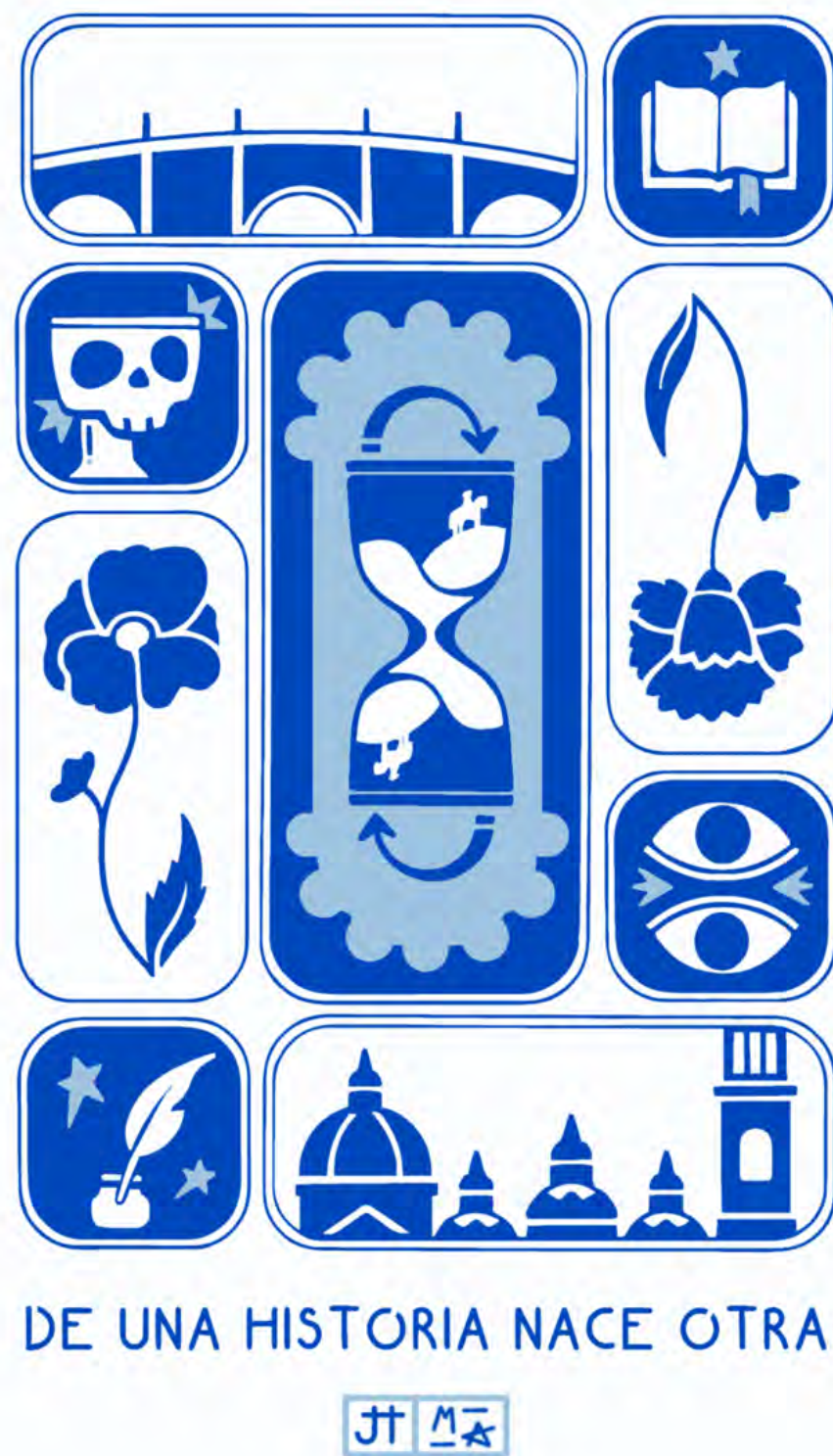
La pintura integra la voz de María Domínguez, la primera alcaldesa democrática de España y autora del lema «Que el libro sea nuestra arma de combate», con una tipografía clara y colorida para reforzar la Biblioteca como espacio de conocimiento y libertad.

Con un estilo pop, colores intensos y pintura acrílica resistente, la obra busca un equilibrio entre la visibilidad a gran escala y el interés personal. El mural conecta cine, literatura y arquitectura para afirmar el conocimiento como herramienta de aprendizaje, resistencia y creatividad.

Projekt łączy literaturę, film, architekturę i pamięć kulturową Saragossy w wizualnej propozycji dla Biblioteki Hypatii z Aleksandrii. Oś koncepcyjna opiera się na dwóch elementach filmu fabularnego Wojciecha Jerzego Hasa, „Rękopis znaleziony w Saragossie”, którego surrealistyczny i barokowy klimat został zinterpretowany na nowo poprzez fantastyczną ikonografię: postać ludzka na ptaku symbolizuje inicjacyjną podróż i skrzyżowanie rzeczywistości. Kompozycja przekłada bogactwo narracji Hasa i Potockiego na język wizualny, wprowadzając dialog między oniryzmem a historią. W projekcie wykorzystano odniesienia do sklepień Lonja de Mercaderes, których renowacją (1987–1999) kierowała architektka Úrsula Heredia Lagunas, podkreślając rolę kobiet w konserwacji dziedzictwa. Nawiązuje również do Cine Dorado, odnowionego w 1949 roku przez Santiago Lagunasa, Fermína Aguayo i Eloya Giméneza Laguardię (Grupo Pórtico), zabytku sztuki współczesnej. Chromatyczna wibracja odzyskuje swojego eksperymentalnego ducha.

Obraz integruje głos Marii Domínguez, pierwszej demokratycznej burmistrz Hiszpanii i autorki maksymy „Niech książka będzie naszą bronią”, w połączeniu z wyraźną i kolorową typografią, aby podkreślić rolę Biblioteki jako przestrzeni wiedzy i wolności.

Dzięki popowemu stylowi, intensywnym kolorom i wytrzymałej farbie akrylowej, dzieło poszukuje równowagi między widocznością na dużą skalę a osobistym zainteresowaniem. Mural łączy kino, literaturę i architekturę, aby podkreślić wiedzę jako narzędzie uczenia się, oporu i kreatywności.

Nuestra propuesta hace referencia a "El manuscrito encontrado en Zaragoza" y subraya la conexión entre las culturas española y polaca. El mural reúne cuatro parejas de símbolos y un motivo central, con estilo de exlibris para vincularlo a la Biblioteca Hypatia. Primera pareja (sueño-realidad): el cáliz, tomado de las escenas de Don Alphonse y las dos princesas, simboliza lo onírico; los ojos representan lo racional y la percepción sensorial. Segunda (Zaragoza): El Pilar se asocia al nacimiento del cine en España por el cortometraje "Salida de misa de doce del Pilar de Zaragoza"; el Puente de Piedra simboliza el encuentro entre culturas, especialmente en el ámbito universitario. Tercera (libro-pluma): el libro remite al manuscrito, a la biblioteca y a la Universidad como espacios de conocimiento; la pluma en el tintero anima a disfrutar y crear arte y alude a la última escena, cuando el protagonista toma el manuscrito y continúa escribiendo. Ambos incluyen tres estrellas por los edificios de la EINA. Cuarta (flores): la amapola de Polonia y el clavel de España, como unión cultural. El motivo central es un reloj de arena de mitades reflejadas, con Don Alphonse a caballo en Venta Quemada, enmarcado por el arco polilobulado de la cueva de las princesas. La composición, tipo matrioska, alude a historias dentro de historias y a la frase de Rebeca "De una historia nace otra". Paleta monocromática azul y formas redondeadas transmiten cercanía, calma y frescura e integran la obra en la arquitectura.

Nasza propozycja, nawiązująca do „Rękopisu znalezionego w Saragossie”, podkreśla związek między kulturą hiszpańską a polską. Mural łączy cztery pary symboli i centralny motyw w stylu ekslibrisu, nawiązując do Biblioteki Hypatii. Pierwsza para (sen/rzeczywistość): kielich, zaczerpnięty ze scen z Don Alfonsem i dwoma księżniczkami, symbolizuje sen; oczy reprezentują racjonalność i percepcję zmysłową. Druga (Saragossa): Pilar jest kojarzona z narodzinami kina w Hiszpanii poprzez krótkometrażowy film *Wyjście z mszy o dwunastej z Pilar w Saragossie*; Kamienny Most symbolizuje spotkanie kultur, zwłaszcza w kontekście uniwersyteckim. Trzecia (książka/pióro): książka odnosi się do manuskryptu, biblioteki i uniwersytetu jako przestrzeni wiedzy; pióro w kałamarzu zachęca do przyjemności i tworzenia sztuki oraz nawiązuje do finałowej sceny, w której bohater bierze manuskrypt i kontynuuje pisanie. Obie pary obejmują trzy gwiazdki dla budynków EINA. Czwarty (kwiaty): mak z Polski i goździk z Hiszpanii, jako połączenie kulturowe. Centralnym motywem jest klepsydra z lustrzanymi połówkami, przedstawiająca Don Alfonsa na koniu w Venta Quemada, obramowana wielopłetowym łukiem jaskini księżniczek. Kompozycja przypominająca matrioszkę nawiązuje do historii w historiach i do słów Rebeki: „Z jednej historii rodzi się inna”. Monochromatyczna paleta błękitu i zaokrąglone kształty oddają bliskość, spokój i świeżość, integrując dzieło z architekturą.

El mural diseñado para la fachada del Edificio Betancourt está pensado como un cruce entre la literatura, el cine y la memoria cultural de Zaragoza. La obra "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Jan Potocki, junto con su adaptación cinematográfica realizada por Wojciech Jerzy Has, presenta una estructura fragmentada y múltiple, que se representa en el mural a través de una composición en piezas, articuladas en una narrativa abierta mediante la combinación de escenas, símbolos y colores que invitan al espectador a una lectura múltiple. La obra mural no se limita a ilustrar, sino que evoca el espíritu de los relatos encadenados, donde cada fragmento conduce a otro y construye un imaginario colectivo.

El mural incorpora referencias directas a elementos patrimoniales y culturales de Zaragoza: el patrón geométrico de las tejas de la Basílica del Pilar; las flores, símbolo de las fiestas del Pilar, y el río Ebro. Estas imágenes insertan la obra dentro del territorio zaragozano y refuerzan la idea de la ciudad y la Universidad de Zaragoza como un espacio de encuentro cultural y un espacio de diálogo.

El mural simboliza esa apertura al conocimiento, sugiriendo que el aprendizaje es también un relato en construcción, con múltiples entradas y salidas.

La integración arquitectónica refuerza esta idea de diálogo. La fachada del Edificio Betancourt, de líneas racionales y superficies de hormigón, funciona como un lienzo neutro que permite la inserción del color y la narrativa visual. La geometría del mural dialoga con la retícula de la arquitectura, mientras que la paleta cromática introduce dinamismo en el espacio urbano del campus.

Mural zaprojektowany na fasadzie budynku Betancourt został pomyślany jako połączenie literatury, kina i pamięci kulturowej Saragossy. Dzieło Jana Potockiego „Rękopis znaleziony w Saragossie”, wraz z jego filmową adaptacją Wojciecha Jerzego Hasa, prezentują fragmentaryczną i wielowarstwową strukturę, reprezentowaną na muralu przez kompozycję elementów, artykułowanych w otwartej narracji. Poprzez połączenie scen, symboli i kolorów, widz zostaje zaproszony do wielorakiej interpretacji. Mural nie ogranicza się do ilustracji, lecz przywołuje ducha powiązanych historii, gdzie każdy fragment prowadzi do kolejnego i buduje zbiorową wyobraźnię. Mural zawiera bezpośrednie odniesienia do dziedzictwa i elementów kulturowych Saragossy: geometryczny wzór płytek bazyliki El Pilar, kwiaty, symbol święta Pilar, oraz rzekę Ebro. Obrazy te osadzają dzieło w krajobrazie Saragossy i wzmacniają ideę miasta i Uniwersytetu w Saragossie jako przestrzeni spotkań i dialogu kulturowego. Mural symbolizuje tę otwartość na wiedzę, sugerując, że nauka jest również narracją w toku, z wieloma wejściami i wyjściami. Integracja architektoniczna wzmacnia tę ideę dialogu. Fasada budynku Betancourt, z jej racjonalnymi liniami i betonowymi powierzchniami, pełni funkcję neutralnego płótna, które pozwala na wprowadzenie koloru i narracji wizualnej. Geometria muralu nawiązuje dialog z siatką architektoniczną, a paleta barw wprowadza dynamikę do przestrzeni miejskiej kampusu.

Blasco Serrano, Laura

Mi intención con el diseño del mural pretende crear un puente entre la literatura y la cinematografía, resaltando la identidad cultural de Zaragoza y la función de la universidad como espacio de aprendizaje.

En primer lugar, la obra se inspira en “El manuscrito encontrado en Zaragoza”, novela de Jan Potocki y llevada al cine por Wojciech Jerzy Has, los cuales logran plasmar un universo cargado de enigmas y narrativas múltiples. El mural muestra esa riqueza simbólica mediante imágenes que aluden a la idea de viaje y de historias entrelazadas. La estética laberíntica que caracterizó el cine de Has la refleja en la composición del mural: escenas y personajes que conviven, invitando al espectador a detenerse, interpretar y dejarse llevar por la imaginación.

En segundo lugar, nos encontramos con la ciudad de Zaragoza y su Universidad como puntos de tránsito y de encuentros culturales, en los cuales represento ese espacio de diversidad y conocimientos conectados entre sí con las páginas del manuscrito y la figura de la filósofa y científica Hypatia de Alejandría, cuyo nombre respalda la biblioteca en la cual será pintado el mural.

Como conclusión, el mural es una narración visual que conecta el universo poético y enigmático de Has y Potocki con la identidad cultural de Zaragoza y su universidad. Lo presento como una invitación a leer el campus como un manuscrito vivo, en el que cada estudiante, docente o visitante es parte de una historia común en constante construcción.

Moim zamierzeniem w projekcie muralu jest stworzenie pomostu między literaturą a kinem, podkreślając tożsamość kulturową Saragossy i rolę Uniwersytetu jako przestrzeni edukacyjnej.

Po pierwsze, praca inspirowana jest powieścią „Rękopis znaleziony w Saragossie” Jana Potockiego, zaadaptowaną na potrzeby filmu przez Wojciecha Jerzego Hasa. Ukazuje ona świat pełen zagadek i wielorakich narracji. Mural ukazuje to symboliczne bogactwo poprzez obrazy nawiązujące do idei podróży i przeplatających się historii. Labiryntowa estetyka, która charakteryzowała filmy Hasa, znajduje odzwierciedlenie w kompozycji muralu: sceny i postacie współistnieją, zachęcając widza do zatrzymania się, interpretacji i oddania się wyobraźni.

Po drugie, miasto Saragossa i jego Uniwersytet jako punkty tranzytowe i spotkania kulturowe. W tym kontekście przestrzeń różnorodności i wzajemnego powiązania wiedzy przedstawiam za pomocą stron manuskryptu oraz postaci filozofki i uczonej Hypatii z Aleksandrii, której imię nosi biblioteka, na ścianie której powstanie mural.

Podsumowując, mural jest wizualną narracją, która łączy poetycki i enigmatyczny świat Hasa i Potockiego z tożsamością kulturową Saragossy i jej Uniwersytetu. Prezentuję go jako zaproszenie do odczytania kampusu jako żywego manuskryptu, w którym każdy student, wykładowca i gość jest częścią wspólnej historii w ciągłej konstrukcji.

Broda, Tomasz

El primer proyecto presenta a Zbigniew Cybulski, el actor principal de la película de Wojciech Jerzy Has "El manuscrito encontrado en Zaragoza", en una toma con aires de póster, un tanto pastiche, donde el héroe, vestido con trajes de época y rodeado del paisaje de Sierra Morena, galopa a caballo, apresurándose a afrontar desafíos extraordinarios.

Pierwszy projekt przedstawia Zbigniewa Cybulskiego, głównego aktora filmu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”, w plakatowym, nieco pastiszowym ujęciu, na którym bohater, ubrany w kostium z epoki, otoczony krajobrazem Sierra Morena, galopuje na koniu, spiesząc się, by stawić czoła niezwykłym wyzwaniom.

Broda, Tomasz

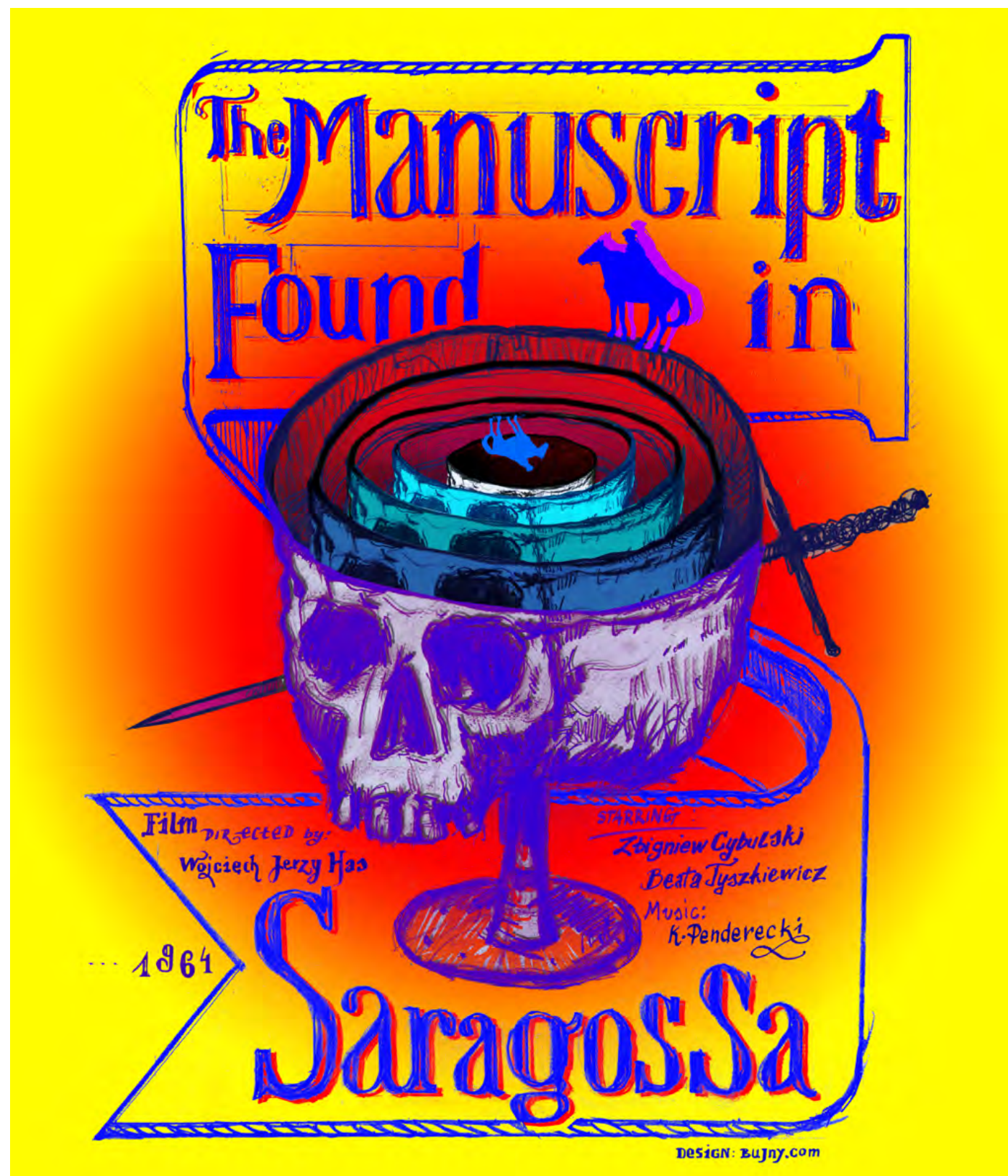
El segundo proyecto ilustra brevemente la estructura multihilo y tipo caja de la película, y su forma se inspira en la tradición de los azulejos españoles.

Drugi projekt krótko ilustruje wielowątkową, szkatułkową strukturę filmu, a jego forma nawiązuje do tradycji hiszpańskich azulejos.

Mi propuesta se basa en la película. Creo un ambiente de personajes, arquitectura y naturaleza que se funden entre sí, columnas-árboles, columnas-serpientes, árboles muertos y secos... Además, un muro con elementos imaginados por Wojciech Has de como era España (imposible de comprender en esa época), una mujer sin nombre, cuya presencia permanece a lo largo de la película, un ahorcado solitario, una vaca con enormes cuernos... Y en el terreno una arena omnipresente que crea una atmósfera de sequía, soledad y sin vida, sin verdor, sin naturaleza viva. Y por fin el propio manuscrito: con páginas llenas de una narración que cambia de historia en historia, y que, como hojas, se desprenden en busca de un vínculo con el siguiente relato.

Moja propozycja opiera się na filmie. Tworzę środowisko postaci, architektury i natury, które łączą się ze sobą: kolumny-drzewa, kolumny-węże, martwe, suche drzewa, mur z elementami wyobrażonymi przez Wojciecha Hasa, przedstawiającymi Hiszpanię (niemożliwą do zrozumienia w tamtych czasach), bezimienną kobietę, obecną w całym filmie, samotnego wisielca, krowę z ogromnymi rogami i... piaszczystą ziemię, tak obecną zawsze, zapewniającą scenerię suszy, samotności i martwoty, bez zieleni, bez żywej natury. I wreszcie sam rękopis: z kartami zapisanymi narracją, która zmienia się z opowieści na opowieść, i które jak liście odlatują w poszukiwaniu połączenia z kolejną historią.

Bujny, Jarek

El proyecto se basa en la estructura de caja de la trama cinematográfica de Wojciech Jerzy Has y de la novela de Jan Potocki y se inspira en el viaje en bucle del protagonista en la frontera entre la vida y la muerte. La inspiración gráfica directa es el motivo de un cáliz con una calavera alrededor del cual cabalga un jinete, como el protagonista por Sierra Morena. Los elementos gráficos se integran en la tipografía; el título unifica el conjunto y enfatiza «Zaragoza», vinculando el mural con su ubicación en la fachada de la Biblioteca Hipatia de Alejandría, en el Edificio Betancourt de la Escuela de Ingeniería y Arquitectura de la Universidad de Zaragoza.

La tipografía, diseñada a mano e inspirada en la palabra MANUSCRITO del título, abraza la libertad natural de la escritura a mano; usar una fuente digital sería inapropiado. La obra emplea colores de alto contraste, en consonancia con la intensa atmósfera de la historia; la paleta atrae la mirada y evoca la naturaleza psicodélica del viaje de Aphonse van Worden. En cuanto a la ejecución y el estilo, el proyecto busca la libertad de imaginación, preservando la libertad pictórica de la historia. Tecnológicamente, se deja espacio al contratista: no se conservarán todas las líneas y salpicaduras, pero la impresión final debe evocar expresión y una imaginación desenfrenada. En la calavera, es mejor dejar el color de la pared sin tratar.

El fondo se construirá en capas finas para lograr una transición tonal suave; también se acepta una gradación escalonada. Este elemento puede ajustarse tras consultar con el contratista final.

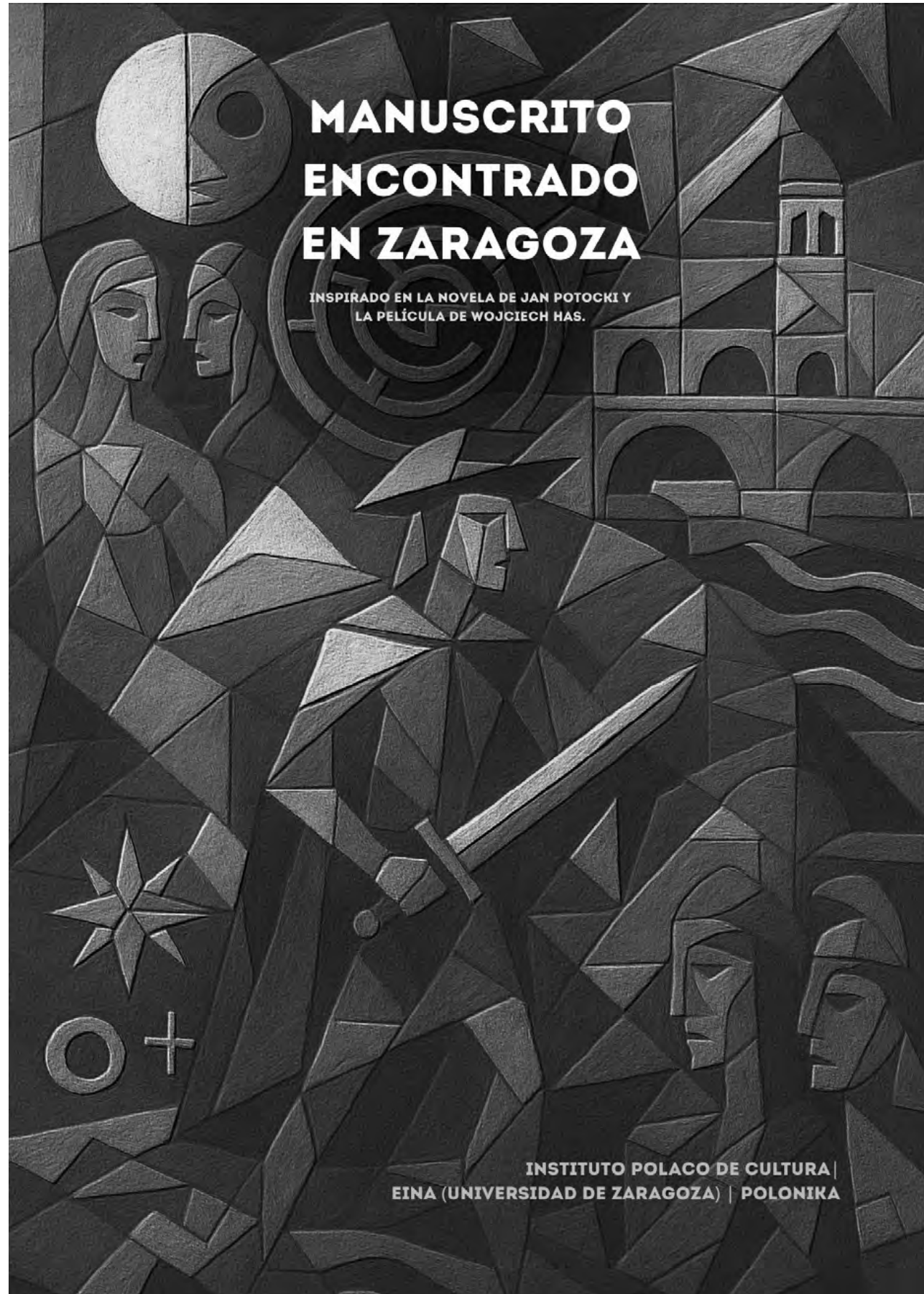
Projekt oparty jest na szkatułkowej strukturze fabuły filmu Wojciecha Jerzego Hasa i powieści Jana Potockiego, inspirowanej zapętloną podróżą bohatera na granicy życia i śmierci. Bezpośrednią inspiracją graficzną jest motyw kielicha z czaszką, wokół którego jeździec, niczym bohater, przemierza Sierra Morena.

Elementy graficzne wkomponowano w typografię; tytuł spaja całość i podkreśla słowo „Zaragoza”, łącząc mural z jego lokalizacją na fasadzie Biblioteki Hypatii z Aleksandrii, w budynku Betancourt Wydziału Inżynierii i Architektury Uniwersytetu w Saragossie.

Ręcznie zaprojektowana typografia, inspirowana słowem „MANUSCRIPT” w tytule, oddaje naturalną swobodę pisma odręcznego; użycie czcionki cyfrowej byłoby niestosowne. Praca wykorzystuje kontrastowe kolory, zgodne z intensywnym klimatem opowieści; paleta barw przyciąga wzrok i przywołuje psychodeliczny charakter podróży Alfonsa van Wordena.

Pod względem realizacji i stylu projekt dąży do swobodnej wyobraźni, zachowując jednocześnie malarską swobodę narracji. Technologicznie projekt pozostawia wykonawcy swobodę: nie wszystkie linie i plamy zostaną zachowane, ale efekt końcowy powinien budzić ekspresję i nieokiełznaną wyobraźnię. W przypadku czaszki najlepiej pozostawić kolor ścian bez obróbki.

Tło będzie budowane cienkimi warstwami, aby zapewnić płynne przejścia tonalne; dopuszczalna jest również stopniowa gradacja. Ten element może zostać dostosowany po konsultacji z ostatecznym wykonawcą.

Mi propuesta es un cartel vertical en blanco, negro y grises con un dramatismo y una tensión al estilo del "Guernica" de Picasso. Inspirado en la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Wojciech Jerzy Has, muestra en la parte superior un sol-luna y una pareja de figuras espectrales; en el centro, un viajero con capa y espada, Alfonso van Worden, se encuentra en un laberinto rodeado de El Pilar y el Puente de Piedra; abajo discurren las aguas del río Ebro: muy cerca pueden verse gitanos, cabalistas, soldados y símbolos alquímicos. El conjunto narra un viaje iniciático y fantástico".

Pionowy plakat w czerni, bieli i szarościach, z dramaturgią i napięciem w stylu Guerniki. Zainspirowany „Rękopisem znalezionym z Saragossie”, przedstawia u góry słońce-księżyc i widmowe postacie; w centrum podróżnika z peleryną i mieczem w labiryncie otoczonym przez Pilar i Kamienny Most; poniżej zygawkowata rzeka Ebro z Cyganami, kabalistami, żołnierzami i symbolami alchemicznymi, opowiadającymi fantastyczną podróż inicjacyjną.

Camarero, Edgar

La propuesta del mural presenta una estructura estratificada: narrativas entrelazadas, arquetipos universales, fragmentos arquitectónicos y la posibilidad de regresar al punto de partida. Como en la película de Has, la odisea de Van Worden regresa, se transforma y nos invita a reescribir lo vivido. La vida no es lineal: existen múltiples caminos de A a B, como en un juego de mesa guiado por el azar; surgen preguntas sobre quién juega, quién diseñó el juego y qué personaje nos representa. La obra conecta con el inconsciente colectivo: los protagonistas encarnan arquetipos. El viaje del héroe atraviesa símbolos del tarot y la psicología junguiana —la muerte, el ahorcado, los amantes, el carro y el bufón— interpretados por el mago y controlados por un titiritero que muta de ermitaño a sultán. Es una historia dentro de otra historia, un juego infinito. El mural propone una arquitectura de múltiples perspectivas, un *collage* que integra personajes, arquetipos, elementos arquitectónicos y escenas cinematográficas en un espacio colectivo. Zaragoza y EINA se presentan como laboratorios para el intercambio cultural.

Los símbolos de Zaragoza no faltan: las torres de El Pilar y la Aljafería con arcos islámicos, en diálogo con escaleras, pasillos y ventanas que guían la mirada como si recorrieran la ciudad. La composición juega con la arquitectura urbana y humana. Nos invita a explorar el inconsciente, la memoria y los deseos. Técnica mixta: pintura de fachadas, acrílicos y aerosoles, en escala de grises, una mezcla de realismo e ilustración.

Propozycja muralu prezentuje wielowarstwową strukturę: przeplatające się narracje, uniwersalne archetypy, fragmenty architektoniczne i możliwość powrotu do punktu wyjścia. Podobnie jak w filmie Hasa, odyseja Van Wordena powraca, transformuje się i zaprasza nas do przepisania tego, czego doświadczyliśmy. Życie nie jest linearne: istnieje wiele ścieżek od A do B, jak w grze planszowej determinowanej przez przypadek; pojawiają się pytania o to, kto gra, kto zaprojektował grę i która postać nas reprezentuje.

Praca łączy się ze zbiorową nieświadomością: bohaterowie ucieleśniają archetypy. W podróży bohatera przewijają się symbole z tarota i psychologii Junga – śmierć, wisielec, kochankowie, rydwan i błazen – interpretowane przez maga i kontrolowane przez lalkarza, który zmienia się z pustelnika w sultana. To opowieść w opowieści, nieskończona gra.

Mural proponuje architekturę wielowymiarową, kolaż, który integruje postaci, archetypy, elementy architektoniczne i sceny filmowe w jedną wspólną przestrzeń. Saragossa i EINA jawią się jako laboratoria wymiany kulturowej.

Symbole Saragossy nie są pominięte: wieże Pilar i Aljafería z islamskimi łukami, w dialogu ze schodami, korytarzami i oknami. Kompozycja bawi się architekturą miejską i ludzką. Zachęca nas do eksploracji podświadomości, pamięci i pragnień. Technika mieszana: malarstwo fasadowe, farby akrylowe i spraye, w skali szarości, połączenie realizmu i ilustracji.

Castillo Cisneros, Verónica

El mural se organiza en viñetas rectangulares. Esta forma dialoga con la arquitectura del edificio, integrando composición pictórica y soporte y evocando sus módulos rectangulares. El lenguaje del cómic refuerza la narración fragmentada y múltiple de la película.

He dado color a las escenas porque, a diferencia del original en blanco y negro, busco vitalidad y energía visual. El color acentúa el tono irónico y cómico, equilibra el dramatismo y lo vuelve accesible al público contemporáneo; además, si hoy se rodara, probablemente Wojciech Jerzy Has usaría color para potenciar lo fantástico.

Cada viñeta incorpora símbolos: la mano con el ojo, calaveras caricaturescas, moriscas, el fraile y el protagonista con uniforme. Remiten a los ejes del filme: lo esotérico, lo religioso, lo sensual, lo macabro y lo filosófico. En la base, un libro abierto actúa como origen de todos los relatos, metáfora del manuscrito.

El fondo presenta un patrón geométrico de inspiración mudéjar, aludiendo a un rasgo patrimonial de Zaragoza. No pretende imponerse, sino envolver la composición y recordar la herencia ornamental, articulando un diálogo entre lo contemporáneo y lo histórico.

En conjunto, el mural tiende un puente entre la iconografía fantástica de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" y la identidad cultural de la ciudad, usando una estética vibrante para acercarla al presente y, especialmente, a los jóvenes.

Mural składa się z prostokątnych paneli. Forma ta nawiązuje do architektury budynku, integrując kompozycję malarską i podbudowę, przywołując jego prostokątne moduły. Komiksowy język wzmacnia fragmentaryczną i wielowątkową narrację filmu.

Pokolorowałam sceny, ponieważ, w przeciwieństwie do czarno-białego oryginału, dążę do witalności i wizualnej energii. Kolor podkreśla ironiczny i komiczny ton, równoważy dramatyzm i czyni film przystępnym dla współczesnej publiczności. Co więcej, gdyby film został nakręcony dzisiaj, prawdopodobnie byłby kolorowy, aby wzmocnić fantastykę.

Każdy panel zawiera symbole: dłoń z okiem, komiksowe czaszki, postacie Maurów, mnicha i bohatera w mundurze. Nawiązują one do głównych tematów filmu: ezoteryki, religii, zmysłowości, makabry i filozofii. U dołu otwarta księga stanowi źródło wszystkich opowieści, metaforę manuskryptu. Tło przedstawia geometryczny wzór inspirowany stylem mudejar, nawiązujący do dziedzictwa Saragossy. Nie ma on narzucać się, lecz otulać kompozycję i przywoływać jej ornamentalne dziedzictwo, formułując dialog między tym, co współczesne, a tym, co historyczne.

Ogólnie rzecz biorąc, mural wypełnia lukę między fantastyczną ikonografią „Rękopisu znalezionego w Saragossie” a kulturową tożsamością miasta, wykorzystując żywą estetykę, aby przybliżyć ją do współczesności, a zwłaszcza do ludzi młodych.

El proyecto mural es una síntesis gráfica del personaje de Wojciech Jerzy Has, su obra "El manuscrito encontrado en Zaragoza" y la ciudad de Zaragoza.

Elementos de la arquitectura de la ciudad se entrelazan con motivos que aparecen en la película, creando un todo unificado.

La composición monocromática del mural se integra armoniosamente con la fachada del edificio y el contexto arquitectónico circundante.

Projekt muralu jest graficzną syntezą postaci Wojciecha Jerzego Hasa z jego dziełem „Rękopis znaleziony w Saragossie” oraz z miastem Saragossa.

Elementy architektury miasta przeplatają się z motywami pojawiającymi się w filmie tworząc jedną całość.

Monochromatyczna kompozycja muralu wpisuje się harmonijnie w elewację budynku oraz w kontekst architektoniczny otoczenia.

Conde, Nashaat

La propuesta para el Concurso Internacional de Pintura Mural “El manuscrito encontrado en Zaragoza” toma como eje al protagonista de Jan Potocki y su adaptación al cine por Wojciech Jerzy Has. La figura ecuestre simboliza el viaje iniciático entre historia y mito, realidad y sueño; el caballo, en torsión, expresa inestabilidad y apertura a lo inesperado. El lenguaje plástico combina trazo negro y gamas tierra con acentos fucsia como anacronismos visuales: la tensión cromática refleja el carácter surreal y atemporal del filme, enlaza el siglo XVIII con un imaginario contemporáneo y evoca la naturaleza laberíntica de los relatos encadenados. La estética incorpora recursos del arte urbano para unir tradición y lenguaje visual actual. La relación con Zaragoza opera en dos planos: parte de la acción transcurre en la ciudad, y la universidad y la Biblioteca Hypatia encarnan hoy el cruce de saberes. El viajero es metáfora del estudiante e investigador. En el muro del Edificio Betancourt, la verticalidad magnifica la figura; el contraste con el hormigón y la curva del caballo generan tensión. La obra sintetiza literatura, cine y arquitectura y actualiza el legado de Has y Potocki.

Zgłoszenie na Międzynarodowy Konkurs Malarstwa Muralowego „Rękopis znaleziony w Saragossie” koncentruje się na bohaterze Jana Potockiego i adaptacji Wojciecha Jerzego Hasa. Postać jeźdźcy symbolizuje inicjacyjną podróż między historią a mitem, rzeczywistością a snem; wijący się koń wyraża niestabilność i otwartość na nieoczekiwane. Język wizualny łączy czarne linie i barwy ziemi z akcentami fukcji jako wizualnymi anachronizmami: chromatyczne napięcie odzwierciedla surrealistyczny i ponadczasowy charakter filmu, łączy XVIII wiek ze współczesnym wyobrażeniem i przywołuje labiryntową naturę powiązanych narracji. Estetyka wykorzystuje zasoby sztuki miejskiej, aby połączyć tradycję z współczesnym językiem wizualnym. Relacja z Saragossą działa na dwóch poziomach: część akcji rozgrywa się w mieście, a Uniwersytet i Biblioteka Hypatia ucieleśniają współczesne skrzyżowanie wiedzy. Podróżnik jest metaforą studenta i badacza. Na ścianie budynku Betancourt wertykalność potęguje postać. Kontrast z betonem i krzywizną konia generuje napięcie. Dzieło syntetyzuje literaturę, kino i architekturę, aktualizując dziedzictwo Hasa i Potockiego.

Tomando como base la obra mencionada, se exploró "Rekapis znaleziony w Saragossie", un libro y su adaptación al cine de 1965. La colección me proporcionó portadas y carteles que inspiraron mi propuesta: un predominio de azules oscuros e ilustraciones sin sombrear. También destacan imágenes de pesadilla, como "El sueño de la razón produce monstruos".

El mural presenta a Alphonse Van Worden (Zbigniew Cybulski) y a las actrices Iga Cembrzyńska y Elżbieta Czyżewska, quienes aprovechan su proximidad en un fragmento para formar la silueta faltante con sus cuerpos (una técnica de isotipo de la Escuela de Ingeniería y Arquitectura de la Universidad de Zaragoza). Las formas se redujeron a lo básico, como en las portadas de la novela. Aunque no fue intencional, el rostro de Alphonse me recuerda a Wojciech Jerzy Has y sus finos y sonrientes ojos.

Se deja espacio libre, preferiblemente en la parte inferior, para información y logotipos, equilibrando los elementos. Jan Potocki se suicidó con una bala de plata tras sufrir dolor y fiebre; quería plasmar esa sensación en forma de manchas "plateadas" en la pared (inspiradas en Francisco Pradilla, asociado con Zaragoza), que habrían surgido del propio Jan.

La técnica es sencilla: color base en toda la pared y, una vez seco, una plantilla bien pegada para pintar las figuras; o bien, dejar el dibujo sin colorear, aprovechando el color de la pared. Una obra fácil de interpretar, económica y fácil de reparar; esmaltes en aerosol o sintéticos aptos para exteriores.

Bazując na wspomnianej pracy, zgłębiłem „Rekapis znaleziony w Saragossie”, książkę i adaptację z 1965 roku. Kolekcja dostarczyła mi okładek i plakatów, które zainspirowały moją propozycję: dominowały ciemne błękity i surowe ilustracje. Wyróżniają się również obrazy rodem z koszmarów, takie jak „The Reason Sleep Gives Monsters”.

Mural przedstawia Alfonsa Van Wordena (Zbigniewa Cybulskiego) oraz aktorki Igę Cembrzyńską i Elżbietę Czyżewską, wykorzystując ich bliskość we fragmencie, aby utworzyć brakującą sylwetkę z ich ciał (technika izotypowa z Wydziału Inżynierii i Architektury Uniwersytetu w Saragossie). Kształty zostały zredukowane do podstaw, jak na okładkach powieści. Choć niezamierzone, twarz Alfonsa przypomina mi Wojciecha Jerzego Hasa i jego piękne, uśmiechnięte oczy.

Wolna przestrzeń, najlepiej na dole, została pozostawiona na informacje i logo, równoważąc elementy. Jan Potocki popełnił samobójstwo srebrną kulą po cierpieniu z powodu bólu i gorączki; Chciałem uchwycić to uczucie w postaci „srebrnych” plam na ścianie (inspirowanych Francisco Pradillą, kojarzonym z Saragossą), które prawdopodobnie pochodziłyby od samego Jana.

Technika jest prosta: nałożyć farbę bazową na całą ścianę, a po wyschnięciu dobrze przykleić szablon do namalowania postaci; albo pozostawić rysunek bez koloru, wykorzystując kolor ściany. Dzieło jest łatwe w interpretacji, niedrogie i łatwe w naprawie; spray lub emalie syntetyczne nadają się do stosowania na zewnątrz.

Czaja, Marcin

Al diseñar un mural inspirado en “El manuscrito encontrado en Zaragoza” de Jerzy Has, quería que reflejara su visión y se integrara en el espacio. Tras explorar variaciones, surgieron tres ejes: la multiplicidad narrativa, el libro como objeto y símbolo, y la naturaleza pictórica de la imagen cinematográfica.

La estructura de la película evoca el caos orgánico del proceso creativo: páginas sueltas de un cuaderno, fragmentos que solo cobran sentido al confrontarlos. Como un taller con bocetos, notas y recortes que forman un mapa viviente. Has construye un caleidoscopio: cada giro revela nuevas configuraciones; Alphonse van Worden deambula como un lector que pasa las páginas. Por eso la imagen debía funcionar como un palimpsesto de capas coexistentes.

El libro —dos soldados hojeándolo— es más que un recurso: una meditación sobre la historia, la imagen como portal. En Has, el libro es un espacio viviente donde el tiempo se suspende; por eso es el centro de mi composición. La pintura: Mieczysław Jahoda enmarca como pintor, desde el claroscuro de Caravaggio hasta la geometría holandesa; cada plano es exhibible. Esto me llevó a enfatizar la materialidad pictórica del mural.

Junto al edificio de ingeniería y arquitectura y la Biblioteca Hipatia, el mural puede funcionar como un libro abierto: fragmentos que se revelan como capítulos, donde los estudiantes descubren vínculos entre la precisión técnica y la imaginación artística.

Projektując mural inspirowany dziełem Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”, chciałem, aby odzwierciedlał on jego wizję i wtapiał się w przestrzeń. Po przeanalizowaniu wariantów wyłoniły się trzy osie: wielość narracji, książka jako obiekt i symbol oraz obrazowość obrazu filmowego. Struktura filmu przywołuje organiczny chaos procesu twórczego: luźne kartki w notatniku, fragmenty, które nabierają sensu dopiero po skonfrontowaniu. Niczym warsztat ze szkicami, notatkami i wycinkami, które tworzą żywą mapę. Has konstruuje kalejdoskop: każdy obrót odsłania nowe konfiguracje; Alfons van Worden wędruje jak czytelnik przewracający strony. Dlatego obraz musiał funkcjonować jak palimpsest współistniejących warstw.

Książka – dwóch żołnierzy ją kartkujących – to coś więcej niż źródło: medytacja nad historią, obraz jako portal. W filmie Hasa książka jest żywą przestrzenią, w której czas jest zawieszony; dlatego jest ona głównym punktem mojej kompozycji.

Obraz: Mieczysław Jahoda kadruje jak malarz, od światłocienia Caravaggia po holenderską geometrię; każda płaszczyzna jest eksponowana. To skłoniło mnie do podkreślenia malarskiej materialności muralu.

Wraz z budynkiem inżynieryjno-architektonicznym i Biblioteką Hypatia, mural może funkcjonować jak otwarta księga: fragmenty, które ujawniają się jako rozdziały, w których uczniowie odkrywają powiązania między precyzją techniczną a artystyczną wyobraźnią.

Czudzak, Aleksandra

“El manuscrito Encontrado en Zaragoza” es la película que más veces he visto en mi vida. Mi ciudad natal (Breslavia), a través del lente de Has, también se convirtió en Madrid en una de las escenas. Es mi obra cultural favorita, y por eso quise capturar su esencia en este proyecto. Como el mural se pintará en la pared de una biblioteca, sabía que debía incluir un libro, un manuscrito. Es el punto de partida de todas las historias, encuentros e intercambios de ideas. El libro está representado al revés, y en su interior hay un grabado de los hermanos Zoto. No sabemos si están vivos o muertos. La misma incertidumbre acompaña a Alphonse durante sus encuentros con Emina y Zibelda. Quise transmitir esta suspensión entre dos mundos a través de la simetría de la composición. El conocimiento y la cognición están simbolizados por el cáliz y la misteriosa bebida cuyas gotas caen sobre el protagonista. Al componer el mural, lo más importante para mí es su adaptación al tejido urbano circundante. Opté por una paleta de colores limitada, en referencia al blanco y negro de la película, que quería romper con un toque alegre. Pretendía que el fondo del mural no estuviera pintado encima, sino que fuera la fachada de la biblioteca.

„Rękopis znaleziony w Saragossie” jest filmem, który widziałam najwięcej razy w życiu. Moje rodzinne miasto (Wrocław) w obiektywie Hasa stało się też Madrytem w jednej ze scen. Jest to moje ulubione dzieło kultury i dlatego też zależało mi aby wyciągnąć jego istotę i esencję w tym projekcie.

Ponieważ mural ma powstać na ścianie biblioteki, wiedziałam że musi się na nim znaleźć księga, rękopis. Jest on punktem wyjścia wszystkich historii, spotkań i wymiany myśli. Księga przedstawiona jest tu do góry nogami, a w niej znajduje się rycina z braćmi Zoto. Nie wiemy czy żyją czy są umarli. Ta sama niepewność towarzyszy Alfonsowi podczas spotkań z Eminą i Zibeldą. To zawieszenie, między dwoma światami chciałam pokazać poprzez symetrię kompozycji. Zaś wiedzę i poznanie symbolizuje kielich i tajemniczy napój którego krople spadają na bohatera.

W komponowaniu muralu najważniejszym dla mnie jest jego dopasowanie do okolicznej tkanki miejskiej. Zdecydowałam się na ograniczoną kolorystykę - nawiązującą do czerni i bieli filmu, którą chciałam złamać słonecznym akcentem. Chciałabym aby tło muralu nie było zamalowane, ale było fasadą biblioteki.

Dávila Serrano, María Alejandra

Mi mural nació de representar, con símbolos visuales, la relación entre la historia, la memoria y la lucha interna que plantea "El Manuscrito encontrado en Zaragoza". La obra de Jan Potocki es más que un relato fantástico: es una búsqueda de sentido entre narrativas, sueños y reflexiones. Quiero trasladar esta riqueza al plano pictórico, en un diálogo entre el pasado histórico y cuestiones universales.

Elegí un edificio de Zaragoza como protagonista: la ciudad da nombre a la obra y ancla la narrativa en un territorio real. Zaragoza simboliza la resistencia, el encuentro cultural y la memoria. El sólido edificio actúa como testigo del tiempo y conecta texto y espacio.

El libro, metáfora del manuscrito, alberga historias y perspectivas; un vehículo de conocimiento, no de certezas, sino de dudas y enigmas que invitan al cuestionamiento. Su valor reside en cómo las historias se entrelazan y se desafían mutuamente.

Del libro emerge un soldado que rompe su espada: un rechazo a la violencia y a la idea del honor bélico, un cambio de paradigma coherente con los dilemas del manuscrito. Las calaveras del fondo evocan la muerte y el coste de la violencia: una advertencia.

Los azules y los rojos cierran la brecha: el azul, serenidad y búsqueda espiritual; el rojo, pasión, sangre y conflicto. Su diálogo refleja razón-emoción, vida-muerte, guerra-paz.

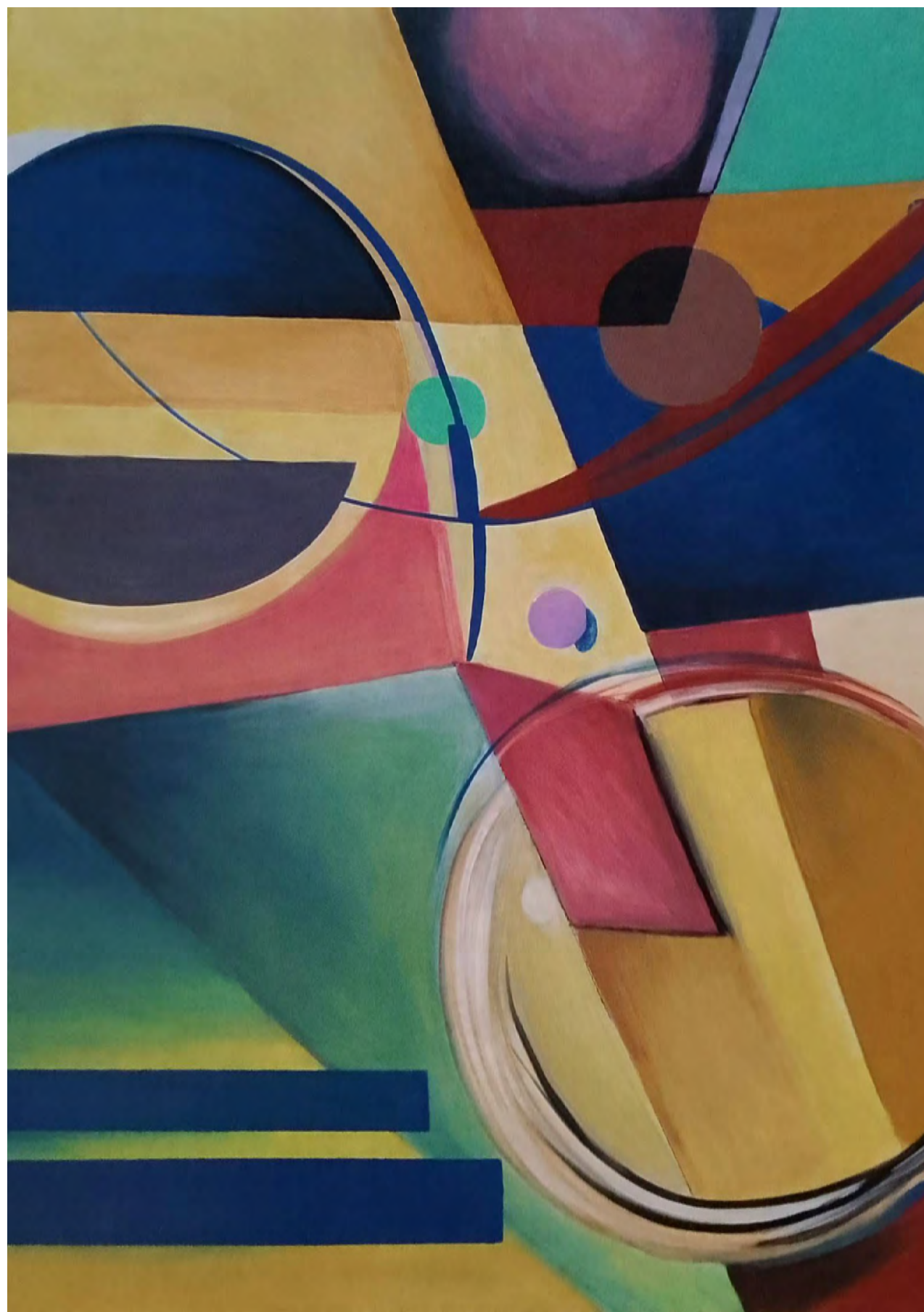
Mój mural przedstawia, za pomocą symboli wizualnych, relacji między historią, pamięcią i wewnętrzną walką, jaką stawia „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Dzieło Jana Potockiego to coś więcej niż fantastyczna opowieść: poszukiwanie sensu między narracjami, snami i refleksjami. Chcę przenieść to bogactwo na płaszczyznę malarską, w dialogu między historyczną przeszłością a uniwersalnymi pytaniami.

Za punkt centralny wybrałam budynek w Saragossie: miasto nadaje dziełu nazwę i zakotwicza narrację w rzeczywistym terytorium. Saragossa symbolizuje opór, spotkanie kulturowe i pamięć. Solidny budynek jest świadkiem czasu i łączy tekst z przestrzenią.

Książka, metafora rękopisu, skrywa historie i perspektywy; jest nośnikiem wiedzy, nie pewników, lecz wątpliwości i zagadek, które zachęcają do kwestionowania. Jej wartość tkwi w tym, jak historie przeplatają się i wzajemnie kwestionują.

Z książki wyłania się żołnierz, który łamie swój miecz: odrzucenie przemocy i idea honoru wojennego, zmiana paradygmatu zgodna z dylematami rękopisu. Czaszki w tle przywołują śmierć i koszty przemocy: ostrzeżenie.

Błękity i czerwienie wypełniają tę lukę: błękit – spokój i duchowe poszukiwanie; czerwień – namiętność, krew i konflikt. Ich dialog odzwierciedla rozsądek/emocje, życie/śmierć, wojnę/pokój.

Dewo, Joanna

Siempre he admirado a los escritores que crean sus obras espontáneamente. Con el tiempo, he buscado mi propia manera de expresar mis pensamientos, emociones y todo lo que me rodea. Utilizando un estilo geométrico y abstracto, puedo crear un arte tranquilo y poético. Gracias a esto, mis pinturas reflejan, entre otras cosas, poemas cortos y sencillos, así como citas.

La pintura que presento resuena plenamente con la poesía realista y misteriosa, así como con las profundas reflexiones de Wojciech Jerzy Has.

La pintura geométrica representa, entre otras cosas, calles y callejones sin salida. Las líneas expresivas evocan "los límites entre la realidad y la paranoia". Las esferas de colores están marcadas "como ciegos que deambulan por las calles de una ciudad desconocida".

La pintura presenta "escaleras" como un símbolo de las montañas de la película. Sin embargo, en el camino, hay una casa: un rombo rojo con un aura extraña, acompañado de líneas dinámicas. Los colores de la ciudad de Zaragoza incluidos en mi obra y la arquitectura moderna del campus universitario presentada en estilo geométrico son una inspiración ideal para conversaciones, encuentros culturales y profundización de conocimientos.

Zawsze podziwiałam pisarzy, którzy pod wpływem chwili tworzyli swoje dzieła. Z czasem szukałam własnego sposobu na przedstawienie osobistych przemyśleń, emocji oraz wszystkiego co mnie otacza.

Stylem geometrycznym i abstrakcyjnym mogę tworzyć cichą sztukę poetycką, dzięki której moje obrazy odzwierciedlają między innymi krótkie, proste wiersze jak również cytaty.

Prezentowany przeze mnie obraz w pełni rezonuje z realistyczną, tajemniczą poezją oraz głębokimi przemyśleniami Wojciecha Jerzego Hasa.

Obraz w stylu geometrycznym przedstawia między innymi uliczki, ślepe zaułki. Ekspresyjne kreski są jak „granice między rzeczywistością a paranoją”. Kolorowe kule są „jako ślepcy, którzy błądzą po ulicach nieznanego miasta”.

Na obrazie znajdują się „schody” jako zamiennik filmowych gór. Jednak po drodze znajduje się dom czyli czerwony romb wraz z towarzyszącą mu dziwną aurą oznaczoną dynamicznymi kreskami.

Kolorystyka miasta Saragossa zawarta w mojej pracy oraz nowoczesna architektura kampusu uniwersyteckiego przedstawiona jako styl geometryczny są idealną inspiracją do rozmów, spotkań kulturowych jak również pogłębiania wiedzy.

Domínguez Vidal, Aitor

El mural nace como un espacio de encuentro entre literatura, cine, arquitectura y conocimiento, y está inspirado en “El manuscrito encontrado en Zaragoza” de Jan Potocki y en la adaptación al cine de 1965 de Wojciech Jerzy Has. No ilustra literalmente, sino que reinterpreta en clave contemporánea un relato laberíntico, su atmósfera onírica y la dimensión simbólica que une memoria, imaginación y cultura.

La novela, con historias encadenadas y relatos dentro de relatos, erige un universo en espiral. En el mural, una espiral surge de un libro abierto —símbolo de conocimiento y narración infinita— y se despliega en caminos, escaleras y arquitecturas. La figura del caballero evoca a Alphonse van Worden.

Una cinta de película alude al paso de la literatura al cine y al montaje fragmentado de Has. La obra adopta fragmentación y superposición arquitectónica para activar la lógica de los sueños y la memoria.

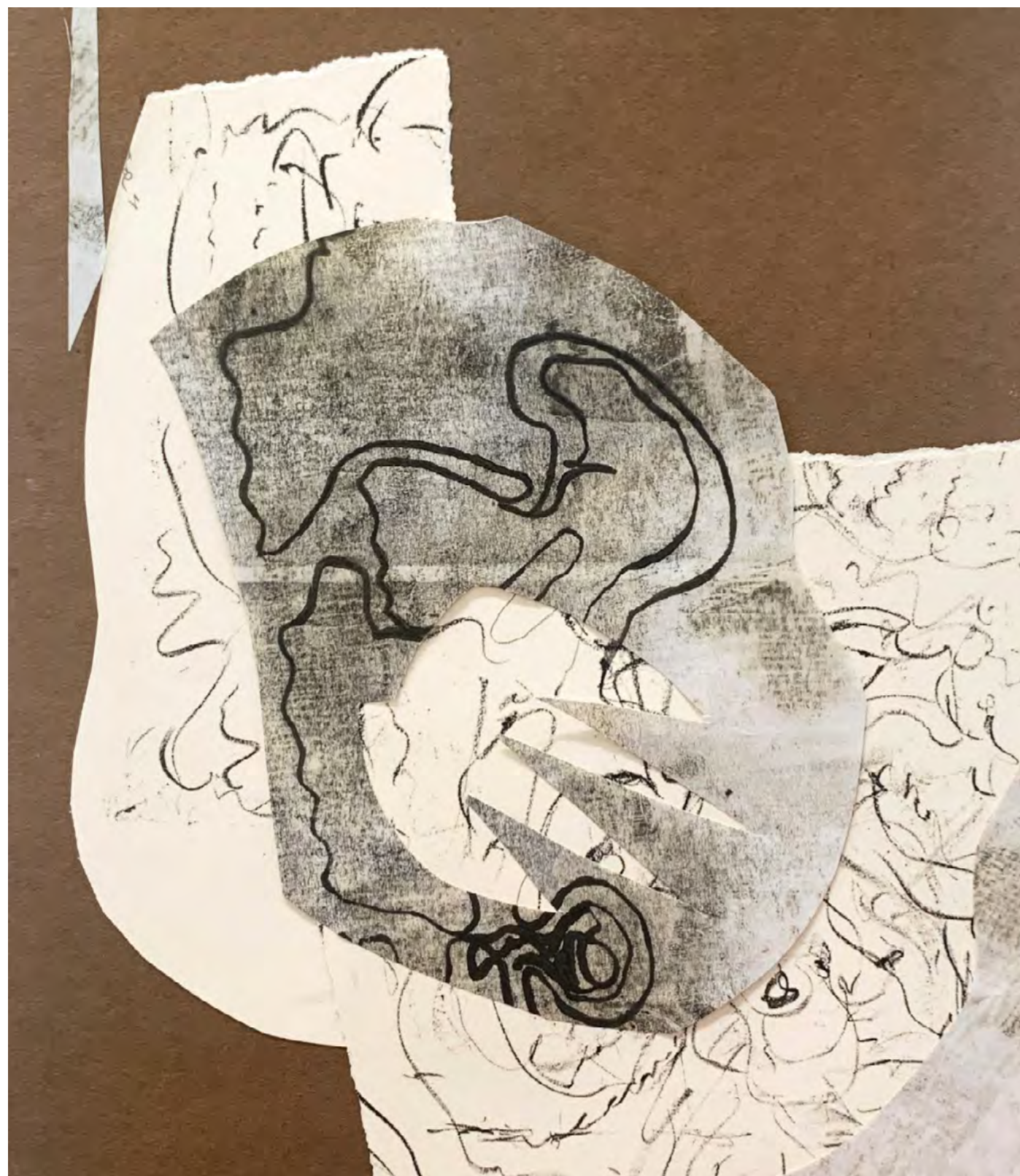
El vínculo con Zaragoza es central: conviven pasado (puentes, arcos, cúpulas) y ciudad contemporánea, abierta y plural. El espíritu dialoga con la universidad y la Biblioteca Hypatia: una lectora con libro abierto representa a la comunidad académica. El mural se concibe como puente entre pasado y presente, literatura y cine, ciudad e institución, abierto a interpretación y descubrimiento.

Mural powstał jako miejsce spotkań literatury, filmu, architektury i wiedzy, inspirowany „Rękopisem znalezionym w Saragossie” Jana Potockiego oraz adaptacją Wojciecha Jerzego Hasa z 1965 roku. Nie ilustruje on dosłownie, lecz reinterpretuje w sposób współczesny labiryntową opowieść, jej oniryczny klimat i symboliczny wymiar, który łączy pamięć, wyobraźnię i kulturę.

Powieść, z powiązanymi ze sobą historiami i historiami w historiach, konstruuje spiralny wszechświat. Na muralu spirala wyłania się z otwartej książki – symbolu wiedzy i nieskończonej narracji – i rozwija się w ścieżki, schody i architekturę. Postać rycerza przywołuje na myśl Alfonsa van Wordena.

Pasek filmowy nawiązuje do przejścia od literatury do kina i fragmentarycznego montażu Hasa. Dzieło wykorzystuje fragmentację i architektoniczną superpozycję, aby aktywować logikę snów i pamięci.

Związek z Saragossą jest kluczowy: przeszłość (mosty, łuki, kopuły) i współczesne, otwarte i pluralistyczne miasto współistnieją. Duch nawiązuje dialog z Uniwersytetem i Biblioteką Hypatia: czytelnik z otwartą książką reprezentuje społeczność akademicką. Mural został pomyślany jako pomost między przeszłością a teraźniejszością, literaturą a kinem, miastem a instytucją, otwarty na interpretację i odkrycia.

Dziwoki, Nina

El proyecto mural, "Huellas de una Historia", fue concebido como una interpretación contemporánea de la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Wojciech Jerzy Has y del original literario de Jan Potocki. La obra de Has, con una narrativa surrealista y multifacética, inspiró la creación de una composición basada en un *collage* de formas y signos que evocan trazos de escritura, mapas y laberintos.

El mural emplea la estética del fragmento, yuxtaponiendo trazos gráficos, planos superpuestos y líneas abstractas. Al igual que en la película, donde las historias se entrelazan y crean una estructura narrativa infinita, en la pintura las capas individuales de formas conducen al espectador a una mayor profundidad en la composición, sin ofrecer una respuesta clara, sino más bien abriendo espacio a la interpretación. El motivo central de una mano simboliza tanto al autor como al lector: alguien que registra y descifra la historia. Esto hace referencia al manuscrito como soporte material de la memoria, pero también al gesto de creación y descubrimiento. Las líneas, que evocan marcas de tinta o un mapa, aluden al viaje del protagonista de la novela y el motivo de la película: un viaje por el desierto, las montañas y las calles de Zaragoza. El proyecto se integra en el espacio arquitectónico de la Biblioteca Hypatia, considerando su fachada como un libro simbólico. El mural no solo busca ser decorativo, sino también reflexionar sobre el concepto mismo de registro, narrativa y memoria cultural. La ubicación de esta intervención artística en el muro del edificio del conocimiento y la investigación enfatiza la universalidad de la obra de Potocki y Has.

Projekt muralu „Ślady opowieści” powstał jako współczesna interpretacja filmu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” oraz literackiego pierwowzoru Jana Potockiego. Dzieło Hasa, ukazujące surrealistyczną i wielowątkową narrację, stało się inspiracją do stworzenia kompozycji opartej na kolażu form i znaków, które przypominają ślady pisma, mapy i labirynty. W muralu zastosowana została estetyka fragmentu, zestawienia graficznych śladów, nakładających się planów i abstrakcyjnych linii. Tak jak w filmie, gdzie opowieści przenikają się i tworzą nieskończoną narracyjną strukturę, tak w obrazie poszczególne warstwy form prowadzą widza w głąb kompozycji, nie dając jednoznacznej odpowiedzi, a raczej otwierając pole do interpretacji. Centralny motyw dłoni symbolizuje zarówno autora, jak i czytelnika – kogoś, kto zapisuje i odczytuje historię. Jest to odwołanie do rękopisu jako materialnego nośnika pamięci, ale też do gestu tworzenia i odkrywania. Linie, przypominające ślady atramentu czy mapę, przywołują wędrówkę bohatera powieści oraz filmowy motyw podróży przez pustynię, góry i ulice Saragossy. Projekt wpisuje się w przestrzeń architektoniczną Biblioteki Hypatia, traktując jej fasadę jako symboliczną księgę. Mural ma na celu nie tylko dekorację, ale także refleksję nad samą ideą zapisu, narracji i kulturowej pamięci. Umieszczenie tej interwencji artystycznej na ścianie budynku wiedzy i badań podkreśla uniwersalność przesłania dzieła Potockiego i Hasa.

Fernández, Mike

El arte público universitario mira a las generaciones presentes y futuras: forma parte de la ciudad y su memoria. Este mural para la Escuela de Ingeniería y Arquitectura de Zaragoza nació con ese espíritu, celebrando el cine, la literatura y la ciudad.

Está inspirado en "El manuscrito Encontrado en Zaragoza" y su adaptación cinematográfica de 1965 por Wojciech Has, famoso por su narrativa compleja y con múltiples capas. La estructura de historias dentro de historias encuentra eco en Zaragoza, una encrucijada de culturas e ideas. Traído al presente, un manuscrito español, interpretado por el cine polaco, se convierte aquí en una obra pública.

El estilo responde al contexto: las superficies geométricas evocan diseño y construcción, mostrando que las historias, como el conocimiento, se construyen a partir de fragmentos cambiantes. Es un enfoque característico de una escuela de ingeniería y arquitectura donde se combinan el análisis y la imaginación.

Los azules apagados sugieren el crepúsculo y la reflexión; los dorados suaves evocan manuscritos e iluminación. Estos tonos armonizan con la piedra y la luz de Zaragoza, confiriéndoles una presencia atemporal. Del manuscrito a la película y al mural, cada etapa abre la obra a nuevos públicos y conecta disciplinas y generaciones. Para Zaragoza, reafirma la conexión entre la literatura española, el cine polaco y las universidades públicas, y su proyección hacia el futuro. Diseñada para perdurar y cambiar, la luz y la perspectiva la reescribirán.

Uniwersytecka sztuka publiczna kieruje się ku obecnym i przyszłym pokoleniom: jest częścią miasta i jego pamięci. Ten mural dla Wydziału Inżynierii i Architektury w Saragossie narodził się w tym duchu, celebrując kino, literaturę i miasto.

Inspiracją jest „Rękopis znaleziony w Saragossie” i jego adaptacja z 1965 roku autorstwa Wojciecha Hasa, znanego ze złożonej i wielowarstwowej narracji. Struktura opowieści w opowieściach znajduje swoje odbicie w Saragossie, na skrzyżowaniu kultur i idei. Przeniesiony do współczesności, hiszpański manuskrypt, zinterpretowany przez polskie kino, staje się tu dziełem publicznym.

Styl reaguje na kontekst: geometryczne powierzchnie przywodzą na myśl design i konstrukcję, pokazując, że historie – podobnie jak wiedza – budowane są z ruchomych fragmentów. Jest to podejście charakterystyczne dla Wydziału Inżynierii i Architektury, gdzie analiza łączy się z wyobraźnią.

Stonowane błękity przywodzą na myśl zmierzch i refleksję; delikatne złoto przywodzi na myśl manuskrypty i oświetlenie. Te odcienie harmonizują z kamieniem i światłem Saragossy, nadając jej ponadczasowy charakter.

Od rękopisu, przez film, po mural, każdy etap otwiera dzieło przed nową publicznością i łączy dyscypliny oraz pokolenia. Dla Saragossy potwierdza ono związek między literaturą hiszpańską, polskim kinem i uniwersytetami publicznymi oraz ich projekcję na przyszłość. Zaprojektowane, by trwać i zmieniać się, światło i perspektywa będą je zmieniać.

Fernández Núñez, Jaime

La propuesta se organiza en una composición circular, evocando la lente cinematográfica y el ciclo del conocimiento. Fuera del círculo, en la parte inferior, aparece el nombre de Wojciech Jerzy Has, en homenaje a su obra "El manuscrito Encontrado en Zaragoza".

En el interior, la imagen presenta tres planos: un retrato masculino inclinado representa a Has; sobre su hombro izquierdo, una figura femenina actúa como musa. Ella mira hacia arriba (inspiración) y él la mira, creando un diálogo entre el creador y la fuente. Entre ambos, una tira de película helicoidal alude a la narrativa de "El manuscrito Encontrado en Zaragoza"; el título asciende por la espiral, integrando texto e imagen.

La paleta de colores es reducida: gris, blanco, azul pálido y negro. A la izquierda, el gris y el blanco evocan luz y claridad; a la derecha, el azul pálido y el gris evocan la luna y el misterio, capturando la dualidad de la creación cinematográfica. El negro de la película añade profundidad y recuerda al blanco y negro original, buscando la calma y la concentración típicas de la biblioteca.

El mural conecta con Zaragoza y la universidad: una ciudad de historia y fusión; un campus de conocimiento y creatividad. La forma circular se adapta a la arquitectura: 8 m de diámetro, permitiendo que el muro respire y sugiriendo una ventana a nuevos mundos. La obra rinde homenaje a Has, celebra su conexión con Zaragoza y ofrece un espacio de encuentro cultural.

Propozycja jest zorganizowana w formie kolistej kompozycji, przywołującej na myśl obiektyw filmowy i cykl wiedzy. Na zewnątrz koła, u dołu, widnieje nazwisko Wojciecha Jerzego Hasa, będące hołdem dla jego dzieła „Rękopis znaleziony w Saragossie”.

Wewnątrz obraz składa się z trzech płaszczyzn: pochylony męski portret przedstawia Hasa; nad jego lewym ramieniem postać kobieca pełni rolę muzy. Ona patrzy w górę (inspiracja), a on patrzy na nią, tworząc dialog między twórcą a źródłem. Pomiędzy nimi spiralna taśma filmowa nawiązuje do narracji „Rękopisu znalezionego w Saragossie”; tytuł wznosi się spiralnie, integrując tekst i obraz.

Paleta barw jest zredukowana: szarość, biel, blady błękit i czerń. Po lewej stronie szarość i biel przywodzą na myśl światło i przejrzystość; po prawej blady błękit i szarość przywodzą na myśl księżyc i tajemnicę, oddając dualizm filmu. Czerń filmu dodaje głębi i przywołuje oryginalną czerń i biel, poszukując spokoju i skupienia typowych dla biblioteki.

Mural nawiązuje do Saragossy i Uniwersytetu: miasta historii i fuzji; kampusu wiedzy i kreatywności. Okrągły kształt dostosowuje się do architektury: 8 m średnicy pozwala ścianie oddychać i przypomina okno na nowe światy. Dzieło oddaje hołd Hasowi, celebrytuje jego związek z Saragossą i oferuje przestrzeń do spotkań kulturowych.

Fraca Villamayor, Sara

La propuesta parte de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” y su adaptación al cine de Wojciech Jerzy Has, de carácter complejo, laberíntico y simbólico. Alphonse aparece abajo, reflexivo, mientras de su mente surge un cerebro-laberinto que expresa el embrollo narrativo y los relatos anidados.

En ese laberinto se integran símbolos clave del filme: Inquisición, manuscrito, Frasquita, cabalista, cáliz-calavera y Sierra Morena. Señalan la riqueza de la historia e invitan a perderse en múltiples niveles de lectura.

Zaragoza y la universidad se incorporan mediante la metáfora del laberinto: además del viaje del protagonista, representa búsqueda de conocimiento, exploración intelectual y encuentro cultural. Así, el mural conecta con la institución como cruce de caminos y diversidad de perspectivas.

La integración arquitectónica se resuelve con composición vertical y clara, de buena visibilidad. Alphonse, en la base, actúa como bienvenida: su mirada conduce al visitante hacia el laberinto y lo invita a entrar en la universidad como espacio de investigación.

Funciona a distancia y en detalle. El tratamiento visual se inspira en el grabado antiguo (líneas como textura) y una paleta sobria y neutra, reforzando la atemporalidad del filme y la armonía con el campus. En suma, es tributo literario y cinematográfico, metáfora del conocimiento y entrada simbólica al campus.

Propozycja oparta jest na „Rękopisie znalezionym w Saragossie” i jego adaptacji autorstwa Wojciecha Jerzego Hasa, która jest złożona, labiryntowa i symboliczna. Alfonso pojawia się poniżej, zamysłony, podczas gdy z jego umysłu wylania się mózg-labirynt, wyrażając narracyjne zamieszanie i zagnieżdżone historie.

W labiryncie tym zintegrowane są kluczowe symbole z filmu: Inkwizycja, manuskrypt, Frasquita, Kabalista, kielich-czaszka i Sierra Morena. Podkreślają one bogactwo historii i zachęcają do zatracenia się w wielopoziomowej interpretacji.

Saragossa i Uniwersytet wkomponowane są w metaforę labiryntu: oprócz podróży bohatera, reprezentuje on poszukiwanie wiedzy, intelektualną eksplorację i spotkanie kulturowe. W ten sposób mural łączy się z instytucją jako skrzyżowaniem i różnorodnością perspektyw.

Integrację architektoniczną osiągnięto dzięki przejrzystej, pionowej kompozycji o dobrej widoczności. Alfonso, u podstawy, pełni rolę powitania: jego spojrzenie prowadzi widza w stronę labiryntu i zaprasza do wejścia na Uniwersytet jako przestrzeń badawczą.

Efekt jest ukazany z dystansu i z dbałością o szczegóły. Oprawa wizualna inspirowana jest antycznym rycinnictwem (linie jako faktura) i stonowaną, neutralną paletą barw, podkreślając ponadczasowość filmu i jego harmonię z kampusem. Krótko mówiąc, jest to literacki i filmowy hołd, metafora wiedzy i symboliczne wejście na kampus.

Frączyk, Joanna

El proyecto presenta la fusión de literatura, imaginación y amor con la experiencia del viaje, el misterio y el encuentro cultural, elementos esenciales tanto para el libro como para la película. La imagen de intimidad, pasión, pero también de secretismo, es característica de las narrativas de Potocki y Has. La tinta que fluye de la pluma y el libro abierto indican que toda la escena es obra de la literatura, inscribiéndose así en el concepto de manuscrito, narración multifacética y la historia nacida de las palabras.

Las siluetas orientales de edificios y montañas, sobre las que aparecen los jinetes, evocan el paisaje español de Zaragoza, así como la dimensión oriental del relato de Potocki. Al mismo tiempo, simbolizan el encuentro de diferentes tradiciones culturales, al igual que "El manuscrito encontrado en Zaragoza" es un espacio donde se entrelazan las culturas árabe, cristiana, judía y romaní. En este sentido, la obra refleja la idea de Zaragoza como ciudad de diálogo multicultural.

En el contexto de EINA (Escuela de Ingeniería y Arquitectura), la obra encarna el concepto de un lugar como espacio de conocimiento, intercambio de ideas y encuentros culturales. La pluma y el libro pueden simbolizar la dimensión académica de la institución, mientras que la escena de pasión y viaje sugiere que el conocimiento no existe al margen de las emociones y la experiencia vivida. EINA, como escuela de arte, une la teoría con la práctica, la historia con la creatividad, al igual que la imagen une la tradición literaria con la interpretación visual.

Projekt przedstawia połączenie literatury, wyobraźni i miłości z doświadczeniem podróży, tajemnicą i spotkaniem kulturowym, które są istotnymi elementami zarówno książki, jak i filmu. Obraz intymności, namiętności, ale także tajemniczości jest charakterystyczny dla narracji Potockiego i Hasa. Atrament płynący z pióra i otwarta książka wskazują, że cała scena jest dziełem literatury, wpisując się w koncepcję rękopisu, wielowymiarowej narracji i historii zrodzonej ze słów.

Wschodnie sylwetki budynków i gór, na których pojawiają się jeźdźcy, przywodzą na myśl hiszpański krajobraz Saragossy, a także wschodni wymiar opowieści Potockiego. Jednocześnie symbolizują one spotkanie różnych tradycji kulturowych, podobnie jak „Rękopis znaleziony w Saragossie” jest przestrzenią, w której przeplatają się kultury arabska, chrześcijańska, żydowska i romska. W tym sensie dzieło odzwierciedla ideę Saragossy jako miasta wielokulturowego dialogu.

W kontekście EINA (Szkoły Inżynierii i Architektury) dzieło to uosabia koncepcję miejsca jako przestrzeni wiedzy, wymiany idei i spotkań kulturowych. Pióro i książka mogą symbolizować akademicki wymiar instytucji, podczas gdy scena namiętności i podróży sugeruje, że wiedza nie istnieje w oderwaniu od emocji i przeżyć. EINA, jako szkoła artystyczna, łączy teorię z praktyką, historię z kreatywnością, podobnie jak obraz łączy tradycję literacką z interpretacją wizualną.

Gil Morales, Isidro

Giménez Esteban, Rebeca

Para esta propuesta he tomado el póster del lanzamiento de la versión de Coppola y Scorsese, diseñado por E. Hammes, de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" (Jerzy Has), donde las hermanas flanquean los créditos. En mi versión, mantienen su posición sobre las calaveras, pero a los lados de una puerta emblemática de la película que remite a la arquitectura islámica de Zaragoza, mostrando la horca y el águila, y un título con *lettering* sesentero. Beber de lo barroco, romántico y orientalista —en la decoración y en las figuras— nos retrotrae a esa España imaginada por extranjeros, misteriosa y seductora.

En la roca tras el águila incluyo una cita inacabada del libro de Jan Potocki, a modo de lápida: "La palabra golpea el aire y el espíritu, y obra sobre los sentidos y sobre el alma". Con ella invito a entrar en la biblioteca, leer la obra y ver la película.

Todos los elementos se superponen casi caóticamente para evocar el sueño del cine surrealista, y mantengo la paleta en blanco y negro para remitir al largometraje original. Integro el título como fondo y el nombre del director en pequeño abajo, obligando a buscarlo y a formarse una impresión sin información previa. Ojalá este mural anime a explorar el mundo de Wojciech Jerzy Has —y del cine surrealista europeo—, tan necesario para una generación ávida de cine artístico.

W tej propozycji wykorzystałam plakat do wydania zrekonstruowanej wersji filmu „Rękopis znaleziony w Saragossie” (Wojciech Jerzy Has) sfinansowanej przez Coppolę i Scorsese, zaprojektowany przez E. Hammesa, na którym siostry flankują napisy końcowe. W mojej wersji pozostają one nad czaszkami, ale po obu stronach emblematycznych drzwi z filmu, które nawiązują do islamskiej architektury Saragossy, przedstawiając szubienicę i orła oraz tytuł z napisami z lat sześćdziesiątych. Czerpiąc z elementów barokowych, romantycznych i orientalistycznych – w dekoracjach i postaciach – plakat przenosi nas do Hiszpanii wyobrażanej przez cudzoziemców, tajemniczej i uwodzicielskiej.

Na kamieniu za orłem, niczym nagrobek, umieszczam niedokończony cytat z książki Jana Potockiego: „Słowo uderza w powietrze i ducha, działa na zmysły i duszę”. Zapraszam Was do wejścia do biblioteki, przeczytania dzieła i obejrzenia filmu. Wszystkie elementy nakładają się na siebie niemal chaotycznie, by przywołać sen o kinie surrealistycznym. Utrzymuję czarno-białą paletę barw, nawiązującą do oryginalnego filmu fabularnego. Tytuł w tle i nazwisko reżysera drobnym drukiem poniżej, zmuszając czytelnika do poszukiwania i wyrobienia sobie opinii bez uprzedniej informacji. Mam nadzieję, że ten mural zachęci do eksploracji świata Wojciecha Jerzego Hasa – i europejskiego kina surrealistycznego – tak niezbędnego pokoleniu spragnionemu kina artystycznego.

González González, Juan Carlos

La imagen propuesta es una reinterpretación libre y contemporánea de “El sueño de la razón produce monstruos” de Goya, influida por la atmósfera onírica, laberíntica y filosófica de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” (1965) de Wojciech Jerzy Has. El protagonista, dormido sobre una mesa, está rodeado de figuras híbridas, pájaros y murciélagos de ojos rojos: proyecciones del subconsciente y fantasmas del conocimiento fragmentado. El mural conecta con la película, donde Alphonse van Worden atraviesa historias dentro de historias, enfrentando duda, ilusión, destino e identidad. Aquí, el soñador es alegoría del ser humano contemporáneo: racional y creativo, pero atrapado en la incertidumbre y el peso de la historia. El vínculo con Zaragoza llega por el título de la obra y por la evocación goyesca —Goya, aragonés—, parte del imaginario cultural de la ciudad. La Biblioteca Hypatia se convierte simbólicamente en cruce entre pasado y presente, razón e imaginación, ciencia y misterio. La luna llena, el paisaje abstracto y los seres oscuros refuerzan el carácter onírico. No se ilustra una escena literal, sino el espíritu: viaje interior del conocimiento, capas de realidad y tensión entre lo racional y lo irracional. La dimensión arquitectónica aparece como contenedor de ideas, sueños y saberes. La figura humana solitaria rinde homenaje a los grandes temas de Potocki y Has: el hombre como viajero, testigo y narrador de su propio laberinto.

Proponowany obraz to swobodna i współczesna reinterpretacja obrazu Goi „Gdy rozum śpi, budzą się demony”, inspirowana oniryczną, labiryntową i filozoficzną atmosferą obrazu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1965). Bohater, śpiący na stole, otoczony jest przez hybrydyczne postaci, ptaki i czerwonoookie nietoperze: projekcje podświadomości i duchy fragmentarycznej wiedzy.

Mural nawiązuje do filmu, w którym Alfons van Worden przemierza historie w historiach, konfrontując się z wątpliwościami, iluzją, przeznaczeniem i tożsamością. Marzyciel jest tu alegorią współczesnego człowieczeństwa: racjonalnego i kreatywnego, a jednocześnie uwięzionego w niepewności i ciężarze historii.

Związek z Saragossą wynika z tytułu dzieła i goyowskiej ewokacji – Goya, Aragończyk – części kulturowej wyobraźni miasta. Biblioteka Hypatii symbolicznie staje się skrzyżowaniem przeszłości i teraźniejszości, rozumu i wyobraźni, nauki i tajemnicy.

Pełnia księżyc, abstrakcyjny krajobraz i mroczne istoty wzmacniają oniryczny charakter. Nie przedstawia to dosłownej sceny, lecz ducha: wewnętrznej podróży wiedzy, warstw rzeczywistości i napięcia między racjonalnością a irracjonalnością. Wymiar architektoniczny jawi się jako pojemnik na idee, marzenia i wiedzę. Samotna ludzka postać oddaje hołd wielkim tematom Potockiego i Hasa: człowiekowi jako podróżnikowi, świadkowi i narratorowi własnego labiryntu.

La película de Wojciech Jerzy Has puede interpretarse en el contexto del posmodernismo y de los recursos argumentales psicodélicos y oníricos que trascienden las convenciones narrativas, creando una atmósfera onírica. La obra de Potocki, repleta de enigmáticos giros argumentales y difuminando las fronteras entre realidad y ficción, explora temas universales de la literatura, la experiencia y la identidad, y la película de Has se considera uno de los ejemplos más interesantes de este enfoque narrativo, inspirado en las obras de H. G. Wells, entre otros.

Esta imagen se relaciona con el surrealismo por sus cualidades oníricas y fantásticas y la distorsión de la realidad evidente en la estructura arquitectónica.

Invoca una sensación de asombro y confusión, animando al espectador a cuestionar su percepción, otro sello distintivo de la influencia del arte surrealista en la cognición visual.

Film Wojciecha Jerzego Hasa można interpretować w kontekście postmodernizmu i psychodelicznych, onirycznych zabiegów fabularnych, które wykraczają poza konwencję opowiadania historii, tworząc oniryczny nastrój. Dzieło Potockiego, pełne enigmatycznych zwrotów akcji i zacierające granice między rzeczywistością a fikcją, eksploruje uniwersalne tematy literatury, doświadczenia i tożsamości, a film Hasa jest uważany za jeden z najciekawszych przykładów tego podejścia do narracji, inspirowanego między innymi twórczością H. G. Wellsa.

Obraz ten nawiązuje do surrealizmu poprzez oniryczne, fantastyczne cechy i zniekształcenie rzeczywistości widoczne w strukturze architektonicznej.

Wywołuje poczucie zachwytu i dezorientacji, zachęcając widzów do kwestionowania swojej percepcji, co jest kolejnym znakiem rozpoznawczym wpływu sztuki surrealistycznej na poznanie wizualne.

Interpretación contemporánea de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” (Potocki) y su versión de Has, situada en Zaragoza y el edificio de la EINA. La estética toma la paleta beige-verde y, sobre todo, el mudéjar como metáfora del diálogo entre culturas (islámica y cristiana, con ecos románicos, renacentistas y barrocos), creando un lenguaje visual coherente con la novela y la ciudad.

En primer plano, dos princesas moriscas con túnicas orientales, a escala monumental, ante un arco inspirado en la celosía de la EINA: guías entre realidad y fantasía. En el centro, Alphonse van Worden, con uniforme y máscara de diablo impuesta por la Inquisición: símbolo de teatralidad, mascarada e inversión de roles; el título aparece apenas visible en un espacio opresivo.

Frente a él, arcos multiplicados —eco de la cubierta rítmica de la EINA— actúan como portales entre dimensiones, formando un laberinto visual y cíclico. En ellos, pájaros (alma y tránsito) y calaveras (vánitas y transitoriedad), fragmentadas para acentuar la fantasmagoría.

El mural opera en cuatro planos: literario, cinematográfico, arquitectónico y urbano-histórico (mudéjar), sintetizando el encuentro de culturas, relatos y perspectivas.

Współczesna interpretacja „Rękopisu znalezionego w Saragossie” Jana Potockiego i jego ekranizacji Wojciecha Jerzego Hasa, zaprojektowana na ścianę budynku EINA w Saragossie. Estetyka wykorzystuje beżowo-zieloną paletę barw, a przede wszystkim styl mudéjar, jako metaforę dialogu między kulturami (islamską i chrześcijańską, z echami romańskimi, renesansowymi i barokowymi), tworząc język wizualny spójny z powieścią i miastem.

Na pierwszym planie dwie mauretańskie księżniczki w orientalnych szatach, w monumentalnej skali, stoją przed łukiem inspirowanym kratownicą EINA: przewodniki między rzeczywistością a fantazją. W centrum, Alfons van Worden, ubrany w mundur i diabelską maskę narzuconą przez Inkwizycję: symbol teatralności, maskarady i odwrócenia ról; tytuł jest ledwo widoczny w przytłaczającej przestrzeni.

Przed nim zwielokrotnione łuki – nawiązujące do rytmicznego dachu EINA – działają jak portale między wymiarami, tworząc wizualny i cykliczny labirynt. W nich ptaki (dusza i tranzyt) oraz czaszki (marność i przemijanie) są fragmentarycznie ukazane, aby podkreślić fantasmagorię.

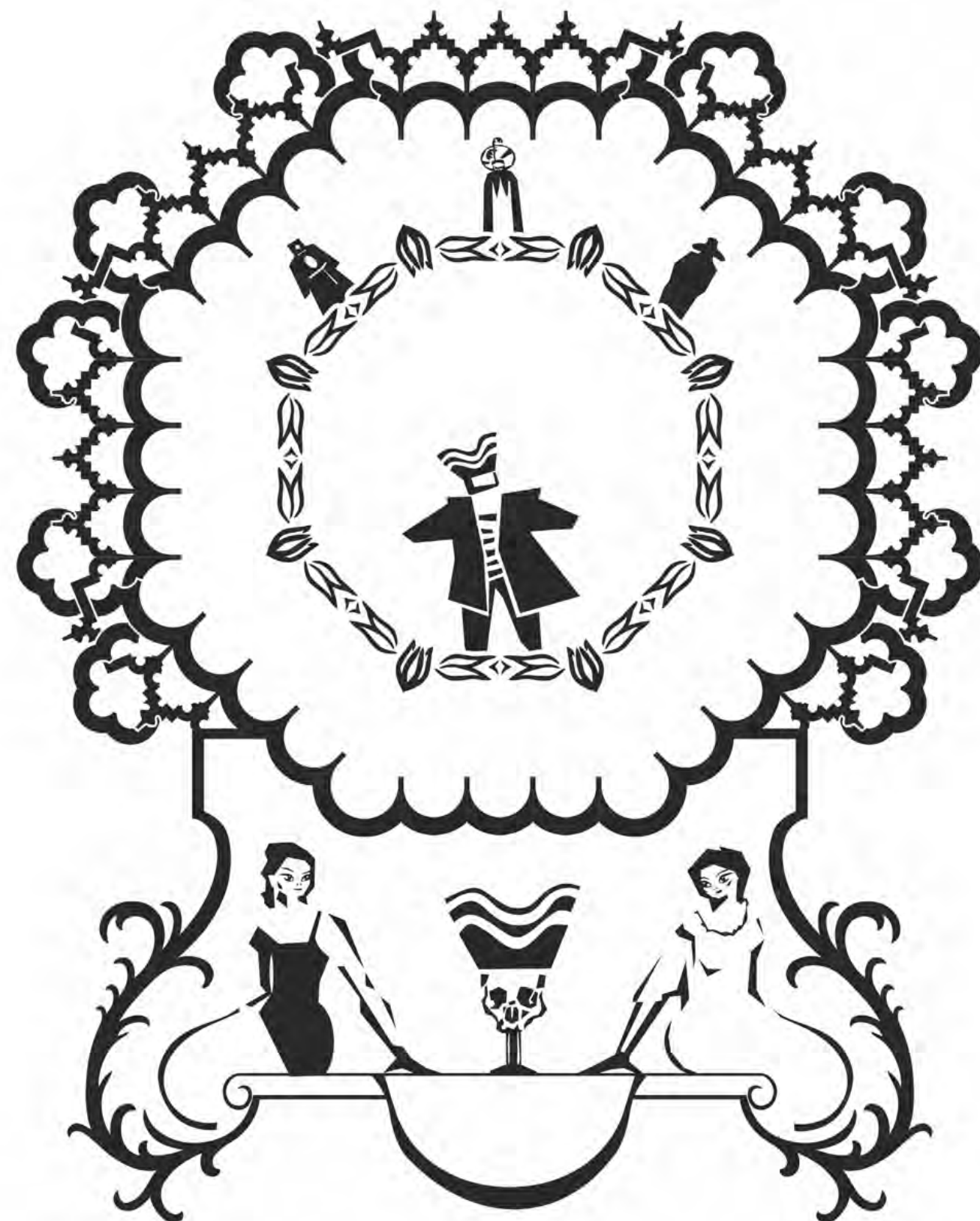
Mural działa na czterech poziomach: literackim, filmowym, architektonicznym i miejsko-historycznym (mudéjar), syntetyzując spotkanie kultur, narracji i perspektyw.

Idzikowski, Emil

El mural hace referencia principalmente a textos literarios y cinematográficos, y en particular a su estructura narrativa, donde una historia fluye hacia otra, y de esta a otra.

Mural odnosi się głównie do tekstu literackiego i filmu, a w szczególności do ich struktury narracyjnej, gdzie z jednej opowieści wypływa druga, a z niej kolejna.

Jabłońska, Małgorzata & Szewczyk, Piotr

El mural combina referencias a la versión cinematográfica de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” y a textos visuales observados y fotografiados en la ciudad. Las alusiones a Has se basan en interpretaciones de figuras: se desarrolla en detalle a Emina y Zibelda, y de forma simplificada a un grupo masculino (Alphonse van Worden, Gomélez, un jeque y una figura de la Inquisición). Esta galería podría ampliarse en futuros proyectos. La composición de Emina y Zibelda replica el díptico de figuras femeninas reflejadas visto en una decoración mural de la calle Alfonso I; su ornamentación se interpreta parcialmente. Expresa el dualismo del filme y alude a la copa-calavera de sus encuentros. Van Worden se simboliza por su tocado; ambos elementos se yuxtaponen en un único símbolo. La ornamentación del mural procede de la cultura zaragozana: una voz abstracta que evoca lo árabe de la ciudad, creada a partir de fotografías del Palacio de la Aljafería y de la gráfica de las placas de calles. Para integrarse con la arquitectura modernista de la EINA, el estilo es sintético y geométrico, con paleta monocroma. El enfoque gráfico puede resonar con la exposición de Małgorzata Jabłońska y Piotr Szewczyk, *Imágenes e historias* (marzo de 2025, EINA, edificio Betancourt).

Mural łączy odniesienia do filmowej wersji „Rękopisu znalezionego w Saragossie” oraz obrazy zaobserwowane i sfotografowane w mieście. Nawiązania do Hasa opierają się na interpretacjach postaci: Emina i Zibelda są szczegółowo rozwinięte, a przedstawiona jest uproszczona wersja męskiej grupy (Alfons van Worden, Gomelez, szejik i postać Inkwizytora). Galeria ta może zostać rozszerzona w przyszłych projektach.

Kompozycja Eminy i Zibeldy nawiązuje do dyptyku odbitych postaci kobiecych, widocznego na muralu przy ulicy Alfonsa I; jej ornamentyka jest częściowo zinterpretowana. Wyraża dualizm filmu i nawiązuje do kielicha-czaszki przy którym się spotykają. Van Worden symbolizowany jest przez nakrycie głowy; oba elementy zestawione są w jednym symbolu.

Ornamentacja muralu wywodzi się z kultury Saragossy: abstrakcyjny głos przywołujący arabskie dziedzictwo miasta, stworzony ze zdjęć Pałacu Aljafería i grafik znaków ulicznych. Aby wpasować się w modernistyczną architekturę EINA, styl jest syntetyczny i geometryczny, z monochromatyczną paletą barw. To graficzne podejście może rezonować z wystawą Małgorzaty Jabłońskiej i Piotra Szewczyka „Obrazy i historie” (marzec 2025, EINA, budynek Betancourt).

Jordá de Lucas, Alicia

Mi propuesta de mural se basa en el libro y la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza". Se trata de una composición en franjas, siguiendo la arquitectura del edificio en que se encontraría (las líneas de las ventanas).

Hay dos espacios principales: el de arriba es un fotograma de la película en el que el protagonista enseña un libro. Con esto pretendo hacer referencia a la ubicación del mural, es decir, la biblioteca, y al mismo tiempo a la obra literaria en que se basa en metraje. Además, el estilo es pictórico y fiel a la referencia. En el segundo, he recopilado algunos de los personajes de la historia y los he dispuesto en un mismo plano, con un camino de fondo que los relaciona. El estilo de esta parte tiene más que ver con la gráfica, el grabado y la ilustración, que son tipos de arte más relacionados con lo literario. Todo está enmarcado por motivos que recuerdan a las cintas cinematográficas y por detalles florales.

La elección del blanco y negro preponderante en la propuesta de mural tiene su razón de ser en la película. Y los elementos rojos asumen la función de romper esa monotonía cromática. Al mismo tiempo, la combinación de rojo y negro se relaciona con la muerte, la sensualidad, el diablo... Todos ellos elementos presentes en "El manuscrito encontrado en Zaragoza".

Moja propozycja muralu opiera się na książce i filmie „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Jest to kompozycja w paski, nawiązująca do architektury budynku, na którym miałyby się znaleźć (linie okien).

Są dwa główne obszary: górny to kadr z filmu, w którym główny bohater pokazuje książkę. Chcę w ten sposób nawiązać do lokalizacji muralu, czyli biblioteki, a jednocześnie do dzieła literackiego, na którym opiera się film. Ponadto styl jest malarski i wierny pierwowzorowi. W drugiej części zebrałam niektóre postaci z historii i umieściłam je na jednym planie z łączącą je ścieżką w tle. Styl tej części ma więcej wspólnego z grafiką, ryciną i ilustracją, które są rodzajami sztuki ściślej związanymi z literaturą. Całość oprawiona jest motywami przypominającymi kino i detalami kwiatowymi. Wybór dominującej czerni i bieli w projekcie muralu ma swoje uzasadnienie w filmie. Elementy czerwone służą przełamaniu tej monotonii kolorystycznej. Jednocześnie połączenie czerwieni i czerni kojarzy się ze śmiercią, zmysłowością, diabłem... Wszystkie te elementy są obecne w „Rękopisie znalezionym w Saragossie”

Kłapkowska, Zuzanna

Mi mural se inspira en la película "El manuscrito de Zaragoza", de Wojciech Jerzy Has, con motivo del centenario de su nacimiento. El personaje central, Alphonse van Worden, interpretado por Zbigniew Cybulski, representa un viaje tanto físico como espiritual, que sumerge al espectador en un mundo de misterio e imaginación. Zaragoza funciona como un espacio simbólico de creatividad y encuentros culturales, reflejando la misión de la EINA como centro educativo y cultural. El color juega un papel fundamental: los azules profundos crean una atmósfera de intriga, mientras que los toques naranjas aportan energía e intensidad surrealista.

La presencia de Cybulski añade una capa personal y dramática, en referencia a mi ciudad, Wrocław, donde murió trágicamente hace 58 años. El mural combina cine, literatura y narrativa personal en una historia visual multidimensional que despierta la imaginación, evoca emociones y deja una impresión duradera.

Mój mural został zainspirowany filmem Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”, upamiętniającym stulecie urodzin reżysera. Główny bohater, Alfons van Worden, grany przez Zbigniewa Cybulskiego, reprezentuje zarówno fizyczną, jak i duchową podróż, wciągając widzów w świat tajemnicy i wyobraźni. Saragossa funkcjonuje jako symboliczna przestrzeń kreatywności i spotkań kulturowych, odzwierciedlając misję EINA jako centrum edukacyjnego i kulturalnego. Kolor odgrywa kluczową rolę: głębokie odcienie niebieskiego tworzą atmosferę intrygi, a pomarańczowe akcenty dodają energii i surrealistycznej intensywności.

Obecność Cybulskiego dodaje osobistego i tragicznego wymiaru, nawiązując do mojego miasta, Wrocławia, gdzie 58 lat temu zginął w tragicznych okolicznościach. Mural łączy film, literaturę i osobistą narrację w wielowymiarową wizualną opowieść, która pobudza wyobraźnię, wywołuje emocje i pozostawia trwałe wrażenie.

Klekowska, Karolina

Este texto justifica la propuesta del mural y añade mi motivación personal. Fui a Zaragoza con la beca Erasmus; allí descubrí "El manuscrito encontrado en Zaragoza" gracias a un profesor de literatura. Hoy trabajo en el campus, junto al edificio Betancourt: sería un honor dejar un legado. La obra presentada, "Mirada hacia Castilla", representa el inicio del camino del protagonista hacia la gloria y el título de general. Busco condensar la esencia de Jan Potocki y Wojciech Jerzy Has en estilo, ilustración y título. Este último integra elementos de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" y de la ciudad: destaca la mirada resuelta de Alphonse, firme ante las tentaciones y abierta a lo desconocido. Castilla subraya el motor de sus actos: llegar a Madrid.

La escena muestra a un joven con su corcel y compañero atravesando Sierra Morena. Además de su valor narrativo, conecta con Zaragoza rodeada de montañas y con el campus del Río Ebro. La silueta mira a la entrada del edificio, guiando a los estudiantes. El viento en su gorra alude tanto al sur de España como al cierzo.

Ejecutado con líneas gruesas que recuerdan grabados del manuscrito, en composición vertical abierta: líneas aparentemente caóticas pero unidas, como historias entrelazadas y el carácter curtido del capitán. Dibujo sencillo, accesible y manejable, acorde con la estética del campus, que invita a leer la novela y aporta un toque polaco a la comunidad.

Propozycja mojego muralu wynika z osobistych motywacji. Pojechałam do Saragossy w ramach programu Erasmus; tam odkryłam „Rękopis znaleziony w Saragossie” dzięki profesorowi literatury. Obecnie pracuję na kampusie, obok budynku Betancourt- byłoby dla mnie zaszczytem pozostawić po sobie coś trwałego.

Dzieło, „Spojrzenie w kierunku Kastylii” przedstawia początek drogi bohatera ku chwale i tytułowi generała. Staram się zawrzeć esencję Jana Potockiego i Wojciecha Jerzego Hasa w stylu, ilustracji i tytule. Tytuł projektu podkreśla zdecydowane spojrzenie Alfonsa, nieugiętego wobec pokus i otwartego na nieznane. „Kastylija” podkreśla motywację jego działań: dotarcie do Madrytu.

Scena przedstawia młodego mężczyznę na koniu wraz z towarzyszem przemierzających Sierra Morena. Oprócz wartości narracyjnej, nawiązuje ona do otoczonej górami Saragossy i kampusu nad rzeką Ebro. Sylwetka spogląda w stronę wejścia do budynku, prowadząc studentów. Wiatr we włosach na czapce nawiązuje zarówno do południa Hiszpanii, jak i do północnego wiatru.

Wykonana grubymi liniami przypominającymi ryciny z rękopisu, w otwartej kompozycji pionowej: linie pozornie chaotyczne, ale połączone, jak splecione historie i doświadczenie kapitana. Prosty, przystępny i łatwy w obsłudze rysunek, zgodny z estetyką kampusu, zachęcający do lektury powieści i nadający społeczności polski charakter.

El diseño en blanco y negro hace clara referencia a la imagen de W. J. Has. El elemento central del diseño es un vibrante lazo con volantes, que, por un lado, alude al escenario de la película y su carácter surrealista y, por otro, simboliza la celebración del centenario del director. El fondo rocoso es una paráfrasis del escenario de la película, un espacio en el que se desarrollan acontecimientos fantásticos. La figura que camina hacia las manos extendidas a través del espejo describe simbólicamente la trama de la película.

El estilo del diseño alude al patrimonio científico de la ciudad.

La obra fue diseñada para suavizar la forma compacta del edificio sin dominar ni alterar el carácter científico de la institución. La pluma en la esquina inferior izquierda del diseño servirá como una extensión natural de los logotipos de la fachada y de la redacción relativa a los orígenes del proyecto.

Czarno-biały projekt wyraźnie nawiązuje do obrazu autorstwa Wojciecha Jerzego Hasa. Centralnym elementem projektu jest żywa wstążka z falbaną i kokardą, która z jednej strony nawiązuje do scenarii filmu i jego surrealistycznego charakteru, a z drugiej symbolizuje obchody stulecia urodzin reżysera. Skaliste tło jest parafrazą scenarii filmu, przestrzeni, w której rozgrywają się fantastyczne wydarzenia. Postać idąca w kierunku rąk wyciągniętych przez lustro symbolicznie opisuje fabułę filmu.

Styl projektu nawiązuje do naukowego dziedzictwa miasta.

Praca została zaprojektowana tak, aby złagodzić zwartą formę budynku, nie dominując ani nie zmieniając naukowego charakteru instytucji. Pióro w lewym dolnym rogu projektu będzie stanowić naturalne przedłużenie logo na fasadzie i napisu dotyczącego początków projektu.

Jan Potocki, Wojciech Jerzy Has „El Manuscrito encontrado en Zaragoza” y, al final, España. Aunque la película se rodó en Polonia, su visión del Barroco español es tan poderosa que durante años modeló la idea de “hispanidad” para muchos polacos. Un filme en blanco y negro nutrido por la pintura y la arquitectura de Velázquez, Ribera, Goya; por eso introduzco color en el mural, para subrayar ese diálogo. La propuesta articula bóveda, arco, luz y oscuridad, referencias tanto a Zaragoza como a la propia puesta en escena del filme. La torre remite a la estructura de cajas de la novela: al abrir capítulos, el último revela el motivo barroco predilecto, la calavera (*memento mori*). El diseño reserva espacio en las esquinas superiores para la identidad de las instituciones participantes. Dado que la película quizá no sea muy conocida —especialmente para públicos jóvenes— omito el título y propongo códigos QR en las esquinas inferiores, con enlaces al filme y a la conferencia de Diego Moldes. Como dicta el Barroco: *obscurum per obscurius*. Empleo formas geométricas sencillas, clásicas del lenguaje arquitectónico, en sintonía con la austeridad del edificio de la biblioteca. El diseño se realizó sobre papel con tinta acrílica; el original permanece en el archivo del artista.

Jan Potocki, Wojciech Jerzy Has „Rękopis znaleziony w Saragossie” i wreszcie Hiszpania. Choć film został nakręcony w Polsce, jego wizja hiszpańskiego baroku jest tak potężna, że przez lata kształtowała wyobrażenie wielu Polaków o „hiszpańskości”. Film czarno-biały, inspirowany malarstwem i architekturą Velásqueza, Ribery, Goyi; dlatego wprowadzam kolor do muralu, aby podkreślić ten dialog.

Projekt łączy sklepienie, łuk, światło i ciemność, nawiązując zarówno do Saragossy, jak i do samej inscenizacji filmu. Wieża z pudełek nawiązuje do struktury pudełek z powieści: po otwarciu rozdziałów ostatni z nich ujawnia ulubiony motyw barokowy, czaszkę (*memento mori*). Projekt pozostawia miejsce w górnych rogach na identyfikację uczestniczących instytucji.

Ponieważ film może nie być zbyt znany – zwłaszcza młodym widzom – pomijam tytuł i proponuję umieszczenie w dolnych rogach kodów QR z linkami do filmu i wykładu Diego Moldesa. Zgodnie z zasadą baroku: *obscurum per obscurius*.

Używam prostych form geometrycznych, klasycznych dla języka architektonicznego, zgodnie z surowością budynku biblioteki. Projekt został wykonany na papierze przy użyciu farby akrylowej; oryginał znajduje się w archiwum artysty.

Zaragoza se reinventa como un laberinto ineludible, con sus paredes adornadas con un rostro inquietante. En su centro, un par de labios —un hechizo de belleza lanzado por dos princesas moriscas— alberga tres ojos vigilantes, la mirada persistente de un fantasma maligno. La magia que embellece es la misma que atrapa, creando una ciudad sin salida.

Saragossa została wyobrażona na nowo jako nieunikniony labirynt, którego ściany zdobi prze-rażające oblicze. W jego sercu, para ust – zaklęcie piękna rzucone przez dwie mauretańskie księżniczki – kryje w sobie troje czujnych oczu, nieustające spojrzenie złego ducha. Magia, która upiększa, to ta sama magia, która więzi, tworząc miasto bez wyjścia.

Kowalski, Kamil

La ilustración guarda un carácter metafísico, lo que remite a la obra de Has. Alphonse tiene ante sí un manuscrito del que emerge un humo amarillo que lo envuelve y lo sumerge en un estado onírico. Los vapores oníricos muestran una forma decorativa, al igual que en la película aparecen interiores ricamente decorados y personajes vestidos con trajes llamativos. Alphonse está intrigado por el manuscrito, sonríe levemente (humor en la película) y lleva gafas, características de Cybulski. De los hombros del personaje emergen en el fondo siluetas de edificios: a la izquierda, un fragmento de arquitectura española, y a la derecha, un templo árabe. En la película, estas dos culturas se entremezclan. La paleta de colores del diseño se limita deliberadamente a colores similares a los de la bandera de España. Al mismo tiempo, el conjunto combina bien con el tono arena de las paredes de la biblioteca.

Ilustracja ma charakter metafizyczny, co nawiązuje do twórczości Hasa. Alfons ma przed sobą rękopis, z którego wylania się żółty dym, który go oplata, wprowadzając w stan snów. Senne opary są w formie dekoracyjnej, tak jak i w filmie pojawiają się bogato zdobione wnętrza, a postacie ubrane w efektowne stroje. Alfons jest zaniepokojony rękopisem, delikatnie uśmiechając się (humor w filmie), nosi okulary, charakterystyczne dla Cybulskiego. Z ramion postaci, w tle wylaniają się sylwetki budynków - z lewej strony fragment architektury hiszpańskiej, a z prawej świątynia arabska. W filmie te dwie kultury przenikają się. Kolorystyka projektu jest celowo ograniczona do barw podobnych do tych na fladze Hiszpanii. Jednocześnie kolory projektu dobrze korelują z piaskową barwą ścian biblioteki.

Kreimer Frida, Avril

En el mural, Alphonse ocupa el centro, flanqueado por Emina y Zubeida, princesas que condensan atracción, misterio y mestizaje cultural. El caballo blanco simboliza lealtad y nobleza, mientras el caballero con cruz remite a la tradición caballeresca española y al choque —y diálogo— de culturas. La influencia de Wojciech Jerzy Has se aprecia en el tratamiento coral de la escena: personajes y escenarios se entrelazan en un mismo plano, evocando la narrativa fragmentaria y caleidoscópica de la película y su constante juego de espejos.

Zaragoza aparece a través de sus emblemas: la Basílica del Pilar, las ruinas romanas y la Sierra, que enmarcan la historia y la anclan en un territorio cargado de historia. Estos elementos dialogan con la universidad como espacio de conocimiento, cruce de disciplinas e intercambio cultural, donde la literatura, el cine y la historia se entrelazan para generar nuevas interpretaciones.

La vibrante paleta y los contrastes típicos del muralismo contemporáneo facilitan su lectura a distancia y la integran en la arquitectura del campus. La obra no pretende ser meramente decorativa: es una invitación al diálogo entre la literatura, el cine, la historia, la filosofía y las artes visuales, abierta a sucesivas reinterpretaciones.

En resumen, el mural celebra Zaragoza como encrucijada de culturas y rinde homenaje al poder de las artes para entrelazarse en un entorno académico que fomenta la reflexión, la curiosidad y la creatividad compartida.

Na muralu Alfons zajmuje centralne miejsce, otoczony przez Eminę i Zubeidę, księżniczki, które uosabiają atrakcyjność, tajemniczość i mieszankę kulturową. Biały koń symbolizuje lojalność i szlachetność, podczas gdy rycerz z krzyżem nawiązuje do hiszpańskiej tradycji rycerskiej oraz zderzenia i dialogu kultur.

Wpływ Wojciecha Jerzego Hasa można dostrzec w chóralnym ujęciu sceny: postacie i scenografie przeplatają się na tej samej płaszczyźnie, przywołując fragmentaryczną i kalejdoskopową narrację filmu oraz jego nieustanną grę luster.

Saragossa pojawia się poprzez swoje symbole: bazylikę Pilar, rzymskie ruiny i góry Sierra, które stanowią ramę opowieści i osadzają ją w terenie o bogatej historii. Elementy te nawiązują dialog z uniwersytetem jako przestrzenią wiedzy, skrzyżowaniem dyscyplin i wymianą kulturową, gdzie literatura, kino i historia przeplatają się, tworząc nowe interpretacje.

Żywa paleta barw i kontrasty charakterystyczne dla współczesnego muralizmu ułatwiają odczytanie muralu z daleka i jego integrację z architekturą kampusu. Dzieło nie ma być tylko ozdobą: jest zaproszeniem do dialogu między literaturą, kinem, historią, filozofią i sztukami wizualnymi, otwartym na kolejne interpretacje.

Podsumowując, mural celebrowe Saragossę jako skrzyżowanie dróg kulturowych i oddaje hołd sile sztuki, która splata się w środowisku akademickim, pobudzając refleksję, ciekawość i wspólną kreatywność.

Kuzco, Kamil

Estoy pintando de nuevo a última hora. Mi hija me despertó varias veces hoy. De la guardería al estudio. Un recorrido en tranvía. La poética de Has, su ritmo narrativo, una forma que es esencialmente un viaje, un soplo de la vida cotidiana soñolienta. Además, los objetos, una multitud de objetos —el trastero— se convirtieron en el eje para tejer mi propio manuscrito, una creación peculiar: un *collage* de citas de Skarżyński y Has.

Por un lado, subordiné la forma a un dibujo que hace referencia a los grabados. Por otro lado, la disposición geométrica corresponde a la forma moderna de la Biblioteca Hipatia de Alejandría. Intenté aplicar un método intuitivo para construir una narrativa a estas dos premisas iniciales. Me apoyé en un lenguaje onírico de metáforas y símbolos. La composición crece en cascada, similar a la adaptación cinematográfica de Has o al ritmo histórico de las joyas arquitectónicas de Zaragoza. Esta manera de contar una historia pretende atraer al espectador a un juego ambiguo cuyos bucles y paralelismos desplazan la claridad de la forma hacia la sutileza y el misterio.

Znowu maluję na ostatni moment. Córką wybudzała mnie dziś kilkakrotnie. Od żłobka do pracowni. Pętla tramwajem. Poetyka Hasa, jego narracyjny rytm, forma, która właściwie jest wędrówką, oddechem sennej codzienności. Dodatkowo przedmioty, mnóstwo przedmiotów – rupieciarnia – stały się dla mnie osią do snucia własnego Rękopisu, swoistej kreacji – kolażu cytatów ze Skarżyńskiego i Hasa.

Formę, z jednej strony, podporządkowałem rysunkowi odwołującemu się do rycin. Po drugie, geometryczny układ koresponduje z nowoczesną bryłą Biblioteki Hypatii Aleksandryjskiej.

Do tych dwóch początkowych założeń starałem się wprząc intuicyjny sposób budowania narracji. Wsparłem się onirycznym językiem metafor i symboli. Kompozycja narasta kaskadowo podobnie jak ma to miejsce w ekranizacji Hasa czy w historycznym rytmie architektonicznych pereł Saragossy.

Ten sposób snucia opowieści ma za zadanie wciągnąć widza w niejednoznaczną grę, której pętle i paralele przesuwają czytelność formy w kierunku niedopowiedzenia i tajemnicy.

Kwiatkowska, Kinga

El mural, inspirado en la película de Wojciech Jerzy Has, organiza una serie de cartas simbólicas que condensan los motivos del filme: muerte, paso del tiempo, ilusión y laberinto del destino. La gráfica de las cartas remite directamente a Goya, fuente también del director. Cada carta funciona como una alegoría; dispuestas como esparcidas por una mano invisible, evocan el derrotero de Alphonse van Worden, que va descubriendo historia tras historia como si levantara cartas, metáfora de la estructura anidada y cuadrada de la película. La primera carta muestra el reverso de la baraja, con un diseño inspirado en los azulejos de Zaragoza, subrayando la raíz artística y geográfica. La última, la más potente, presenta el retrato de Has: su número es 100 y el reloj de arena alude al centenario del director y a la fugacidad. Aparecen dos ases repetidos para representar la Venta Quemada, la casa de montaña a la que el protagonista regresa continuamente, reforzando el motivo de ciclo y retorno. Las ilustraciones están resueltas en blanco y negro, no solo para remitir a los temas del filme, sino también a su atmósfera y a la época en que fue rodado. Esa capa monocromática contrasta con un fondo luminoso y colorido inspirado en el clima de España, intensificando el diálogo entre tradición y contemporaneidad.

Mural, zainspirowany filmem Wojciecha Jerzego Hasa, przedstawia serię symbolicznych kart, które zawierają motywy filmu: śmierć, upływ czasu, iluzję i labirynt przeznaczenia. Grafika kart nawiązuje bezpośrednio do Goyi, który był również inspiracją dla reżysera. Każda karta funkcjonuje jako alegoria; ułożone tak, jakby zostały rozrzucone przez niewidzialną rękę, przywołują losy Alfonsa van Wordena, który odkrywa historię po historii, jakby podnosił karty, co jest metaforą zagnieżdżonej i kwadratowej struktury filmu.

Pierwsza karta pokazuje rewers talii, z wzorem inspirowanym kafelkami z Saragossy, podkreślającym artystyczne i geograficzne korzenie. Ostatnia, najmocniejsza, przedstawia portret Hasa: jego numer to 100, a klepsydra nawiązuje do stulecia reżysera i przemijalności.

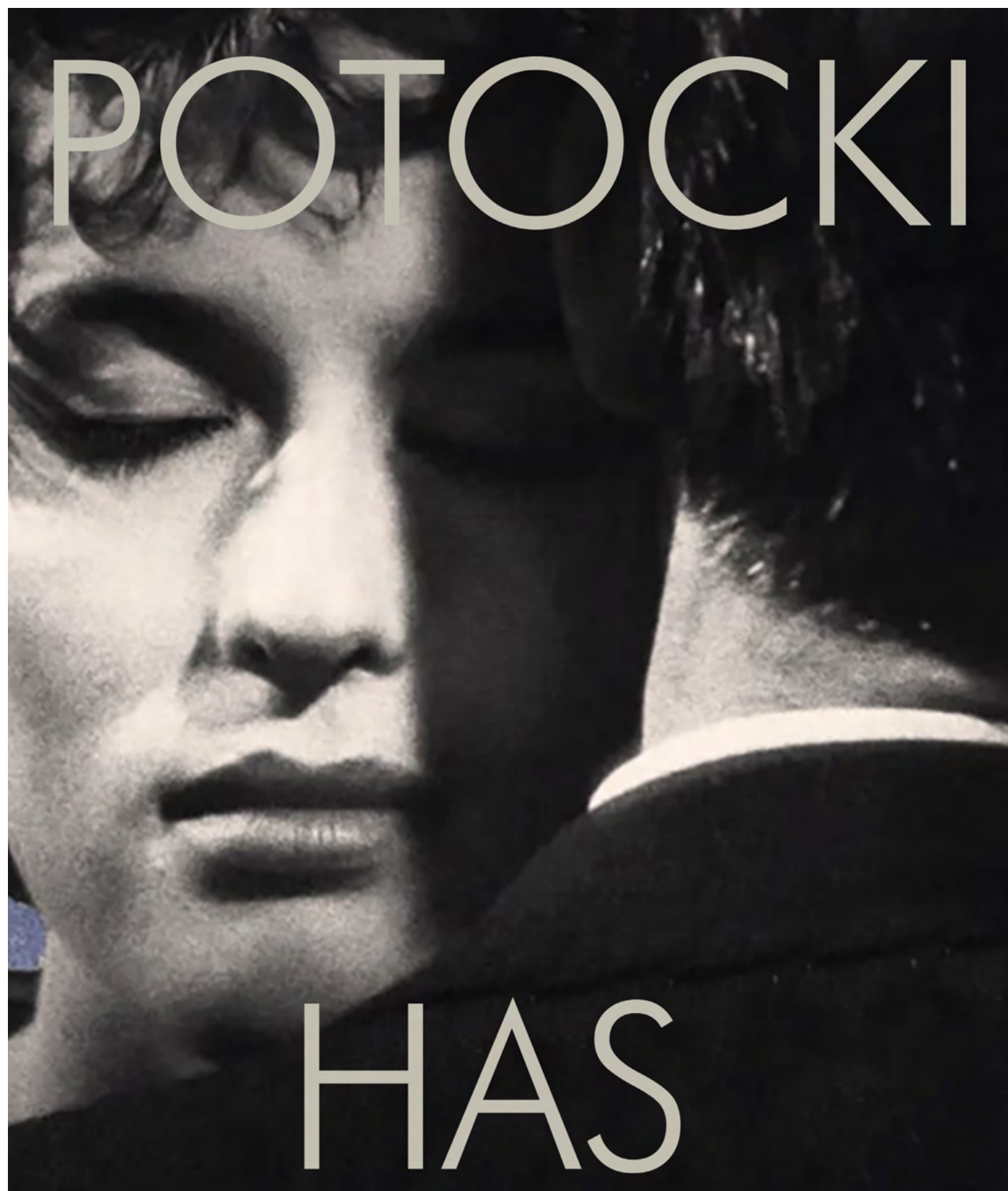
Pojawiają się dwa powtórzone asy, które reprezentują Venta Quemada, górską chatę, do której bohater nieustannie powraca, wzmacniając motyw cykliczności i powrotu. Ilustracje są wykonane w czerni i bieli, nie tylko w nawiązaniu do tematyki filmu, ale także do jego atmosfery i epoki, w której został nakręcony. Ta monochromatyczna warstwa kontrastuje z jasnym i kolorowym tłem inspirowanym klimatem Hiszpanii, intensyfikując dialog między tradycją a współczesnością.

Maciaga, Marta

El mural es una meditación visual sobre las relaciones que configuran la identidad. Dinámico y evolutivo, pone en diálogo cuerpo y espíritu. Inspirado en “El Manuscrito encontrado en Zaragoza” y en Wojciech Jerzy Has, apunta a la filosofía del encuentro: con el otro, con uno mismo y con el misterio de la existencia. Formas que se interpenetran se entrelazan como pensamientos en el laberinto del alma, creando un ritmo orgánico que recuerda que la identidad se construye relacionamente. La diversidad cromática actúa como metáfora del viaje espiritual: redescubrirse entre emoción y razón. Como los personajes de la novela, los humanos actuales atraviesan puentes invisibles, del autodescubrimiento al reconocimiento de lo diferente. Cada línea marca la huella de un encuentro, la influencia mutua y la riqueza de experiencias que modelan la personalidad. El mural invita al diálogo y la reflexión, a buscar sentido y construir vínculos. Su dimensión filosófica abre preguntas sobre espiritualidad y límites entre materia y metafísica, razón y corazón. Zaragoza, cruce de culturas, opera como metáfora de un lugar donde la historia se forja con relaciones y una búsqueda compartida de verdad. Integrado en el campus universitario, ofrece un espacio creativo propicio para el intercambio de ideas, el encuentro y la reflexión sobre nuestra identidad.

Mural jest wizualną medytacją nad relacjami, które kształtują tożsamość. Dynamiczny i ewoluujący, nawiązuje dialog między ciałem a duchem. Zainspirowany „Rękopisem znalezionym w Saragossie” i Wojciechem Jerzym Hasem, odnosi się do filozofii spotkania: z drugim człowiekiem, z samym sobą i z tajemnicą istnienia. Przenikające się formy przeplatają się jak myśli w labiryncie duszy, tworząc organiczny rytm, który przypomina, że tożsamość buduje się relacyjnie. Różnorodność kolorów stanowi metaforę duchowej podróży: ponownego odkrywania siebie między emocjami a rozumem. Podobnie jak bohaterowie powieści, współcześni ludzie przekraczają niewidzialne mosty, od samopoznania do uznania tego, co inne. Każda linia zaznacza ślad spotkania, wzajemnego oddziaływania i bogactwa doświadczeń, które kształtują osobowość. Mural zachęca do dialogu i refleksji, do poszukiwania sensu i budowania więzi. Jego wymiar filozoficzny rodzi pytania o duchowość i granice między materią a metafizyką, rozumem a sercem. Saragossa, skrzyżowanie kultur, działa jako metafora miejsca, w którym historia kształtuje się poprzez relacje i wspólne poszukiwanie prawdy. Zintegrowana z kampusem uniwersyteckim, oferuje kreatywną przestrzeń sprzyjającą wymianie pomysłów, spotkaniom i refleksji nad naszą tożsamością.

De la Mano, David

La propuesta mural se inspira en la película “Manuscrito encontrado en Zaragoza” (1965), del director polaco Wojciech Jerzy Has, cuya estética surrealista es un referente del cine europeo. El fotograma seleccionado, dotado de gran fuerza visual y simbólica, sintetiza el espíritu de la obra: un viaje entre realidad y fantasía que cuestiona los límites entre razón e imaginación. Con su elección, se rinde homenaje tanto al lenguaje cinematográfico de Has como a la novela de Jan Potocki, que sitúa parte de su trama en la Zaragoza del siglo XVIII. El mural traslada este universo fílmico al espacio público actual, convirtiendo la Biblioteca Hypatia de Alejandría en un punto de encuentro entre literatura, cine y arte visual. La imagen, reinterpretada con un lenguaje gráfico contemporáneo, mantiene el carácter enigmático del filme y dialoga con los espectadores del siglo XXI, fomentando la reflexión sobre el patrimonio cultural europeo. La intervención subraya además el papel de la Universidad de Zaragoza como espacio de conocimiento e intercambio. Integrado en la entrada de la biblioteca, el mural armoniza con la arquitectura mediante una paleta cromática acorde con la fachada y una composición que guía al visitante hacia el acceso. La obra se concibe así como un umbral simbólico y como un puente cultural entre Polonia y España, celebrando a Zaragoza como ciudad de creatividad y diálogo académico.

Projekt muralu inspirowany jest filmem „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1965) polskiego reżysera Wojciecha Jerzego Hasa, którego surrealistyczna estetyka stanowi punkt odniesienia dla europejskiego kina. Wybrany kadr, charakteryzujący się dużą siłą wizualną i symboliczną, syntetyzuje ducha dzieła: podróż między rzeczywistością a fantazją, która kwestionuje granice między rozumem a wyobraźnią. Wybór ten stanowi hołd zarówno dla języka filmowego Hasa, jak i powieści Jana Potockiego, której część akcji rozgrywa się w XVIII-wiecznej Saragossie.

Mural przenosi ten filmowy świat do współczesnej przestrzeni publicznej, zmieniając Bibliotekę Hypatia z Aleksandrii w miejsce spotkania literatury, kina i sztuki wizualnej. Obraz, zinterpretowany na nowo za pomocą współczesnego języka graficznego, zachowuje enigmatyczny charakter filmu i nawiązuje dialog z widzami XXI wieku, zachęcając do refleksji nad europejskim dziedzictwem kulturowym.

Projekt podkreśla również rolę Uniwersytetu w Saragossie jako miejsca wiedzy i wymiany. Umieszczony przy wejściu do biblioteki mural harmonizuje z architekturą dzięki paletcie kolorów dopasowanej do fasady i kompozycji, która prowadzi zwiedzających do wejścia. Dzieło jest zatem postrzegane jako symboliczny próg i most kulturowy między Polską a Hiszpanią, celebrujący Saragossę jako miasto kreatywności i dialogu akademickiego.

La obra presenta la apertura de una cámara cinematográfica imaginaria en una vista isométrica y despiezada, conectando el dispositivo con la ingeniería y la arquitectura. En su interior, un conjunto de engranajes y mecanismos coexiste con constelaciones y un pequeño planeta: un guiño a Hipatia y al conocimiento astronómico que vincula la pieza con la EINA. La lente proyecta y enfoca tres cubos que hacen referencia al logotipo de la escuela, mientras que una placa lateral «1925-2025» rinde homenaje al centenario de Has. La cámara funciona como una «máquina narrativa», una metáfora del universo interior del director y la narrativa inherente a la película. La paleta de colores refuerza el carácter institucional: rojos (Instituto Polaco de Cultura y Polonika), naranjas y amarillos (colores corporativos de la EINA), azules (Unizar) y morados del cartel original, creando una identidad cromática contemporánea, reconocible a distancia y coherente con el campus.

Inspirada en modelos reales de la época, la cámara simboliza el cine polaco y su transición entre lo real y lo fantástico. Los tres cubos refuerzan el vínculo con la escuela; la placa conmemorativa se integra como recurso gráfico; las constelaciones y los planetas subrayan el eje astronómico. La conexión con la ingeniería y la arquitectura se enfatiza mediante los mecanismos internos, la geometría constructiva y la representación técnica isométrica, que organiza el conjunto y facilita la lectura tanto de cerca como a distancia.

Praca przedstawia otwarcie wymagowanej maszyny filmowej w widoku rozłożonym i izometrycznym, łącząc urządzenie z inżynierią i architekturą. W jej wnętrzu zespół kół zębatych i mechanizmów współistnieje z konstelacjami i małą planetą: ukłon w stronę Hipatii i wiedzy astronomicznej, która łączy dzieło z EINA. Soczewka wyświetla i skupia trzy sześciiany nawiązujące do logo szkoły, a boczna tabliczka „1925–2025” stanowi hołd dla stulecia Hasa. Kamera działa jak „maszyna do opowiadania historii”, będąca metaforą wewnętrznego wszechświata reżysera i narracji zawartej w filmie.

Paleta kolorów podkreśla charakter instytucjonalny: czerwienie (Instytut Polski w Madrycie i Instytut POLONIKA), pomarańcze i żółcie (korporacyjne EINA), błękity (Unizar) i fioleto z oryginalnego plakatu, tworząc współczesną tożsamość kolorystyczną, rozpoznawalną z daleka i spójną z kamпусem.

Zainspirowana prawdziwymi modelami z epoki kamera symbolizuje polskie kino i jego przejście między rzeczywistością a fantazją. Trzy sześciiany wzmacniają związek ze szkołą; tablica pamiątkowa jest zintegrowana jako element graficzny; konstelacje i planeta podkreślają motyw astronomiczny. Związek z inżynierią i architekturą podkreślają wewnętrzne mechanizmy, geometria konstrukcyjna i izometryczna reprezentacja techniczna, która porządkuje całość i ułatwia jej odczytanie zarówno z bliska, jak i z daleka.

Martín Gutiérrez, Daniel

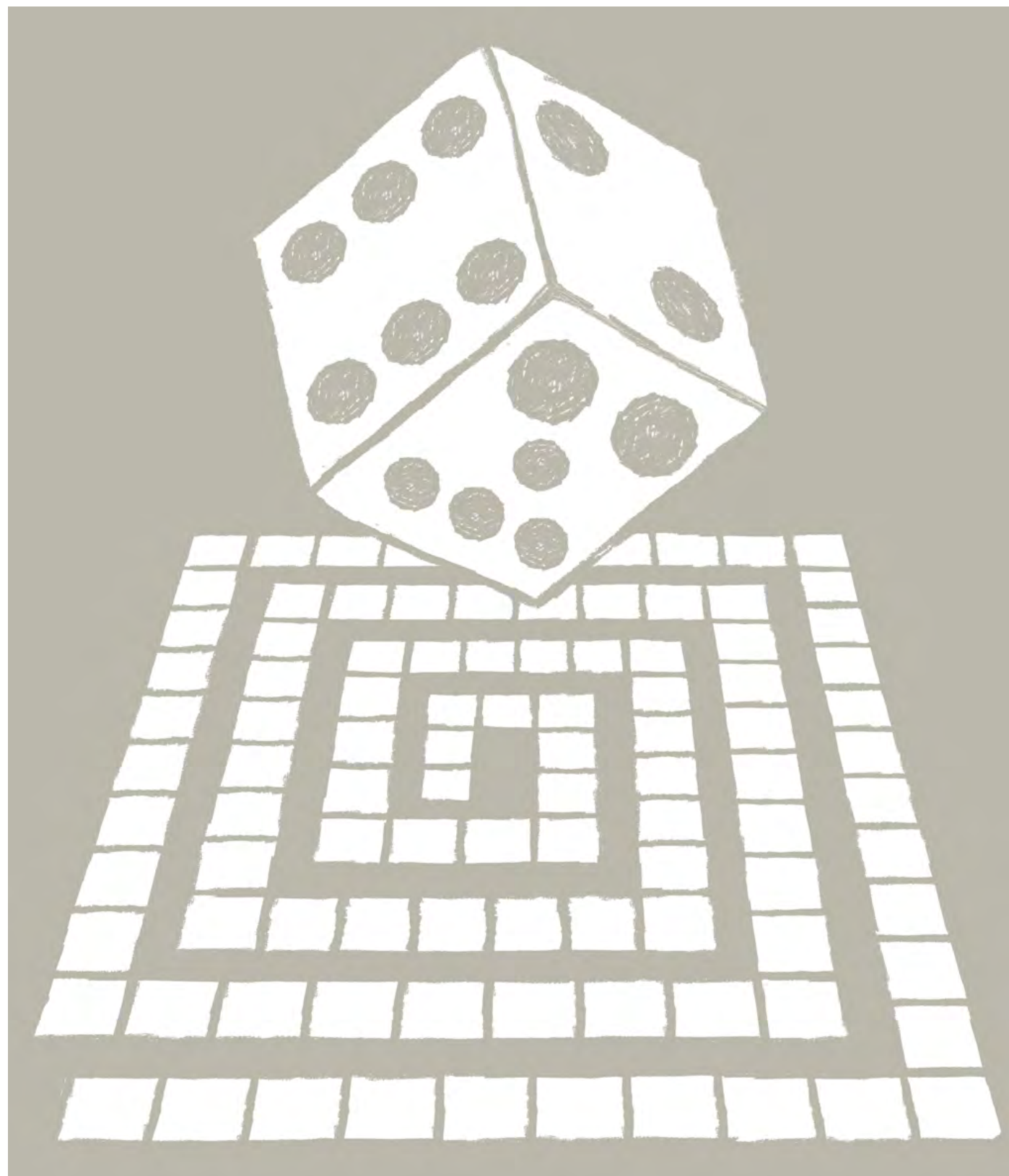
Nuestra propuesta establece un diálogo entre el cine, la historia y la arquitectura. Parte de un fotograma de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” (1965) de Wojciech Jerzy Has y transmite su poética laberíntica —donde la realidad, las visiones y los sueños se fusionan— mediante una composición que vincula imagen y metáfora. La escena muestra a dos rivales de la Guerra de la Independencia que abandonan las armas al descubrir un manuscrito: la lectura compartida desplaza la violencia hacia la contemplación y el conocimiento. Es emblema del espíritu universitario: encuentro de jóvenes diversos, unidos por la curiosidad. Un juego de transparencias prolonga la imagen del libro en un eco desdoblado, aludiendo a la frontera entre lo conocido y lo desconocido, núcleo del filme y de la experiencia académica. Sobre la escena se superpone un grabado de Goya —figura inseparable de Zaragoza e inspiración del filme— con un escriba que redacta leyes “Contra el bien general”. Contrapone dogma e imposición frente a verdad buscada en común y activa la memoria de las guerras napoleónicas. La paleta es monocroma (eco del blanco y negro) con dos irrupciones: amarillo del grabado y franjas rojizas que evocan las banderas de España y Polonia. Concebido con sobriedad, el mural se adapta al ritmo del muro de la biblioteca, invita a detenerse, leer y reflexionar, y convierte el muro en umbral: del conflicto a la cooperación, de la imposición al pensamiento crítico, del silencio de la piedra al murmullo de la cultura compartida.

Nasza propozycja stanowi dialog między kinem, historią i architekturą. Wychodzi od klatki z filmu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1965) i przenosi jego poetycką labiryntowość – gdzie rzeczywistość, wizje i sny mieszają się ze sobą – poprzez kompozycję łączącą obraz i metaforę.

Scena przedstawia dwóch rywali z wojny o niepodległość, którzy porzucają broń po odkryciu rękopisu: wspólna lektura zastępuje przemoc kontemplacją i wiedzą. Jest to symbol ducha uniwersyteckiego: spotkanie różnorodnych młodych ludzi, których łączy ciekawość. Gra przejrzystości przedłuża obraz książki w podwójnym echu, nawiązując do granicy między tym, co znane, a tym, co nieznane, stanowiącej sedno filmu i doświadczenia akademickiego.

Na scenę nakłada się rycina Goyi – postaci nierozdzielnie związanej z Saragossą i inspirującej film – przedstawiająca skrybę spisującego prawa „przeciwko dobru ogółu”. Przeciwwstawia dogmat narzucaniu wspólnie poszukiwanej prawdy i przywołuje pamięć o wojnach napoleońskich.

Paleta jest monochromatyczna (echo czerni i bieli) z dwoma akcentami: żółtym ryciny i czerwonymi paskami przywodzącymi na myśl flagi Hiszpanii i Polski. Stworzony z powściągliwością mural dostosowuje się do rytmu ściany biblioteki, zachęca do zatrzymania się, czytania i refleksji, a także zamienia ścianę w próg: od konfliktu do współpracy, od narzucania do krytycznego myślenia, od ciszy kamienia do szmeru wspólnej kultury.

Mencwel, Maria

El diseño del mural alude al surrealismo que inspiró a Wojciech Jerzy Has y explora explícitamente el tema de los juegos, como en "El manuscrito encontrado en Zaragoza". También es un juego visual: al principio, se ve un dado lanzado sobre el tablero, pero al volver a mirar se ve la calavera escondida en su interior. Los significados subsiguientes funcionan como historias del libro de Jan Potocki, con el humor característico del surrealismo y una constante en la obra de Has. La calavera, motivo central de la película, ancla la idea del *memento mori*.

La película se estructura como un juego en el que el protagonista avanza a través de las casillas de un laberinto; de ahí el tablero en espiral de 100 casillas, un guiño al centenario del director. La composición simétrica equilibra el cálculo y el azar, como la propia narrativa. La geometría simple armoniza con la sobria arquitectura de la EINA y contrasta con la Zaragoza histórica. El tablero sugiere la Universidad como un lugar de intersección; la espiral culmina en un punto central, metáfora de la cuna del pensamiento y la convergencia de perspectivas. La paleta de colores está diseñada para no sobrecargar el edificio y mantener la visibilidad y la legibilidad. El blanco evoca el hueso; los gráficos claros pueden interpretarse como "quemados por el sol". El uso del espacio negativo sirve de recurso formal: un patrón limpio sobre paredes sólidas, como si el resto del edificio estuviera pintado alrededor del mural, reforzando la sensación de ventana o umbral en un juego de tiempo, suerte y memoria.

Projekt muralu nawiązuje do surrealizmu, który zainspirował Wojciecha Jerzego Hasa, i wyraźnie eksploruje tematykę gry, podobnie jak w filmie „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Jest to również gra wizualna: najpierw dostrzega się kostkę rzuconą na planszę, a po ponownym spojrzeniu pojawia się ukryta w niej czaszka. Dalsze znaczenia funkcjonują jak opowiadania z książki Jana Potockiego, charakterystyczny dla surrealizmu humor typowy w twórczości Hasa. Czaszka, główny motyw filmu, utrwala ideę *memento mori*.

Film jest skonstruowany jak gra, w której bohater porusza się po polach labiryntu; stąd spiralna plansza ze 100 polami, nawiązująca do stulecia urodzin reżysera. Symetryczna kompozycja równoważy kalkulację i przypadek, podobnie jak sama narracja. Prosta geometria harmonizuje z surową architekturą EINA i kontrastuje z historyczną Saragossą. Plansza sugeruje uniwersytet jako miejsce skrzyżowania; spirala kończy się w centralnym punkcie, będącym metaforą kolebki myśli i zbieżności spojrzeń.

Paleta kolorów została zaprojektowana tak, aby nie przeładowywać budynku i zachować widoczność oraz czytelność. Biel przypomina kość; jasne grafiki można odczytać jako „wypalone przez słońce”. Wykorzystanie przestrzeni negatywu działa jako środek formalny: czysty wzór na solidnych ścianach, tak jakby reszta budynku była pomalowana wokół muralu, wzmacniając wrażenie okna lub progu do gry do czasu, szczęścia i pamięci.

Mencwel, Maria

El diseño del mural combina motivos visuales oscuros y característicos de la película “El manuscrito encontrado en Zaragoza”, que construyen su mundo mágico y acechan al protagonista a lo largo del camino. La obra, al igual que la película, adopta la forma de un laberinto, una espiral, al final de la cual aguarda una solución. En cada etapa, se revelan las piezas del rompecabezas, como los hilos y personajes sucesivos de la novela de cuentos adaptada al cine por W. J. Has.

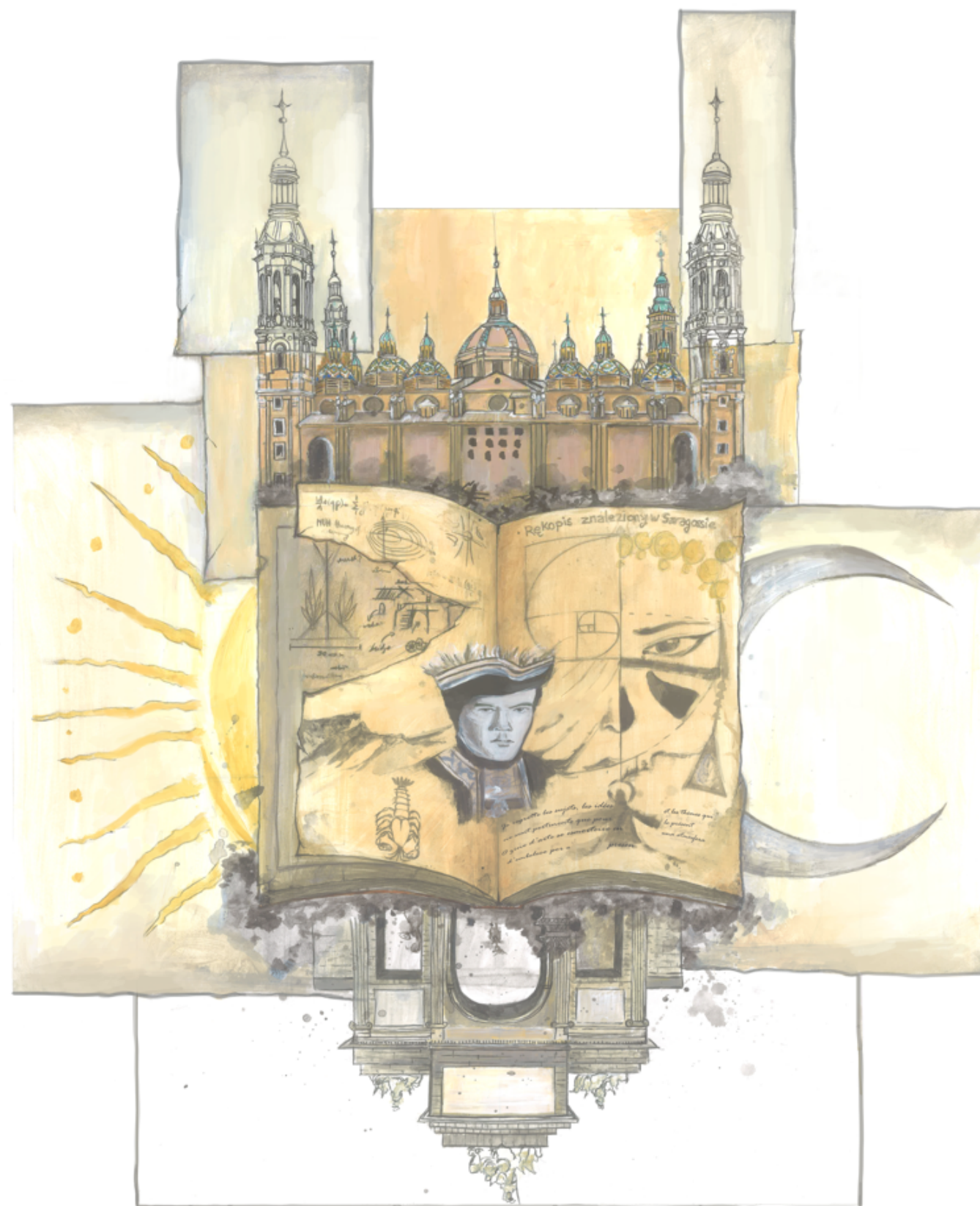
Los elementos se arremolinan en espiral, como sueños o pensamientos, alrededor de la figura central, que puede interpretarse tanto como el protagonista de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" como el propio director. La imagen, al igual que la película, es enigmática: es imposible determinar si la figura apenas comienza su viaje o acaba de llegar a su destino.

La composición multielemento contrarresta la arquitectura austera y geométrica del edificio de la EINA, a la vez que integra su formato en el espacio. El contraste entre los elementos negros, la forma blanca del laberinto y el paisaje orgánico que llena el fondo, que recuerda a los picos de las montañas, crea una tridimensionalidad que rompe la austeridad del edificio.

Projekt muralu łączy mroczne motywy wizualne charakterystyczne dla filmu „Rękopis znaleziony w Saragossie”, które tworzą jego magiczny świat i prześladowają bohatera przez całą drogę. Dzieło, podobnie jak film, przybiera formę labiryntu, spirali, na końcu której czeka rozwiązanie. Na każdym etapie ujawniają się elementy układanki, takie jak wątki i kolejne postacie z powieści opowiadającej historię, zaadaptowanej na film przez W. J. Hasa.

Elementy wirują spiralnie, jak sny lub myśli, wokół centralnej postaci, którą można interpretować zarówno jako bohatera „Rękopisu znalezionego w Saragossie”, jak i samego reżysera. Obraz, podobnie jak film, jest enigmatyczny: nie można określić, czy postać dopiero rozpoczyna swoją podróż, czy właśnie dotarła do celu.

Wielopłaszczyznowa kompozycja kontrastuje z surową, geometryczną architekturą budynku EINA, jednocześnie integrując jej format z przestrzenią. Kontrast między czarnymi elementami, białą formą labiryntu i organiczną scenerią wypełniającą tło, przypominającą szczyty górskie, tworzy trójwymiarowość, która przełamuje surowość budynku.

La pintura se centra en un libro antiguo que representa el manuscrito hallado en Zaragoza. En el centro, el rostro de Alphonse, en blanco y negro —como en el cine clásico—, se muestra serio y distante.

Lado derecho: la mitad de un rostro de mujer, la espiral de Fibonacci y una grulla se combinan. La mujer encarna la presencia femenina (tentación y afecto), en alusión a las princesas musulmanas; su rostro se funde con la grulla, simbolizando la bebida ofrecida a Alphonse. La espiral refleja el ciclo infinito en el que parece atrapado y la inspiración en “La sogá” (1948) que explica la estructura laberíntica de Has. Bajo la composición emerge una figura oscura con un halo (infierno-paraíso). Una cita de Has en francés y aragonés, y el título en polaco, subrayan la dimensión internacional. En el lado izquierdo, dos paisajes de la película: la llanura donde Alphonse despierta y una ciudad. Tras una página rasgada, edificios esquemáticos rinden homenaje a la EINA; fórmulas del sistema atómico vinculan ciencia y vida. Se añaden detalles del libro: la langosta y la estructura con dos ahorcados, suavizados.

A su alrededor, páginas perdidas; arriba, El Pilar (siglo XVIII) con tres torres aún sin construir en aquella época, aquí como figuras esquemáticas. Un efecto ahumado sugiere tinta fluida e historia oculta; en la base, la guerra napoleónica evoca el contexto. Abajo, una puerta de Madrid marca el objetivo de Alphonse: llegar a Madrid; al abrirse, Alphonse a caballo parece estar alcanzándola.

Obraz skupia się na starej księdze przedstawiającej rękopis znaleziony w Saragossie. W jej centrum znajduje się czarno-biała twarz Alfonsa, jak w klasycznym filmie, o poważnym i zdystansowanym wyrazie.

Po prawej stronie: połowa twarzy kobiety, spirala Fibonacciego i żuraw. Kobieta uosabia kobiecość (pokusę i uczucie), nawiązując do muzułmańskich księżniczek; jej twarz łączy się z żurawiem, symbolem napoju ofiarowanego Alfonsowi. Spirala odzwierciedla nieskończony cykl, w którym wydaje się on uwięziony, oraz inspirację filmem „Sznur” (1948), który wyjaśnia labiryntową strukturę filmu Hasa. Pod kompozycją pojawia się ciemna postać z aureolą (piekło/raj). Pojawia się też cytaty z filmu Hasa w języku francuskim i aragońskim oraz polski tytuł, podkreślający międzynarodowy wymiar filmu.

Po lewej stronie: dwa krajobrazy z filmu: równina, na której budzi się Alfons, i miasto. Za podartą stroną schematyczne budynki oddają hołd EINA; formuły systemu atomowego łączą naukę i życie. Dodano szczegóły z książki: langusta i struktura z dwoma powieszonymi, zmięczonymi postaciami. Wokół zagubione strony; u góry El Pilar (XVIII wiek) z trzema wieżami, które nie były jeszcze wtedy zbudowane, tutaj jako schematyczne figury. Efekt zadymienia sugeruje płynący atrament i ukrytą historię; u podstawy wojna napoleońska przypomina o kontekście. U dołu madryckie drzwi wskazują cel Alfonsa: dotrzeć do Madrytu; w ich otworze Alfons na koniu wydaje się go osiągać.

El proyecto se basa en un diseño de tablero de ajedrez, en el que cada casilla contiene dibujos inspirados en la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza", obra de Wojciech Jerzy Has, y motivos recurrentes en sus películas, como laberintos, calaveras y estética barroca. Otros dibujos simbolizan edificios emblemáticos y monumentos arquitectónicos de la ciudad de Zaragoza. El proyecto se presenta a escala 1:20.

Projekt ma układ szachownicy, gdzie na poszczególnych polach znajdują się rysunki nawiązujące do filmu „Rękopis znaleziony w Saragossie” lub ogólnie do twórczości reżysera i motywów obecnych w jego filmach, jak labirynty, czaszki, barokowa estetyka. Pozostałe rysunki symbolizują charakterystyczne budynki i obiekty architektoniczne miasta Saragossa. Projekt w rzeczywistości jest wykonany w skali 1:20.

Millán Escuin, Lucía

En el mural, Alphonse van Worden ocupa el balcón central del edificio, encarnando al viajero en busca de conocimiento. Su atuendo, fiel al personaje, refuerza su identidad como explorador entre lo real y lo fantástico, mientras sus brazos abiertos simbolizan apertura al aprendizaje y al saber universal. El fondo combina el estilo mudéjar del centro histórico con la silueta de la Basílica del Pilar, uniendo lo espiritual y lo cultural. Así, el mural evoca el patrimonio local y transforma Zaragoza en un escenario simbólico donde la obra literaria se entrelaza con la ciudad, convirtiendo la búsqueda del conocimiento en un puente entre culturas.

En la parte inferior, un estudiante con mochila y catalejo se posa sobre libros, simbolizando al viajero del conocimiento que, como Alphonse, se mueve entre lo real y lo imaginario. Su curiosidad se proyecta hacia el futuro, rodeado de lunas, triángulos, estrellas, guitarras, calaveras y entrelazado con el río Ebro, conectándolo con el paisaje y la identidad de Zaragoza. En la cima, se alza un edificio como metáfora de la arquitectura narrativa y el marco del conocimiento, donde se interrelacionan artes, ciencias y técnicas. En el centro, un gran ojo atravesado por engranajes y una brújula combina la visión mística y técnica, un umbral entre la imaginación y la razón, y un guiño a la identidad histórica de la Escuela.

El mural culmina en un cielo estrellado con símbolos matemáticos, físicos y astronómicos, que reflejan el conocimiento científico y técnico que ilumina su camino.

Na muralu Alfons van Worden zajmuje centralny balkon budynku, uosabiając podróżnika poszukującego wiedzy. Jego strój, wierny postaci, podkreśla jego tożsamość jako odkrywcy między rzeczywistością a fantazją, podczas gdy jego otwarte ramiona symbolizują otwartość na naukę i uniwersalną wiedzę.

Tło łączy styl mudéjar historycznego centrum miasta z sylwetką bazyliki Pilar, łącząc duchowość i kulturę. W ten sposób mural przywołuje lokalne dziedzictwo i przekształca Saragossę w symboliczną scenę, na której dzieło literackie splata się z miastem, czyniąc poszukiwanie wiedzy pomostem między kulturami.

W dolnej części muralu student z plecakiem i lunetą siedzi na książkach, symbolizując podróżnika w poszukiwaniu wiedzy, który podobnie jak Alfons przemierza świat rzeczywisty i wyobrażony. Jego ciekawość sięga przyszłości, otoczona księżycami, trójkątami, gwiazdami, gitarami, czaszkami; przeplata się z rzeką Ebro, łącząc ją z krajobrazem i tożsamością Saragossy.

W górnej części budynek wznosi się jako metafora architektury narracyjnej i sieci wiedzy, w której przeplatają się sztuka, nauka i technika. W centrum duże oko przecinane przez koło zębate i cyrkiel łączy mistyczne i techniczne spojrzenie, stanowiąc próg między wyobraźnią a rozumem i nawiązując do historycznej tożsamości Szkoły.

Mural wieńczy rozgwieżdżone niebo z symbolami matematycznymi, fizycznymi i astronomicznymi, odzwierciedlające wiedzę naukową i techniczną, która oświeca jego drogę.

El diseño del mural se inspira directamente en el universo visual y simbólico de la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza", dirigida por Wojciech Jerzy Has.

Fotogramas de esta obra cinematográfica han servido como punto de partida para la creación de una imagen que busca trasladar su atmósfera única al espacio público de la Biblioteca Hypatia.

La conexión entre mural y película se manifiesta principalmente a través de la incorporación de elementos arquitectónicos presentes en la obra de Has, reinterpretados desde un lenguaje visual contemporáneo. Asimismo, la figura del director ocupa un lugar central como fuente de inspiración: su visión artística ha sido integrada en la composición del mural y enriquecida mediante el uso del color, ampliando y actualizando su imaginario sin traicionar su esencia.

Con el objetivo de reforzar el vínculo entre las culturas polaca y española —presente tanto en la historia original como en la adaptación cinematográfica— se ha incluido el título de la obra en su idioma, así como referencias tipográficas inspiradas en los carteles polacos históricos de la película. Estos guiños visuales no solo rinden homenaje a la estética gráfica de la época, sino también subrayan el carácter transnacional y atemporal de la historia de Jan Potocki.

Integración del mural en la arquitectura del campus universitario.

Projekt muralu jest bezpośrednio inspirowany wizualnym i symbolicznym światem filmu „Rękopis znaleziony w Saragossie” w reżyserii Wojciecha Jerzego Hasa.

Kadry z tego filmu posłużyły jako punkt wyjścia do stworzenia obrazu, który ma na celu przeniesienie jego niepowtarzalnej atmosfery do przestrzeni publicznej Biblioteki Hypatia.

Związek między murałem a filmem przejawia się głównie poprzez włączenie elementów architektonicznych obecnych w dziele Hasa, zinterpretowanych na nowo za pomocą współczesnego języka wizualnego. Również postać reżysera zajmuje centralne miejsce jako źródło inspiracji: jego wizja artystyczna została włączona do kompozycji muralu i wzbogacona poprzez użycie koloru, poszerzając i aktualizując jego wyobraźnię bez zdradzania jej istoty.

W celu wzmocnienia więzi między kulturą polską i hiszpańską – obecnej zarówno w oryginalnej historii, jak i w adaptacji filmowej – w tytule dzieła umieszczono jego oryginalną nazwę w języku polskim, a także nawiązania typograficzne inspirowane historycznymi polskimi plakatami filmowymi. Te wizualne nawiązania nie tylko oddają hołd estetyce graficznej tamtej epoki, ale także podkreślają transnarodowy i ponadczasowy charakter historii Jana Potockiego.

Wkomponowanie muralu w architekturę kampusu uniwersyteckiego.

Navarro, Lourdes

La propuesta se inspira en "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Jan Potocki y la adaptación al cine de Wojciech Jerzy Has, un homenaje al arte que entrelaza narración, conocimiento y arquitectura. Traduce, con recursos pictóricos contemporáneos, la estructura laberíntica y onírica de la novela y la película, evocando la transición entre lo real y lo fantástico.

El manuscrito abierto, pieza central de la composición, es a la vez objeto y metáfora: un libro que se despliega como un espacio arquitectónico, cuyas páginas se convierten en arcos góticos y tracería. Representa la multiplicidad de historias, donde cada una abre otra, expandiendo el conocimiento en capas. En su interior, símbolos alquímicos, astronómicos y esotéricos aparecen como signos universales.

La atmósfera surrealista remite a Has: luces doradas en la penumbra azul, perspectivas imposibles y una sensación de transición. No se ilustra literalmente: se captura la narrativa fragmentaria y onírica, con el visitante como un viajero en un laberinto de significados. En relación con Zaragoza y la universidad, los arcos evocan su arquitectura histórica y se funden con estrellas y diagramas; la Biblioteca Hipatia se presenta como un manuscrito viviente. La integración concibe el muro de entrada como un umbral: el portal de libros invita a un conocimiento expansivo y misterioso. Los azules y dorados, con sombras negras, incitan a la contemplación.

Propozycja inspirowana jest powieścią Jana Potockiego „Rękopis znaleziony w Saragossie” oraz adaptacją Wojciecha Jerzego Hasa, będącą hołdem dla sztuki łączącej narrację, wiedzę i architekturę. Wykorzystując współczesne środki wyrazu plastycznego, przekłada labiryntową i oniryczną strukturę powieści i filmu, przywołując przejście między rzeczywistością a fantazją.

Otwarty rękopis, stanowiący oś kompozycji, jest przedmiotem i metaforą: książką, która rozkłada się jak przestrzeń architektoniczna, której strony stają się gotyckimi łukami i maswerkami. Reprezentuje wielość opowieści, w których każda historia otwiera kolejną, poszerzając wiedzę warstwami. W środku pojawiają się symbole alchemiczne, astronomiczne i ezoteryczne jako znaki uniwersalne. Surrealistyczna atmosfera nawiązuje do Hasa: złote światła z niebieskiego półmroku, niemożliwe perspektywy i poczucie przejścia. Nie jest to ilustracja dosłowna: uchwycono fragmentaryczną i wymarzoną narrację, w której zwiedzający jest podróżnikiem w labiryncie znaczeń.

W odniesieniu do Saragossy i Uniwersytetu Łuki przywołują jej historyczną architekturę i łączą się z gwiazdami i diagramami; Biblioteka Hypatia pojawia się jako żywy manuskrypt. Integracja postrzega ścianę wejściową jako próg: książka-portal zaprasza do ekspansywnej i tajemniczej wiedzy. Niebieskie i złote kolory z czarnymi cieniami sprzyjają kontemplacji.

La propuesta para este mural parte de un *frame* de la película "Manuscrito encontrado en Zaragoza". La escena mantiene la estética onírica y en blanco y negro del filme, que se combina con un motivo geométrico de Josef Albers, representante de la Bauhaus, colocado en segundo plano. El contraste entre el color intenso de Albers y la imagen monocroma del cine genera una lectura contemporánea, sin perder la atmósfera *pulp* que conecta con la estética de revistas como *Métal Hurlant*, herederas directas de este tipo de relatos fantásticos.

La paleta de colores se reduce al rojo y blanco, en referencia a la bandera de Polonia, país de origen de Jan Potocki y Wojciech Has. A la vez, el mural integra el paisaje árido y montañoso que en la película se asocia con Zaragoza, reforzando el vínculo con la ciudad y su contexto.

El mural está concebido para relacionarse directamente con la arquitectura del campus, tomando como referencia las formas cuadradas y repetitivas presentes en la estructura y en las ventanas, que se integran visualmente con la composición mural. Sobre esta base se introduce un elemento rupturista de carácter orgánico, representado por la tierra y los árboles, que conecta con la vegetación existente en el propio campus. De este modo, se genera un equilibrio que no altera la armonía del espacio, sino que establece un diálogo entre lo estructural y geométrico de la arquitectura y lo orgánico del entorno natural.

Projekt tej ściany opiera się na kadrze z filmu „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Scena zachowuje oniryczną estetykę filmu w czerni i bieli, połączoną z geometrycznym motywem Josefa Albersa, przedstawiciela Bauhausu, umieszczonym w tle. Kontrast między intensywnym kolorem Albersa a monochromatycznym obrazem filmowym tworzy współczesną interpretację, nie tracąc przy tym pulpowej atmosfery, która nawiązuje do estetyki magazynów takich jak *Métal Hurlant*, bezpośrednich spadkobierców tego typu fantastycznych opowieści.

Paleta kolorów ogranicza się do czerwieni i bieli, nawiązując do flagi Polski, kraju pochodzenia Jana Potockiego i Wojciecha Hasa. Jednocześnie mural integruje surowy i górzysty krajobraz, który w filmie kojarzy się z Saragossą, wzmacniając związek z miastem i jego kontekstem.

Mural został zaprojektowany tak, aby bezpośrednio nawiązywał do architektury kampusu, czerpiąc inspirację z kwadratowych i powtarzających się form obecnych w strukturze i oknach, które wizualnie integrują się z kompozycją muralu. Na tej podstawie wprowadzono element przełamujący charakter organiczny, reprezentowany przez ziemię i drzewa, który łączy się z roślinnością występującą na terenie kampusie. W ten sposób powstaje równowaga, która nie zaburza harmonii przestrzeni, ale nawiązuje dialog między strukturalną i geometryczną architekturą a organicznym charakterem środowiska naturalnego.

Nowicka, Emilia

Mi mural rinde homenaje a “El manuscrito encontrado en Zaragoza” y adaptación cinematográfica de Wojciech Jerzy Has. La imagen se basa en un manuscrito abierto del que emergen colinas, torres, escaleras y siluetas. Un rollo de película recorre la composición, entrelazando hilos narrativos: la multiplicidad de Potocki y la visión surrealista de Has.

Aunque la película brilla en blanco y negro, la reinterpreto en color para aportar energía y enfatizar el tono de cuento de hadas de la trama y de Zaragoza.

Incorporo la Basílica del Pilar, motivos aragoneses y azulejos para vincular la obra con la identidad local; frutas y flores evocan banquetes y escenas oníricas. Escaleras interminables metaforizan la estructura expansiva; soldados entre arcos, un caballo y figuras en sombras refuerzan lo fantástico.

Para el entorno universitario, incorporo estructuras geométricas, arcos y escaleras que dialogan con la biblioteca de la EINA, sugiriendo el conocimiento como arquitectura. El mural es un homenaje a Potocki y Has y una reflexión sobre cómo la ingeniería, la literatura y el arte comparten el deseo de construir significado y transmitirlo.

Mantengo el humor y la alegría del filme: detalles sutiles, colores vibrantes y yuxtaposiciones surrealistas que abren múltiples lecturas. La obra celebra el centenario de Has y reimagina Zaragoza como ciudad histórica y espacio contemporáneo de imaginación.

Mój mural jest hołdem dla „Rękopisu znalezionego w Saragossie” i jego filmowej adaptacji autorstwa Wojciecha Jerzego Hasa. Obraz powstał z otwartego rękopisu, z którego wylaniają się wzgórza, wieże, schody i sylwetki. Kompozycję przecina rolka filmu, łącząc wątki narracyjne: wielość Potockiego i surrealistyczną wizję Hasa.

Chociaż film lśni czernią i bielą, interpretuję go na nowo w kolorze, aby dodać energii i podkreślić bajkowy charakter fabuły i Saragossy.

Włączam do kompozycji bazylikę Pilar, motywy aragońskie i kafelki, aby zakotwiczyć dzieło w lokalnej tożsamości; owoce i kwiaty przywołują bankiety i sceny rodem ze snu. Niekończące się schody są metaforą ekspansywnej struktury; żołnierze między łukami, koń i postacie w cieniu wzmacniają fantastyczny charakter.

W otoczeniu uniwersyteckim wprowadzam struktury geometryczne, łuki i schody, które dialogują z biblioteką EINA, sugerując wiedzę jako architekturę. Mural jest hołdem dla Potockiego i Hasa oraz refleksją nad tym, jak inżynieria, literatura i sztuka dzielą pragnienie budowania znaczenia i przekazywania go potomnym.

Zachowuję humor i radość Rękopisu: subtelne detale, żywe kolory i surrealistyczne zestawienia otwierają wiele interpretacji. Dzieło świętuje stulecie Hasa i na nowo wyobraża Saragossę jako historyczne miasto i współczesną przestrzeń wyobraźni.

Nowogródzka, Wiktor

Mi mural se inspira en los motivos simbólicos y surrealistas de “El manuscrito encontrado en Zaragoza”, de Wojciech Jerzy Has.

En el centro se yergue un árbol marchito entrelazado con un manuscrito (vínculo cultura-conocimiento), un águila en dos formas (vida y destino) y unos ojos simbólicos que observan a Alphonse en busca de respuestas. Las raíces se extienden por el mural, sugiriendo los complejos caminos de la película hacia la verdad, la vida-muerte, el destino y el bucle temporal. Aparecen dos monjas, una de ellas sosteniendo el cáliz en forma de calavera que desencadena cada paso de la historia. La arquitectura del fondo —cúpulas azules, el contorno de la Basílica del Pilar y el puente de piedra con ojos insertados— ancla la obra en Zaragoza, evocando sus encuentros entre cristianos, judíos e islámicos y el asedio histórico cercano a la época de la película. Los arcos y los patrones hacen referencia a la influencia gótica de la película.

En el contexto: las dos figuras que comparten un cáliz evocan el conocimiento compartido; el libro y el árbol simbolizan el aprendizaje y la búsqueda del éxito. Como arte público, el mural conecta el espacio académico con la ciudad, un punto de encuentro de ideas, épocas y culturas. La paleta de colores proviene de Zaragoza. La estética oscila entre la iluminación medieval y la ilustración moderna. El proyecto sirve como un diálogo entre la tradición y la modernidad, utilizando el diseño para plantear preguntas en lugar de simplemente dar respuestas, plasmando la sensación que la película dejó en mí.

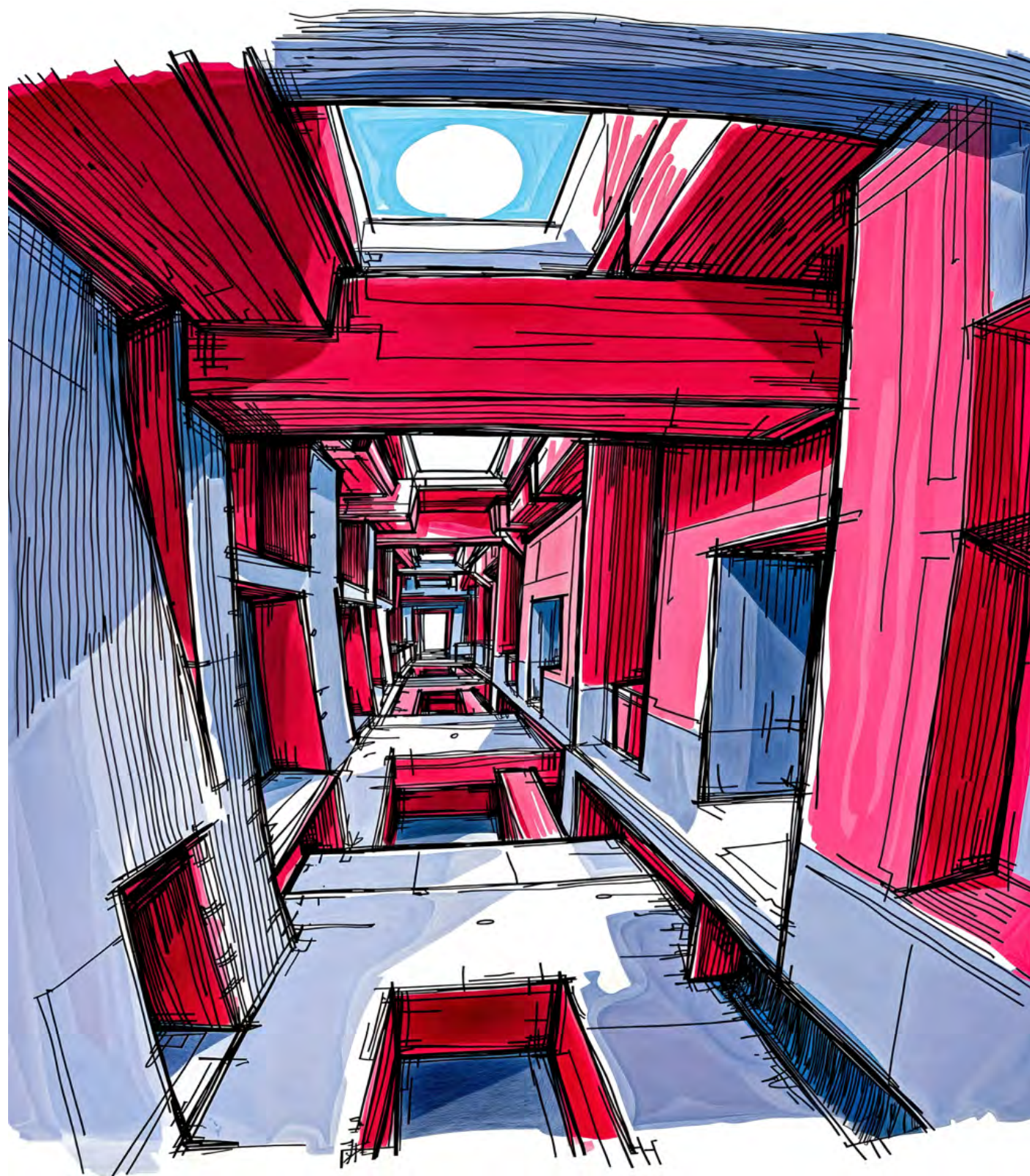
Mój mural nawiązuje do symbolicznych, surrealistycznych motywów z „Rękopisu znalezionego w Saragossie” Wojciecha Jerzego Hasa.

W centrum stoi uschnięte drzewo oplecione manuskrytem (łącznikiem między kulturą a wiedzą), orzeł w dwóch postaciach (życie i los) oraz symboliczne oczy obserwujące Alfonsa i poszukujące odpowiedzi. Korzenie rozchodzą się po muralu, sugerując złożone ścieżki filmu ku prawdzie, życiu/śmierci, przeznaczeniu i zapętlonemu czasowi. Pojawiają się dwie siostry zakonne, z których jedna trzyma kielich w kształcie czaszki, inicjujący każdy etap opowieści.

Architektura tła – niebieskie kopuły, zarys Bazyliki del Pilar i kamienny most z wstawką w postaci oczu – osadza dzieło w Saragossie, przywołując jej chrześcijańsko-żydowsko-islamskie spotkania i historyczne oblężenie z okresu, w którym rozgrywa się akcja filmu. Kokardy i wzory nawiązują do gotyku w filmie.

Kontekst EINA: dwie postacie trzymające kielich odzwierciedlają wspólną wiedzę; Książka i drzewo symbolizują naukę i poszukiwanie sukcesu. Jako sztuka publiczna, mural łączy przestrzeń akademicką z miastem, miejscem spotkań idei, epok i kultur.

Paleta barw zaczerpnięta jest z Saragossy. Estetyka oscyluje między średniowieczną iluminacją a nowoczesną ilustracją. Projekt stanowi dialog między tradycją a nowoczesnością, wykorzystując design do zadawania pytań, a nie tylko udzielania odpowiedzi – oddając emocje, jakie wywołał we mnie film.

Parra Vidarrue, Jiao

Mi propuesta, "El Laberinto del Ingenio", es una inmersión visual y conceptual en el universo de "El manuscrito encontrado en Zaragoza". Nace como dialogo entre creatividad y tecnología: un algoritmo generativo en Processing 4 crea una arquitectura laberintica infinita, luego interpretada con trazo gestual a mano. Traduce la estructura de cajas chinas (*mise en abyme*) de la novela, no como escena, sino como arquitectura del relato. El espectador entra en un pasillo sin fin que se repite, evocando el viaje iniciático y la desorientación onírica de Alphonse van Worden. La atmósfera —opresiva y atrayente— homenajea a Wojciech Jerzy Has. El punto de fuga luminoso no responde: promete un conocimiento siempre un paso más allá. El laberinto es también metáfora del viaje académico y científico en la Universidad de Zaragoza, especialmente en la EINA: búsqueda rigurosa hacia la luz del descubrimiento. El mural celebra el ingenio —motor de la ingeniería y la arquitectura— para resolver enigmas estructurales, científicos o existenciales, y tiende un puente entre el legado polaco de Potocki y Has y el espíritu universitario de verdad. Diseñado para dialogar con el Edificio Betancourt, su potente perspectiva crea un portal conceptual que invita a la introspección. El estilo crudo y gestual aporta un contrapunto humano a la materialidad industrial, equilibrando máquina (edificio, algoritmo) y mano (artista). Junto a la Biblioteca Hypatia, funciona como pórtico simbólico a los infinitos pasillos del conocimiento.

Moja propozycja, „Labirynt pomysłowości”, to wizualna i koncepcyjna immersja w uniwersum „Rękopisu znalezionego w Saragossie”. Wyłania się ona jako dialog między kreatywnością a technologią: generatywny algorytm w „Processing 4” tworzy nieskończoną, labiryntową architekturę, interpretowaną następnie za pomocą gestów.

Przekłada ona strukturę „chińskiej skrzynki” (*mise en abyme*) powieści nie jako scenę, lecz jako architekturę opowieści. Widz wkracza w nieskończony, powtarzający się korytarz, przywołując inicjacyjną podróż i oniryczną dezorientację Alfonsa van Wordena. Atmosfera – przytłaczająca, a zarazem uwodzicielska – oddaje hołd Wojciechowi Jerzemu Hasowi. Świetlny punkt zbiegu jest nieczuły: obiecuje wiedzę zawsze o krok dalej.

Labirynt jest również metaforą akademickiej i naukowej podróży na Uniwersytecie w Saragossie, a zwłaszcza w EINA: rygorystycznego poszukiwania światła odkrycia. Mural celebryje pomysłowość – siłę napędową inżynierii i architektury – w rozwiązywaniu zagadek strukturalnych, naukowych i egzystencjalnych, a także wypełnia lukę między polskim dziedzictwem Potockiego i Hasa a prawdziwym duchem uniwersyteckim.

Zaprojektowany w duchu dialogu z budynkiem Betancourt, jego wyrazista perspektywa tworzy koncepcyjny portal, który zachęca do introspekcji. Surowy, gestykulacyjny styl stanowi ludzki kontrpunkt dla przemysłowej materialności, balansując między maszyną (budynek, algorytm) a ręką (artystą). Obok Biblioteki Hypatia, pełni funkcję symbolicznej bramy do nieskończonych korytarzy wiedzy.

Pietrzak, Dominika

La obra hace referencia específica a la estructura de caja narrativa de la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Wojciech Jerzy Has, cuya trama consiste en historias entrelazadas que sumergen al espectador en un laberinto de acontecimientos donde no está claro cuál es el principio ni el final de la historia.

Esto se simboliza mediante un árbol que entrelaza personajes y objetos característicos, como el manuscrito titular, la posada a lo lejos y la calavera. Además, la forma del árbol no indica claramente cuál es la raíz y cuál la rama que forman el laberinto que conduce a la siguiente trama. La combinación del árbol y la calavera representada en el mural alude a la extracción e integración del conocimiento en el pasado y la experiencia derivada de él. El libro en la base del árbol alude a la fuente, el conocimiento, la ciencia y la educación, cuya cuna es la Universidad de Zaragoza. Asimismo, dos figuras femeninas similares, pero diferentes, simbolizan la diversidad intercultural. Por lo tanto, la pieza en su conjunto puede interpretarse como la metáfora de una ciudad arraigada en el conocimiento, la historia y la cultura, un lugar de diálogo y encuentro entre diferentes tradiciones. El mural tiene una forma abierta. Su estructura le permite integrarse y entrelazarse con la pared, como un árbol se entrelaza con las figuras, integrándose de forma natural con la pared del edificio.

Praca w szczególny sposób nawiązuje do szkatułkowej struktury filmu „Rękopis znaleziony w Saragossie” Wojciecha Jerzego Hasa, którego fabuła składa się z przeplatających się historii, wciągających widza w labirynt zdarzeń w którym nie wiadomo co jest początkiem, a co końcem opowieści. Symbolem tego jest drzewo, które splata ze sobą charakterystyczne postaci i przedmioty takie jak tytułowy rękopis, gospoda w oddali czy czaszka. Dodatkowo forma drzewa nie pokazuje jasno co jest korzeniem, a co gałęzią formującą labirynt prowadzący do kolejnego wątku. Połączenie drzewa i czaszki ukazanych na muralu nawiązuje do czerpania i zakorzeniania wiedzy w przeszłości i płynącego z niej doświadczenia. Księga u podstawy drzewa nawiązuje do źródła, wiedzy nauki i edukacji, których kolebką jest uniwersytet w Saragossie. Dodatkowo dwie podobne lecz różne postaci kobiece symbolizują różnorodność międzykulturową. Całość więc można odczytać jako metaforę miasta zakorzenionego w wiedzy, historii i kulturze, będącego miejscem dialogu oraz spotkania różnych tradycji. Mural ma otwartą formę. Jego struktura pozwala wtopić się, wpleść w ścianę jak drzewo wplata się w postaci, dzięki czemu będzie naturalnie wkomponowywał się w ścianę budynku.

Busqué una interpretación visual de “historia dentro de historia” en un entorno levemente surreal, fiel al espíritu de “El manuscrito encontrado en Zaragoza”. Desde el inicio me incliné por una profundidad-perspectiva arquitectónica que, en los bocetos, empezó a recordar el fuelle de las cámaras antiguas: un corredor plegado que guía la mirada hacia el interior. Pero al asomarse no aparece un objetivo, sino un libro oculto, corazón simbólico de la pieza. A medida que uno se acerca, las formas geométricas del fuelle se transforman en elementos arquitectónicos de Zaragoza, inspirados en el Palacio de la Aljafería —presente también en la película de Has—, hasta desembocar en el libro central, pequeño pero esencial: alude tanto al manuscrito del título como a los libros que latén en el corazón de la EINA. Para integrarlo con la biblioteca mantuve un diseño simple y minimalista. Me impactaron los murales hechos a mano del Castillo del Cabalista, así que desarrollé el proyecto en análogo: gouache sobre papel, acabado con crayón, y rotulación a mano escaneada (no tipografía). La paleta retoma tonos de la Aljafería y busca una atmósfera de misterio y sutileza. Dejé el libro aparentemente en blanco: una ambigüedad deliberada. Tal vez, al pasar una página, aparezcan grabados del filme; tal vez contenga la historia de quien lo mira. Esa duda activa subraya el relato dentro del relato y el diálogo entre cine, arquitectura y memoria, que es el eje de la propuesta.

Poszukiwałam wizualnej interpretacji „opowieści w opowieści” w nieco surrealistycznej scenerii, wiernej duchowi „Rękopisu znalezionego w Saragossie”. Od samego początku dążyłam do architektonicznej głębi/perspektywy, która na szkicach zaczęła przywołać na myśl miechy starożytnych komnat: złożony korytarz, który prowadzi wzrok do wnętrza. Ale kiedy zaglądasz do środka, nie widzisz soczewki, lecz ukrytą księgę, symboliczne serce dzieła. W miarę zbliżania się, geometryczne kształty miecha przekształcają się w elementy architektoniczne Saragossy, inspirowane Pałacem Aljafería – również występującym w filmie Hasa – aż do momentu, gdy wyłaniają się w centralnej księdze, małej, ale istotnej: nawiązuje ona zarówno do tytułowego manuskryptu, jak i do książek, które biją w sercu EINA. Aby zintegrować ją z biblioteką, zachowałam prosty i minimalistyczny projekt. Urzekły mnie ręcznie wykonane murale w Zamku Kabalistów, więc projekt opracowałam analogowo: gwasz na papierze, wykończony kredką i zeskanowany napis (nie typografia). Paleta barw nawiązuje do tonacji Aljaferii i dąży do stworzenia atmosfery tajemniczości i subtelności. Książkę pozostawiłem pozornie pustą: celowa dwuznaczność. Być może po przewróceniu strony pojawią się ryciny z filmu; być może zawiera ona historię widza. Ta aktywna wątpliwość podkreśla historię w historii i dialog między kinem, architekturą i pamięcią, który stanowi sedno propozycji.

Pino, Erika

Este *collage*, a modo de cartel, es mi forma de representar la cualidad metanarrativa de “El manuscrito encontrado en Zaragoza”. Me basé en un tramo con hasta cinco niveles. Cada representación parte de *frames* de la película de Wojciech Jerzy Has, transformando escenas y personajes para suplir acciones no mostradas, e intervengo digitalmente objetos y fondos para aludir a lo irreal. Comienzo por el hallazgo del libro: conservo a los personajes y el intervenido es el propio volumen. Sigo con el viaje onírico y el encuentro con Avadoro: uno a Alphonse de frente con Avadoro de espaldas; quien cuenta queda en blanco y negro, quien escucha en color, con fondo de cueva. Luego, la historia de Giulio Romati y la princesa de Monte Salerno: reemplazo a Alphonse por Romati y a la joven por Rebeca como princesa. Por último, la Historia de la Princesa de Salerno: ella cuenta su vida y la de sus seis criadas. Aunque la Biblioteca Hypatia es científico-técnica, este concurso daría vida a su arquitectura. Quiero que la fachada funcione como umbral con capas de ilustraciones, que “sumerja” al espectador y difunda la obra de Jan Potocki y Wojciech Jerzy Has.

Ten kolaż, przypominający plakat, to mój sposób na przedstawienie metanarracyjnego charakteru „Rękopisu znalezionego w Saragossie”. Opartam go na sekcji składającej się z maksymalnie pięciu poziomów. Każda z nich oparta jest na kadrach z filmu Wojciecha Jerzego Hasa, przekształcając sceny i postacie, aby zastąpić niewidoczne działania. Cyfrowo interweniuję obiektami i tłami, aby nawiązać do nierealności.

Zaczynam od odkrycia książki: utrwalam postacie, a sam tom jest przedmiotem interwencji. Kontynuuję oniryczną podróż i spotkanie z Avadoro: jedna z nich przedstawia Alfonsa z przodu, a Avadoro z tyłu; narrator pozostaje w czerni i bieli, a słuchacz w kolorze, z tłem jaskini. Następnie pojawia się „Opowieść o Pandesonie”: Avadoro opowiada o podróżach i historiach; umieszczam go w roli słuchającego postaci nieobecnej w filmie i wykorzystuję drugoplanowego aktora, takiego jak Romati. Następnie, Historia Giulia Romatiego i Księżniczki Monte Salerno: zastępuję Alfonsa Romatim, a młodą kobietę Rebeką jako Księżniczką. Wreszcie, Historia Księżniczki Salerno: opowiada historię swojego życia i życia swoich sześciu pokojówek.

Chociaż Biblioteka Hypatii ma charakter naukowo-techniczny, ten konkurs ożywi jej architekturę. Chcę, aby fasada pełniła funkcję progu z warstwami ilustracji, zanurzając widza i upowszechniając twórczość Jana Potockiego i Wojciecha Jerzego Hasa.

Prandzioch, Szymon

Rodes Oliva, Ana

En la obra se presentan varios elementos con fuerte componente simbólico relacionados con “El manuscrito encontrado en Zaragoza”, de Jan Potocki, y con Hypatia, pionera en letras y ciencias a la que rinde homenaje la biblioteca. En el centro aparece imponente el manuscrito abierto, donde puede leerse un anagrama de POTOCKI escondido entre las mayúsculas de ambas páginas. En el lado derecho, el texto se deshace en letras flotantes que se convierten en elementos fantásticos y escenas oníricas, como si fuera un portal entre ciencia, saber y fantasía. Entre los símbolos: calavera, luna, espejo, carta, reloj de arena y escaleras infinitas que conectan Zaragoza con la narrativa del manuscrito. Bajo la premisa de que el manuscrito es un objeto vivo que abre mundos, en el margen derecho se integran fragmentos arquitectónicos de Zaragoza (arcos mudéjares, Basílica del Pilar, casco histórico, Mercado Central) dentro de una atmósfera de sueño. En el margen izquierdo aparece Hypatia sosteniendo el libro: guardiana del saber de la que brotan las historias. La rodean motivos astronómicos que remiten a su legado científico. Sobre su cabeza, una estrella —símbolo de conocimiento supremo— de la que brotan las letras POTOCKI, que se esconden en el libro y reaparecen como objetos fantásticos. La sensación final: Hypatia es el puente entre el pasado (Potocki y Has), la ficción y el presente universitario.

Praca prezentuje kilka elementów o silnym symbolicznym charakterze, nawiązujących do „Rękopisu znalezionego w Saragossie” Jana Potockiego oraz do Hypatii, pionierki literatury i nauki, której biblioteka oddaje hołd. W centrum, imponująco, pojawia się otwarty rękopis, gdzie między wielkimi literami na obu stronach można odczytać anagram POTOCKIEGO. Po prawej stronie tekst rozplywa się w unoszące się litery, które przekształcają się w fantastyczne elementy i oniryczne sceny, niczym portal między nauką, wiedzą i fantazją. Wśród symboli: czaszka, księżyc, lustro, list, klepsydra i niekończące się schody, które łączą Saragossę z narracją rękopisu.

Opierając się na założeniu, że rękopis jest żywym obiektem, który otwiera światy, fragmenty architektoniczne Saragossy (łuki mudéjar, Bazylika del Pilar, historyczne centrum i Rynek Główny) wkomponowane są w oniryczny nastrój na prawym marginesie.

Na lewym marginesie pojawia się Hypatia trzymająca księgę: strażniczka wiedzy, z której rodzą się opowieści. Otaczają ją motywy astronomiczne nawiązujące do jej naukowego dziedzictwa. Nad jej głową widnieje gwiazda – symbol najwyższej wiedzy – z której wyłaniają się litery POTOCKI, kryjące się w książce i pojawiające się ponownie jako fantastyczne obiekty. Końcowe wrażenie: Hypatia jest pomostem między przeszłością (Potocki i Has), fikcją a teraźniejszością uniwersytetu.

Rodríguez Marrero, Jorge Luis

La escena de esta obra transcurre entre caseríos, donde una máscara verde de hierro, con tarros observa al espectador con sus inusuales ojos rosados. En el horizonte urbano se eleva una colina de color magenta, cerca de cuya cumbre aparecen dos figuras ahorcadas.

Estas tres imágenes —la máscara, el caserío y la colina— fueron tomadas de la película, a la cual accedí en mi *laptop* con la pantalla dañada, marcada por un permanente matiz magenta y surcada por líneas horizontales de píxeles muertos. Pausé el filme en distintas escenas y las fotografié con la cámara de mi teléfono. Al principio pensé en componer un *collage* con los fragmentos que más me impactaron y dibujarlo en blanco y negro, como la obra flmica. No obstante, opté por trasladar también a la pieza los defectos visuales que acompañaron mi experiencia cinematográfica con esta hipnótica obra maestra de Wojciech Jerzy Has.

El dibujo fue realizado principalmente con bolígrafos de tinta roja y verde, junto con lápices de colores y con predominio del grafito en la representación de la arquitectura zaragozana.

“El manuscrito encontrado en Zaragoza” constituyó una experiencia reveladora y un desafío creativo. La obra se configuró como un ejercicio plástico de traducción visual, donde tres fotogramas, detenidos en diferentes instantes de una película de tres horas, fueron trasladados a la quietud del papel.

Scena w tej pracy rozgrywa się wśród zabudowań wiejskich, gdzie zielona żelazna maska z dzbanami wpatruje się w widza swoimi niezwykle różowymi oczami. Na miejskim horyzoncie wznosi się purpurowe wzgórze, na którego szczycie widnieją dwie powieszone postacie.

Te trzy obrazy – maska, dom i wzgórze – zostały zaczerpnięte z filmu, do którego miałem dostęp na moim laptopie z uszkodzonym ekranem, naznaczonym trwałym odcieniem purpury i poprzecinanym poziomymi liniami martwych pikseli. Zatrzymywałem film w różnych scenach i fotografowałem je aparatem w telefonie. Początkowo myślałem o stworzeniu kolażu z fragmentów, które zrobiły na mnie największe wrażenie, i narysowaniu go w czerni i bieli, tak jak film. Postanowiłem jednak przenieść na obraz również wizualne defekty, które towarzyszyły mojemu kinowemu doświadczeniu z tym hipnotycznym arcydziełem Wojciecha Jerzego Hasa.

Rysunek został wykonany głównie czerwonymi i zielonymi długopisami oraz kredkami, z przewagą grafitu w przedstawieniu architektury Saragossy.

„Rękopis znaleziony w Saragossie” stanowił odkrywcze doświadczenie i twórcze wyzwanie. Praca została pomyślana jako wizualne ćwiczenie translatorskie, w którym trzy klatki, zatrzymane w różnych momentach trzygodzinnego filmu, zostały przeniesione na nieruchomy papier.

Se trata de una composición evocando el descarnado surrealismo de la película.

Jest to kompozycja przywołująca surowy surrealizm filmu.

Rodríguez Morales, Ángel Hermógenes

Rokita, Jarosław

El mural hace referencia a la novela de Jan Potocki "El manuscrito encontrado en Zaragoza" y a su célebre adaptación cinematográfica de Wojciech Jerzy Has, cuyo centenario se celebra. La película —obra maestra del cine polaco— combina surrealismo, filosofía y simbolismo; esa mezcla se traslada a la composición multidimensional del mural y explica su influencia duradera en numerosos directores y artistas.

La figura central es Alphonse van Worden, representado tres veces para condensar distintos momentos del relato literario y fílmico. A la izquierda aparece la escena de la cena con danza morisca, que introduce el tono ambiguo entre lo ritual y lo onírico. En la esquina inferior derecha, el capitán de la Guardia Valona lee el manuscrito, metáfora del viaje hacia la historia y hacia uno mismo. Sobre el Alphonse estudioso se sitúa su primer encuentro íntimo con las primas Goméz, Emina y Zibelda: ellas lo incitan a renegar del cristianismo, pero él se mantiene fiel y resiste la tentación, subrayando el tema de la elección moral.

La obra no solo conmemora a Has, sino que conecta con el contexto: Zaragoza, espacio real y literario, funciona como símbolo de cruce de culturas e identidades; y la EINA, institución dedicada al arte, el conocimiento y el diálogo, refuerza ese espíritu. El proyecto tiende así un puente visual entre la cultura cinematográfica polaca y el patrimonio literario español, actualizando el legado de Potocki y Has en el ámbito universitario.

Mural nawiązuje do powieści Jana Potockiego „Rękopis znaleziony w Saragossie” i jej słynnej adaptacji filmowej Wojciecha Jerzego Hasa, którego stulecie urodzin właśnie obchodzone jest w tym roku. Film – arcydzieło polskiego kina – łączy surrealizm, filozofię i symbolizm; to połączenie znajduje odzwierciedlenie w wielowymiarowej kompozycji muralu i wyjaśnia jego trwały wpływ na wielu reżyserów i artystów.

Centralną postacią jest Alfons van Worden, przedstawiony trzykrotnie, aby skondensować różne momenty narracji literackiej i filmowej. Po lewej stronie pojawia się scena kolacji z tańcem mawretanским, wprowadzająca niejednoznaczny ton między rytuałem a oniryzmem. W prawym dolnym rogu kapitan gwardii walońskiej czyta rękopis, metaforę podróży w historię i w głąb siebie. Nad pilnym Alfonsem znajduje się jego pierwsze intymne spotkanie z kuzynami Gomelezem, Eminą i Zibeldą: namawiają go do wyrzeczenia się chrześcijaństwa, ale on pozostaje wierny i opiera się pokusie, podkreślając temat wyboru moralnego.

Praca nie tylko upamiętnia Hasa, ale także nawiązuje do jego kontekstu: Saragossa, przestrzeń realna i literacka, symbolizuje skrzyżowanie kultur i tożsamości, a EINA, instytucja poświęcona sztuce, wiedzy i dialogowi, wzmacnia tego ducha. Projekt buduje w ten sposób wizualny pomost między polską kulturą filmową a hiszpańskim dziedzictwem literackim, aktualizując spuściznę Potockiego i Hasa w kontekście uniwersyteckim.

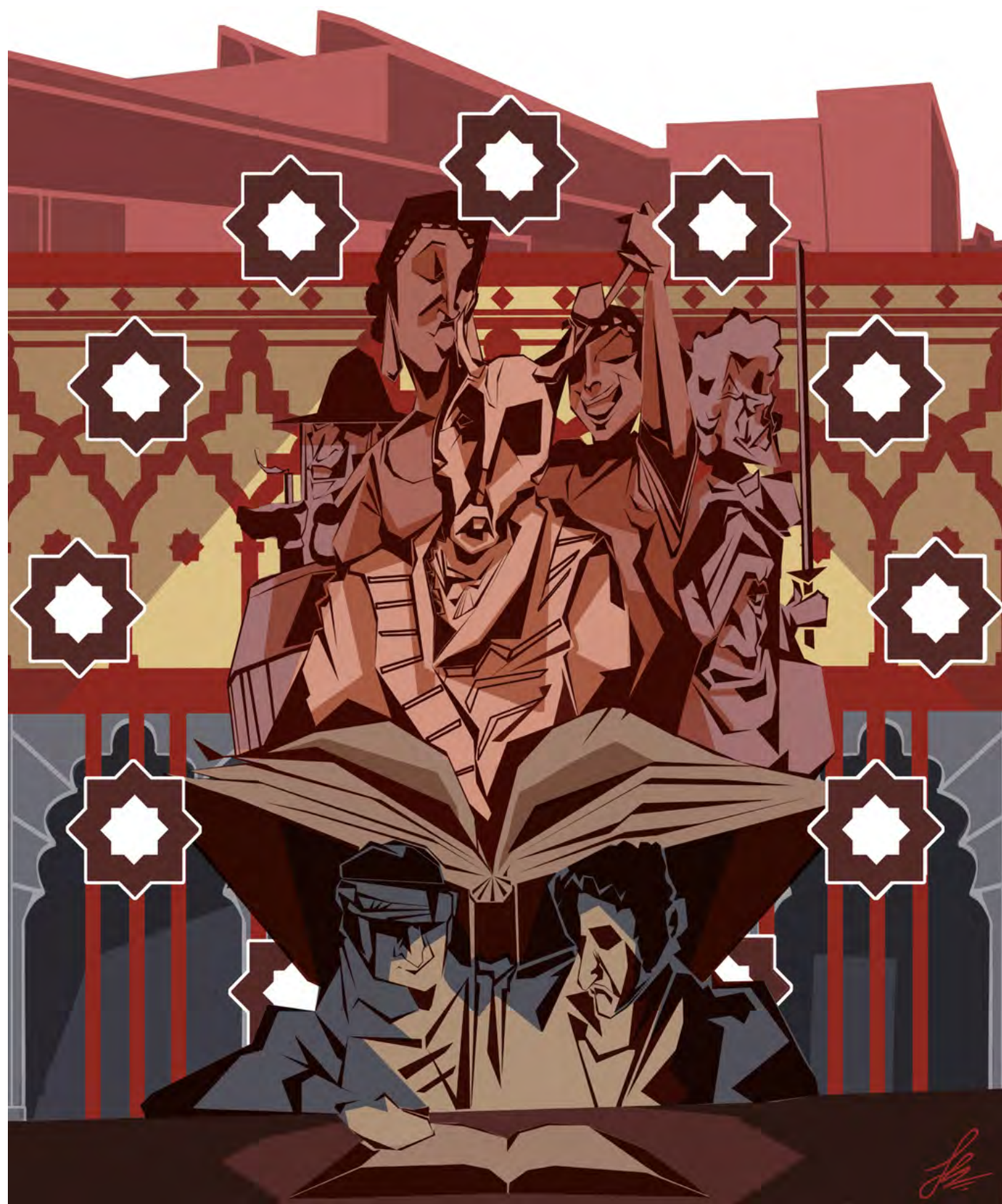
Sabio Artal, Alba

Esta obra nace de la investigación de “El manuscrito encontrado en Zaragoza”, de Wojciech Jerzy Has, cuya narrativa se despliega como un mecanismo complejo, con historias contenidas unas en otras. El mural traduce esa idea en una composición donde elementos geométricos se entrelazan como piezas de un relato que nunca se cierra. Los engranajes aluden al tiempo, la repetición y la lógica interna; la cinta cinematográfica que serpentea evoca el lenguaje del cine y el tránsito entre escenas, épocas y dimensiones. Como en la película, lo fantástico y lo racional conviven en un espacio suspendido, donde cada forma puede ser símbolo, pista o fragmento. La obra se vincula con Zaragoza por su paleta y estructura: bloques de color y formas arquitectónicas que recuerdan la geometría urbana y los espacios de conocimiento. Situado junto a la Biblioteca Hypatia de Alejandría, el mural respeta escala y proporción; las formas flotantes se integran como si emergieran del edificio. La Universidad de Zaragoza aparece como contexto simbólico: cruce de ideas que se transforman y proyectan. La imagen, abierta a la interpretación, puede recorrerse como un manuscrito visual. “Mecanismos de lo invisible” celebra el conocimiento como movimiento, el arte como mecanismo narrativo y el campus como lugar donde lo visible y lo invisible se conectan: no una escena, sino una atmósfera que impulsa el relato.

Praca ta zrodziła się z analizy dzieła Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”, którego narracja rozwija się niczym złożony mechanizm, z historiami zawartymi jedna w drugiej. Mural przekłada tę ideę na kompozycję, w której elementy geometryczne splatają się niczym fragmenty niekończącej się narracji. Koła zębate nawiązują do czasu, powtarzalności i wewnętrznej logiki; wijąca się taśma filmowa przywołuje język kina i przejścia między scenami, epokami i wymiarami. Podobnie jak w filmie, fantastyka i racjonalność współistnieją w zawieszanej przestrzeni, gdzie każda forma może być symbolem, wskazówką lub fragmentem.

Praca łączy się z Saragossą paletą barw i strukturą: bryły kolorów i formy architektoniczne, które przywodzą na myśl miejską geometrię i przestrzeń wiedzy. Znajdujący się obok Biblioteki Hypatia z Aleksandrii mural respektuje skalę i proporcje; unoszące się formy są zintegrowane, jakby wyłaniały się z budynku.

Uniwersytet w Saragossie jawi się jako symboliczny kontekst: skrzyżowanie idei, które transformują i projektują. Obraz, otwarty na interpretację, można eksplorować niczym wizualny rękopis. „Mechanizmy niewidzialnego” to hołd złożony wiedzy jako ruchowi, sztuce jako mechanizmowi narracyjnemu oraz kampusowi jako miejscu, w którym łączy się to, co widzialne, z tym, co niewidzialne, w atmosferze napędzającej narrację.

Sánchez López, Juan

El objetivo es captar la esencia de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” (Jan Potocki), con énfasis en la adaptación de 1965 de Wojciech Jerzy Has, y unir Zaragoza y Polonia en una encrucijada cultural sin olvidar la literatura. Lo subrayan la Biblioteca Hypatia y el Campus Río Ebro. SEMIÓTICA: Conjunto de elementos cuya imaginación da sentido.

Máscara de tortura: Eje central; define a Has. Distorsiona comodidad, visión e identidad: nada es lo que parece; laberinto físico y mental.

Arte mudéjar: Vertiente española (Aragón); representa Zaragoza y el legado Gómelez. Estrellas: Laceria de ocho puntas; círculo incompleto alusivo a la UE. Manuscrito: Inicio de la aventura y entrada al laberinto; poder de la palabra y de los libros. Edificio Betancourt: En rojo arriba; referencia a la bandera de Polonia.

Personajes: Superpuestos como historias dentro de historias.

COLORES: Unión Polonia-Zaragoza; el rojo (compartido en banderas) es visible y añade tensión.

GEOMETRÍA: Formas y colores planos facilitan pintura y lectura; acabado limpio. Piezas de puzle que sugieren la historia laberíntica de Potocki (figuras inspiradas en Has).

ESTILO Y DISTORSIÓN: Dibujo que combina geometría, color y personajes para expresar la atmósfera surrealista de Has.

Celem jest uchwycenie istoty „Rękopisu znalezionego w Saragossie” (Jan Potocki), ze szczególnym uwzględnieniem adaptacji Wojciecha Jerzego Hasa z 1965 roku, oraz zjednoczenie Saragossy i Polski na kulturowym skrzyżowaniu, nie zapominając o literaturze. Podkreślają to Biblioteka Hypatia i Kampus nad Ebro.

SEMIOTYKA: Zestaw elementów, których obrazowanie nadaje znaczenie.

Maska tortur: Oś centralna; definiuje Hasa. Zniekształca komfort, wizję i tożsamość: nic nie jest tym, czym się wydaje; fizyczny i mentalny labirynt.

Sztuka mudéjar: Hiszpańskie zbocze (Aragonia); reprezentuje Saragossę i dziedzictwo Gómeleza.

Gwiazdy: Ośmioramienna koronka; niepełny okrąg nawiązujący do UE.

Rękopis: Początek przygody i wejście do labiryntu; moc słów i książek.

Budynek Betancourt: Czerwony powyżej; nawiązanie do polskiej flagi.

Postacie: Nakładają się na siebie niczym historie w historiach.

KOLORY: Polska – Unia Saragossa; czerwień (częsta we flagach) jest widoczna i dodaje napięcia.

GEOMETRIA: Płaskie kształty i kolory ułatwiają malowanie i czytanie; czyste wykończenie. Elementy układanki sugerują labiryntową historię Potockiego (postacie inspirowane postaciami Hasa).

STYL I ZNIEKSZTAŁCENIE: Rysunek łączący geometrię, kolor i postacie, aby wyrazić surrealistyczną atmosferę Hasa.

Sanz Martínez de Salinas, Lucía

La propuesta se inspira en la película "El manuscrito encontrado en Zaragoza" (1965) de Wojciech Jerzy Has, a partir de la novela de Jan Potocki. Tras ver el filme y la charla de Diego Moldes, destaco su surrealismo y tono onírico, así como el espíritu laberíntico, multicultural y simbólico que guía la composición.

Enmarcan el mural las hermanas musulmanas, de carácter seductor, mientras Alphonse van Worden intenta escapar de un mundo interno sin reglas ni tiempo. Permanece atrapado entre rayas, ornamentos exóticos y plumas barrocas que brotan de su sombrero. El motivo del ojo alude tanto a una escena de la obra como a Luis Buñuel y "Un perro andaluz", uniendo los universos polaco y español. La figura femenina de la esquina inferior izquierda, apoyada en una calavera, remite a la recurrencia de la muerte y al cáliz con calavera hueca: descansa serena, como si la muerte no fuera terror sino presencia.

Siguiendo a Has, más influido por las artes que por el cine, presento texturas de pintura y tiza y líneas marcadas. Por la importancia de la escenografía, incorporo, junto a las hermanas, una estructura arquitectónica ondulada que encierra a los personajes, subrayando el bucle y el carácter espiral del filme.

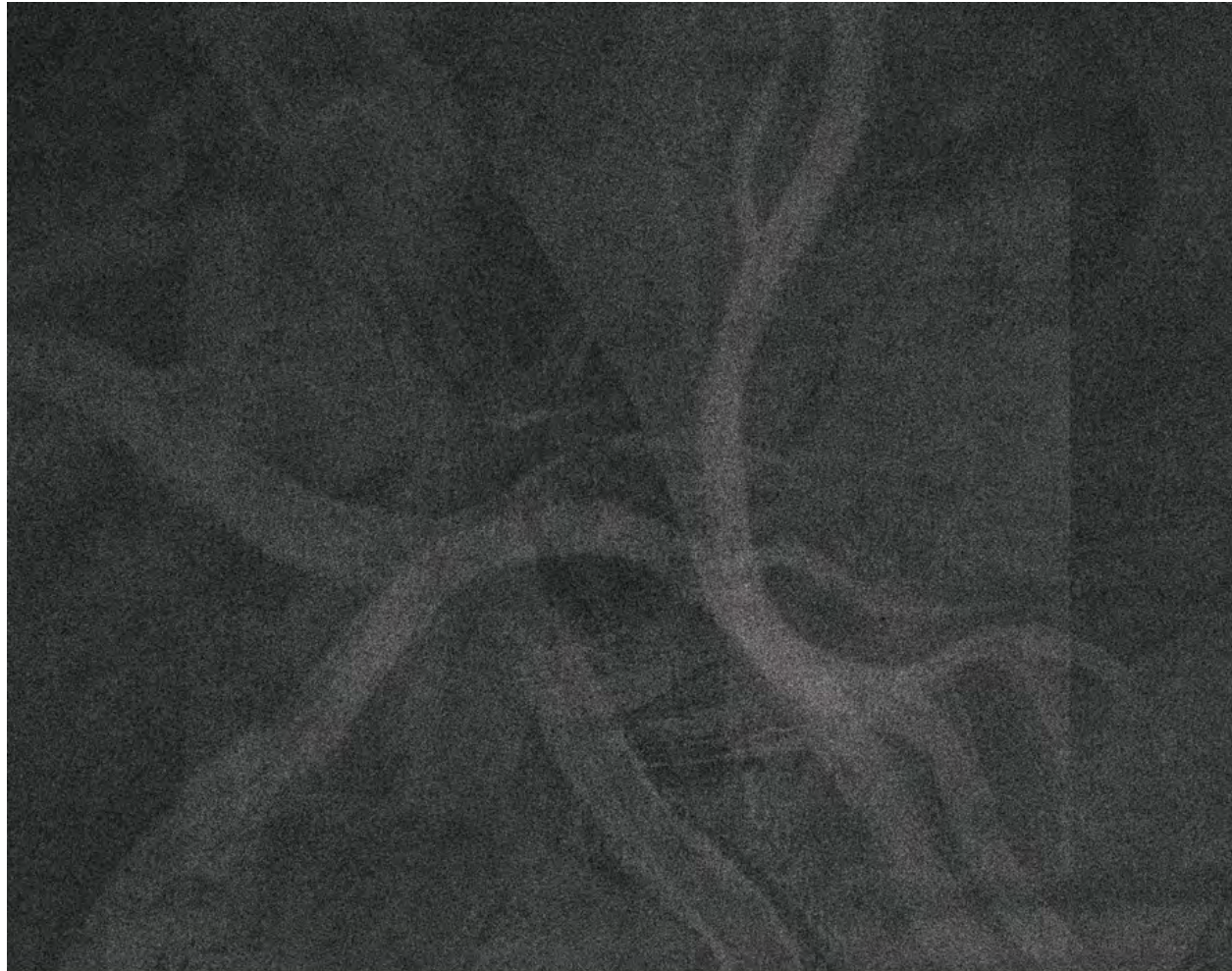
En relación con la universidad, ambos —película y campus— son espacios de experiencias recurrentes: personajes y estudiantes viven situaciones únicas pero familiares dentro de un mismo universo simbólico.

Propozycja inspirowana jest filmem Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1965), opartym na powieści Jana Potockiego. Po obejrzeniu filmu i wykładu Diego Moldesa, podkreślam jego surrealizm i oniryczny ton, a także labiryntowy, wielokulturowy i symboliczny duch, który przyświeca kompozycji.

Uwodzicielskie muzułmańskie siostry oprawiają mural, podczas gdy Alfons van Worden próbuje uciec od wewnętrznego świata bez reguł i czasu. Pozostaje uwięziony między paskami, egzotycznymi ornamentami i barokowymi piórami wyrastającymi z kapelusza. Motyw oka nawiązuje do sceny z dzieła, a także do Luisa Buñuela i „Psa andaluzyjskiego”, łącząc świat polski i hiszpański.

Postać kobieca w lewym dolnym rogu, oparta o czaszkę, nawiązuje do powrotu śmierci i kielicha z wydrążoną czaszką: spoczywa spokojnie, jakby śmierć nie była przerażeniem, lecz obecnością. Podążając śladem Hasa, dla którego większą inspirację stanowi sztuka niż kino, prezentuję faktury farby, kredy i wyraziste linie. Ze względu na wagę scenografii, włączam, wraz z siostrami, falującą strukturę architektoniczną, która otacza postaci, podkreślając pętlową i spiralną naturę filmu.

W odniesieniu do uniwersytetu, zarówno film, jak i kampus są przestrzeniami powtarzających się doświadczeń: postacie i studenci doświadczają unikalnych, a zarazem znanych sytuacji w tym samym symbolicznym uniwersum.

Sarowska, Anna

Śliwowska, Wera

El proyecto hace referencia directa a la obra de Wojciech Jerzy Has, "El manuscrito encontrado en Zaragoza", presentando sus personajes y fragmentos característicos. Todo el proyecto es una visión original que busca capturar la atmósfera de la película y animar a su visionado sin detalles innecesarios ni *spoilers*.

La composición evoca la estructura en forma de caja del director mediante una serie de portales que se abren, cada uno revelando una nueva escena con su propia dinámica, atmósfera y arquitectura.

Una cueva, una muralla, un paisaje fantástico... El portal final presenta la perspectiva de una pérgola de Breslavia, un símbolo que conecta el mundo real con el mundo onírico, ya que estas zonas desempeñaron el papel de la lejana España en la película.

La aparición de este icónico lugar de Breslavia, una joya de la arquitectura de principios del siglo XX, en la fachada del edificio Betancourt de la Escuela de Ingeniería y Arquitectura de la Universidad de Zaragoza, es una especie de bucle argumental, en plena sintonía con la película de Has y la novela de Potocki. La paleta de colores del proyecto es casi monocromática, similar a la de la propia película. Se planificaron cinco pinturas para el mural (sin contar el color de la pared, que es el color de fondo del proyecto). Esta paleta económica facilitará la selección de pinturas con la durabilidad adecuada y el posterior mantenimiento y renovación del mural.

Projekt bezpośrednio nawiązuje do dzieła Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”, przedstawiając jego charakterystyczne postacie i fragmenty. Całość jest autorską wizją, która ma oddać klimat filmu oraz zachęcić do zapoznania się z nim, bez zbędnego zdradzania szczegółów i spoilerowania.

Kompozycja powtarza szkatułkową formę dzieła reżysera poprzez szereg otwierających się portali, w każdym z których pojawia się kolejna scena, ze swoją dynamiką, klimatem, architekturą.

Jaskinia, mur miasta, fantastyczny pejzaż... W ostatnim portalu widnieje perspektywa wrocławskiej pergoli, jako symbol łączący świat rzeczywisty ze światem marzeń, gdyż właśnie te okolice zagrały w filmie daleką Hiszpanię.

Pojawienie się tego kultowego dla Wrocławia miejsca, perły architektury początku XX wieku, na fasadzie budynku Betancourt Szkoły Inżynierii i Architektury Uniwersytetu w Saragossie jest swoistym zapętlaniem akcji zupełnie w duchu filmu Hasa i powieści Potockiego.

Kolorystyka projektu jest prawie monochromatyczna, zbliżona do samego filmu. Do realizacji muralu przewidziano użycie 5 farb (poza kolorem ściany, który jest w projekcie kolorem tła). Oszczędna gama ułatwi dobór farby o odpowiedniej trwałości oraz ułatwi późniejszą konserwację i renowację muralu.

Słomczyński, Maciej

Proyecto de mural en homenaje a “El manuscrito encontrado en Zaragoza” de Jan Potocki y a su adaptación al cine de Wojciech Jerzy Has (centenario). La figura central es el protagonista (encarnado por el actor Zbigniew Cybulski): un oficial arrastrado a un viaje de ilusiones, tentaciones y juego entre vigilia y sueño. Sostiene un cáliz-calavera, símbolo de fragilidad y apertura al misterio. A su alrededor, siluetas femeninas lo tientan y lo conducen a un laberinto de relatos. En el fondo, signos cabalísticos y esotéricos aportan un enigma metafísico. El lenguaje visual —formas simplificadas y alto contraste— enlaza relato barroco y gráfica moderna, legible a distancia.

La vela encendida actúa como candelero de la sabiduría y alude a luz y sombra; su parpadeo sugiere fugacidad y el límite entre lo real y lo onírico.

La B del fondo remite a Biblioteca y Betancourt, anclando el mural en su lugar.

Paleta contenida y duradera: fondo con color natural de la fachada; negro #000000 y blanco #FFFFFF para la legibilidad; rojo #B22222 como acento; azul #1E88E5 para el dinamismo; gris #555555 para la profundidad.

El mural es narración en el espacio: encuentro de culturas. Como en la novela, el campus es cruce de saberes. El oficial entre signos y vela evoca la atmósfera de Has: incertidumbre, fascinación y misterio.

Projekt muralu w hołdzie dla „Rękopisu znalezionego w Saragossie” Jana Potockiego i jego adaptacji autorstwa Wojciecha Jerzego Hasa (z okazji stulecia). Centralną postacią jest protagonista (Zbigniew Cybulski): oficer wciągnięty w podróż pełną iluzji, pokus i wzajemnego oddziaływania jawy i snu. Trzyma kielich w kształcie czaszki, symbol kruchości i otwartości na tajemnicę.

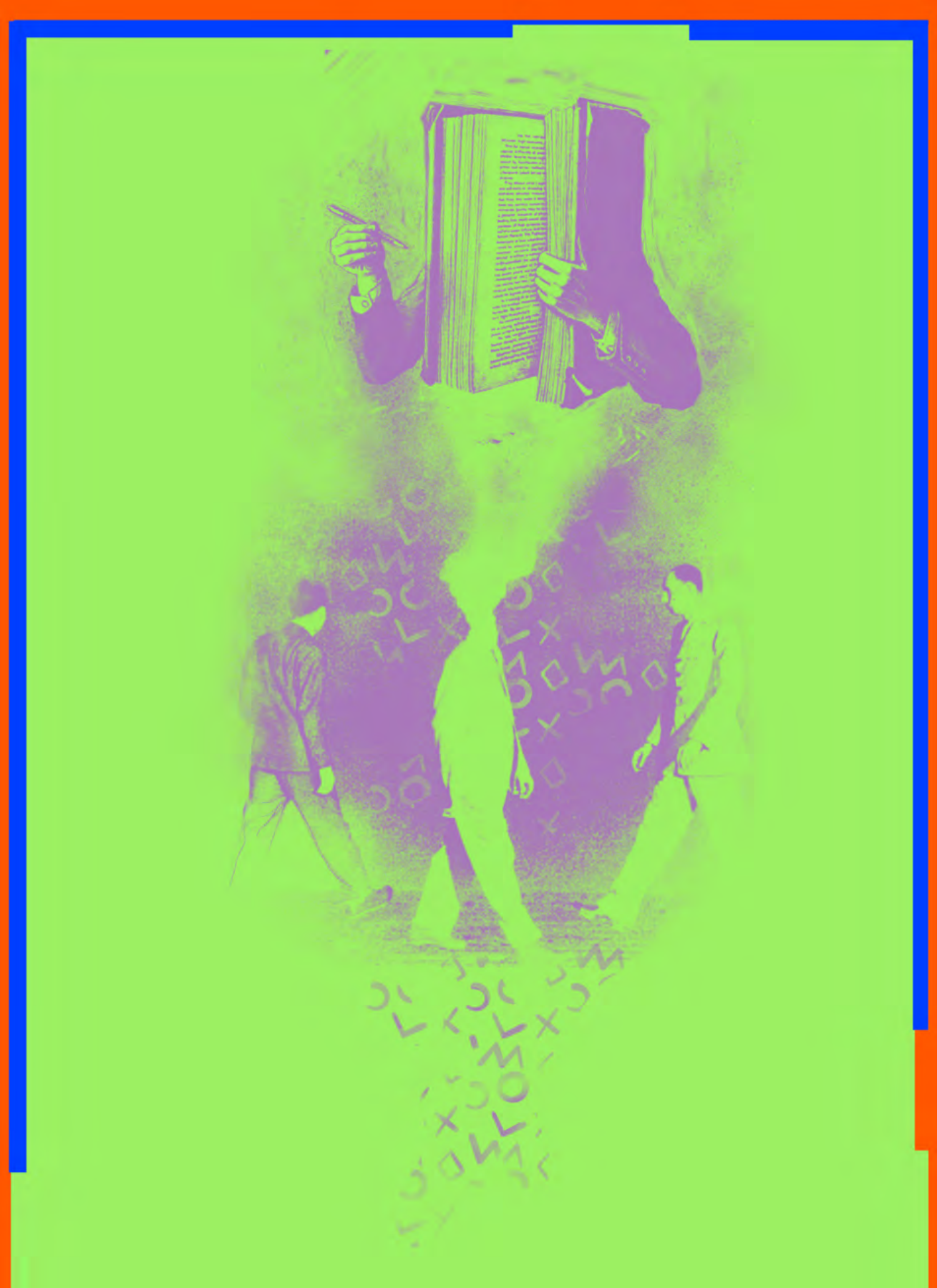
Otoczają go kobiece sylwetki, które kuszą go i prowadzą w labirynt opowieści. W tle kabalistyczne i ezoteryczne symbole stanowią metafizyczną zagadkę. Język wizualny – uproszczone formy i wysoki kontrast – łączy barokową narrację z nowoczesną grafiką, czytelną z daleka.

Zapalona świeca pełni rolę świecznika mądrości i nawiązuje do światła i cienia; jej migotanie sugeruje przemijalność i granicę między rzeczywistością a snem.

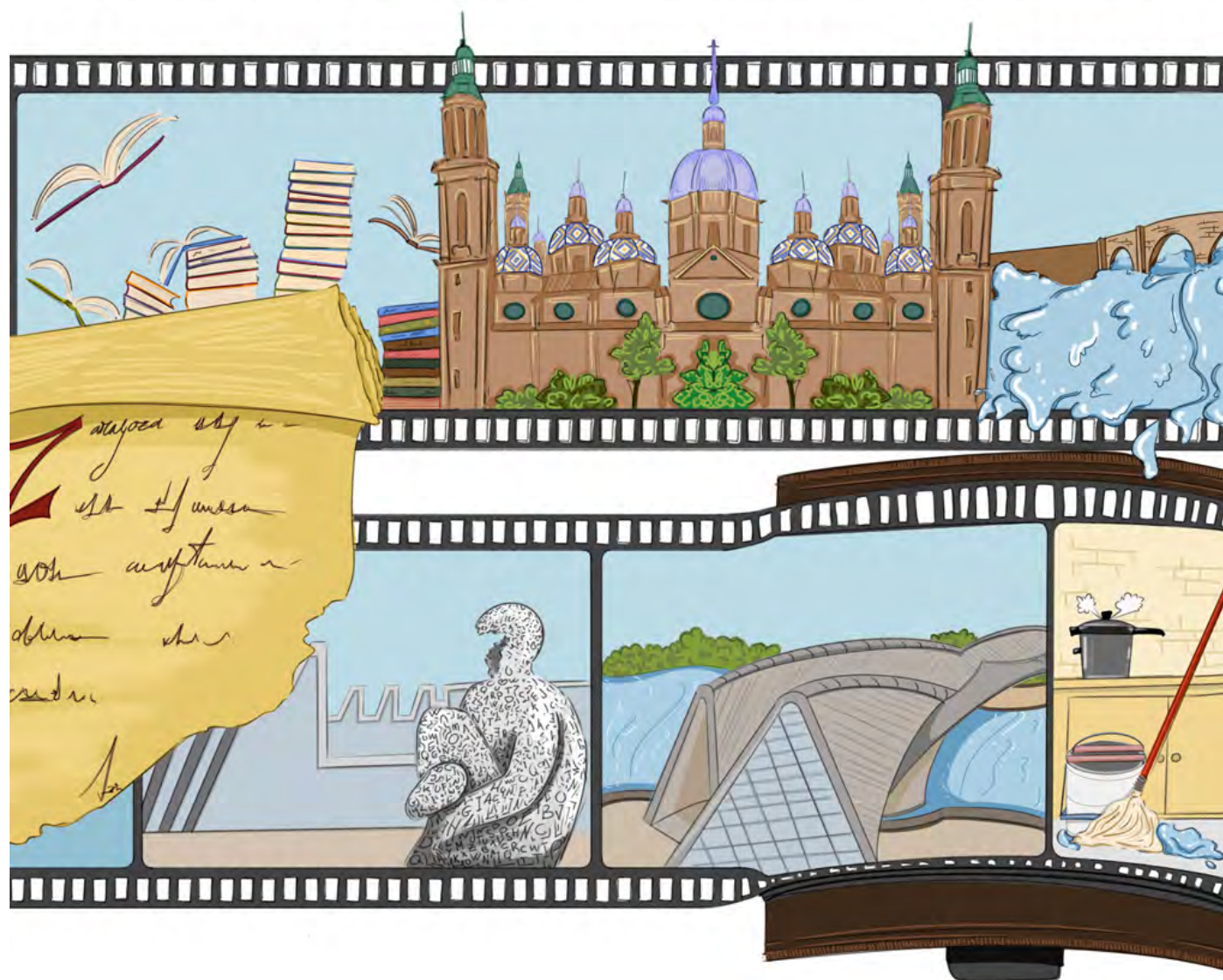
Litera „B” w tle nawiązuje do Biblioteki i Betancourt, zakotwiczając mural w miejscu.

Stonowana i trwała paleta barw: tło w naturalnym kolorze fasady; czerni #000000 i biel #FFFFFF dla czytelności; czerwień #B22222 jako akcent; błękit #1E88E5 dla dynamiki; szarość #555555 dla głębi.

Mural to narracja w przestrzeni: spotkanie kultur. Jak w powieści, kampus jest skrzyżowaniem wiedzy. Oficer wśród znaków i świecy przywołuje atmosferę Hasa: niepewność, fascynację i tajemnicę.

Słowiński, Patryk

Este mural es un viaje visual inspirado en “El manuscrito encontrado en Zaragoza” y en la mirada de Wojciech Jerzy Has. Como en novela y filme, cada viñeta es una historia que, unida a las demás, compone un relato mayor. El marco de celuloide refuerza la idea: vida, cine y conocimiento narrados en fragmentos que juntos adquieren sentido.

El manuscrito dibujado es un guiño a la novela y a su adaptación: la escritura como origen y la lectura cinematográfica de Has —del papel al celuloide, del texto a la imagen—, transición que el mural convierte en narración gráfica compartida.

Goya, Buñuel y Ramón y Cajal afianzan la identidad de Zaragoza: mirada crítica y fuerza expresiva; libertad surrealista; ciencia y curiosidad que vuelven arte el cerebro. Son inspiración y piezas de un mosaico donde la ciudad cruza disciplinas.

Zaragoza ocupa el centro: Basílica del Pilar, Ebro, Puente de Piedra e inventos locales como la fregona recuerdan que el conocimiento nace también de lo cotidiano. La universidad aparece como encuentro: libros, compases, bombillas aluden a ciencia, arte y creación compartida.

El diseño en celuloide se integra en la arquitectura del campus como narración abierta: no adorno, sino relato que acoge, invita a detenerse y a sentirse parte de una historia común. En suma, un puente entre literatura, cine y universidad; un homenaje al manuscrito, a Has y a quienes hacen de Zaragoza un lugar donde saber e imaginación se entrelazan.

Ten mural to wizualna podróż inspirowana „Rękopisem znalezionym w Saragossie” i wizją Wojciecha Jerzego Hasa. Podobnie jak w powieści i filmie, każda winieta to historia, która po połączeniu tworzy szerszą narrację. Celuloidowa rama wzmacnia ideę: życie, kino i wiedza opowiedziane we fragmentach, które razem nabierają znaczenia.

Rysowany rękopis nawiązuje do powieści i jej adaptacji: pismo jako jej źródło i filmowa interpretacja Hasa – od papieru do celuloidu, od tekstu do obrazu – przejście, które mural przekształca we wspólną narrację graficzną.

Goya, Buñuel i Ramón y Cajal podkreślają tożsamość Saragossy: krytyczne spojrzenie i siłę ekspresji; surrealistyczną wolność; naukę i ciekawość, które przekształcają umysł w sztukę. Są inspiracją i elementami mozaiki, w której miasto przecina różne dyscypliny.

Saragossa zajmuje centralne miejsce: Bazylika del Pilar, rzeka Ebro, Kamienny Most i lokalne wynalazki, takie jak mop, przypominają nam, że wiedza rodzi się również z codzienności. Uniwersytet jawi się jako miejsce spotkań: książki, kompasy i żarówki nawiązują do nauki, sztuki i wspólnego tworzenia.

Celuloidowa konstrukcja wkomponowana jest w architekturę kampusu jako otwarta narracja: nie ozdoba, lecz opowieść, która wita, zaprasza nas do zatrzymania się i poczuć się częścią wspólnej historii. Krótko mówiąc, most między literaturą, filmem i uniwersytetem; hołd dla manuskryptu, Hasa i tych, którzy sprawiają, że Saragossa jest miejscem, gdzie wiedza i wyobraźnia się splatają.

Szalecka, Klaudia

El mural muestra una inspiración personal de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" (Wojciech Has) y su vínculo con Zaragoza. La propuesta usa notas-recuerdos manuscritos en capas como metáfora de la creación y la formación de ideas. Explora el misticismo de la creación, valor que configura cultura, arte, ingeniería, música e incluso gastronomía.

La multidimensionalidad se construye con motivos gráficos manuscritos, eje de la composición y homenaje al autor. Conexiones formales con Zaragoza y la película:

Surrealismo y atmósfera de misterio.

Fuerte división en dos partes: mundos paralelos (reflejo-espejo).

Perspectiva de abajo arriba, efecto monumental.

Composición que alude a la vestimenta del protagonista.

Referencia a Zaragoza en la parte superior (arco, Aljafería), que sugiere el cuello de la camisa del protagonista.

Piedras de la escena inicial (explosión sobre el manuscrito), usadas aquí como botones metafóricos del abrigo, reforzando la atmósfera del filme.

Color: inspirado y respetuoso con la fachada de la biblioteca la EINA.

Técnica: acrílico y pinturas de fachada-exteriores.

Mural ukazuje osobistą inspirację „Rękopisem znalezionym w Saragossie” (Wojciech Jerzy Has) i jego związek z Saragossą. Propozycja wykorzystuje warstwowe odręczne notatki/wspomnienia jako metaforę tworzenia i kształtowania idei. Eksploruje mistycyzm tworzenia, wartość, która kształtuje kulturę, sztukę, inżynierię, muzykę, a nawet gastronomię.

Wielowymiarowość budowana jest za pomocą odręcznych motywów graficznych, stanowiących rdzeń kompozycji i hołd dla autora. Formalne związki z Saragossą i filmem:

Surrealizm i atmosfera tajemnicy.

Wyraźny podział na dwie części: światy równoległe (odbicie/lustro).

Perspektywa oddolna, efekt monumentalny.

Kompozycja nawiązuje do ubioru bohatera.

Nawiązanie do Saragossy w górnej części (łuk, Aljafería), sugerujące kołnierzyk koszuli bohatera.

Kamienie z pierwszej sceny (eksplozja na rękopisie), wykorzystane tutaj jako metaforyczne guziki do płaszcza, wzmacniają atmosferę filmu.

Kolor: Inspirowany fasadą biblioteki EINA i nawiązujący do niej.

Technika: Farby akrylowe i elewacyjne/zewnętrzne.

Szczecińska, Beata

El proyecto mural interpreta contemporáneamente “El manuscrito encontrado en Zaragoza” de Wojciech Jerzy Has, creado por su centenario, y homenajea su imaginación y la originalidad de Jan Potocki. Como en la novela y en el filme, la narrativa laberíntica hace deambular al protagonista entre sueños, ilusiones y enigmas, con ritmo ascendente y descendente, en un espacio escheriano.

Se traduce en escaleras, arcos y perspectivas que evocan a M. C. Escher: infinito, repetición, ilusión y percepción. El centro es un juego con el tiempo: reloj de arena (destino, historia-memoria) y esqueleto (muerte), con tono grotesco e irónico. Las figuras en repetición circular aluden al bucle temporal: de una historia nace otra, método en capas de Potocki. En esta arquitectura barroca, magia y símbolos racionales —brújulas, compases, libro abierto— difuminan la frontera entre conocimiento y fe.

El estilo toma grabados barrocos, aportando linealidad, detalle y atmósfera histórica actualizada. La referencia a Zaragoza aparece en la Sierra Morena de fondo y el Puente de Piedra, metáfora de camino y encuentro. En la Biblioteca Hypatia (EINA), la fachada se vuelve laberinto metafórico que invita a reflexionar sobre historia, cultura y tránsito humano. No es solo homenaje a Has y Potocki: es un gesto contemporáneo inscrito en Zaragoza, donde literatura, cine y arquitectura dialogan de forma dinámica y multidimensional.

Projekt muralu interpretuje „Rękopis znaleziony w Saragossie” Wojciecha Jerzego Hasa w sposób współczesny, stworzony z okazji stulecia jego urodzin, i oddaje hołd jego wyobraźni oraz oryginalności Jana Potockiego. Niczym w powieści i filmie, labiryntowa narracja sprawia, że bohater wędruje między snami, iluzjami i zagadkami, w rytmie wznoszącym się i opadającym, w przestrzeni rodem z Eschera.

Przekłada się to na schody, łuki i perspektywy nawiązujące do M. C. Eschera: nieskończoność, powtarzalność, iluzję i percepcję. Centralnym punktem jest gra z czasem: klepsydra (przeznaczenie, historia/pamięć) i szkielet (śmierć), o groteskowym i ironicznym tonie. Powtarzające się w kółko figury nawiązują do pętli czasowej: z jednej historii rodzi się kolejna, wielowarstwowa metoda Potockiego. W tej barokowej architekturze magia i symbole racjonalne – cyrkiel, kompas, otwarte książki – zacierają granicę między wiedzą a wiarą. Styl nawiązuje do barokowych rycin, zapewniając linearność, detal i unowocześnioną atmosferę historyczną. Nawiązanie do Saragossy pojawia się w górach Sierra Morena w tle oraz w Kamiennym Moście, metaforze podróży i spotkania. W Bibliotece Hypatii (EINA) fasada staje się metaforycznym labiryntem, który zachęca do refleksji nad historią, kulturą i procesem ludzkiego przemijania. To nie tylko hołd dla Hasa i Potockiego: to współczesny gest wpisany w Saragossę, gdzie literatura, kino i architektura oddziałują na siebie w dynamiczny i wielowymiarowy sposób.

La inspiración surge de la ornamentación de un arco del Palacio de la Aljafería, joya mudéjar zaragozana. Su riqueza decorativa ofrece una analogía visual con el laberinto narrativo de Has y Potocki. La composición densa de elementos entrelazados evoca la estructura anidada del texto, que revela capas del mundo mágico. Un eje vertical divide el mural: a la izquierda, lo místico; a la derecha, la realidad. Entre ambas, Alphonse van Worden sortea la tensión. Una selección de símbolos refuerza la dualidad: collar de perlas-serpiente, ermitaño-jeque, amuleto materno-regalo de dos hermanas.

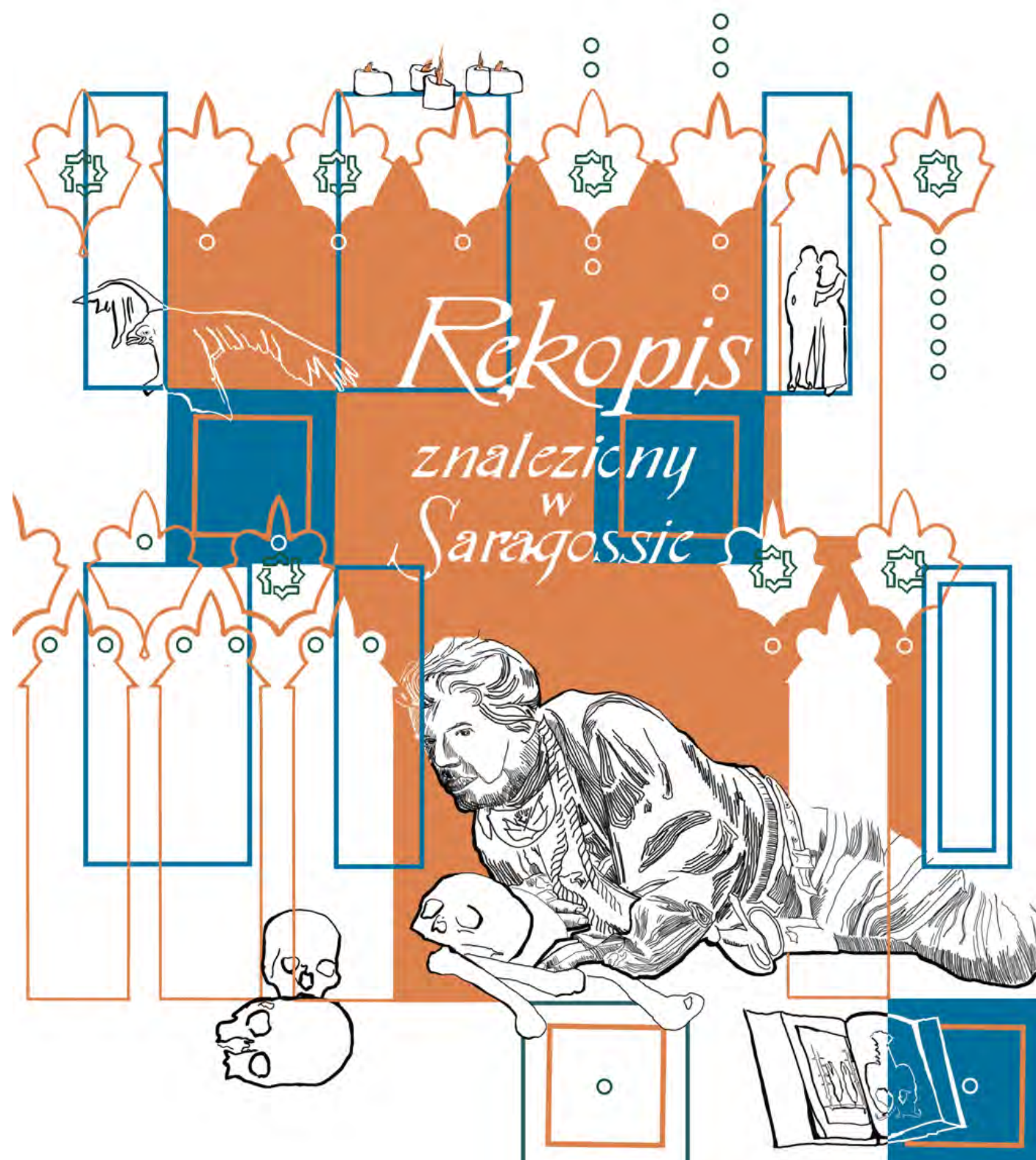
En la parte superior, el manuscrito como libro abierto subraya el entorno universitario. Sobre él, los paisajes de Zaragoza (derecha) y Zakopane (izquierda), donde Has y su equipo recrearon escenarios, conmemoran el diálogo cultural Polonia-España y el legado del Manuscrito.

La propuesta se apoya en nuestra experiencia mural: formas gráficas e ilustrativas con contornos marcados y paleta simplificada. Dado el reto de la iluminación del edificio, presentamos dos variantes de color para que el jurado, familiarizado con la arquitectura, elija la más adecuada.

Inspiracją jest ornamentyka łuku w Pałacu Aljafería, perle stylu mudéjar Saragossy. Jej bogactwo dekoracyjne stanowi wizualną analogię do narracyjnego labiryntu Hasa i Potockiego. Gęsta kompozycja przeplatających się elementów przywołuje zagnieżdżoną strukturę tekstu, odsłaniając warstwy magicznego świata. Pionowa oś dzieli mural: po lewej stronie – mistycyzm, po prawej – rzeczywistość. Alfons van Worden buduje napięcie między nimi. Wybór symboli wzmacnia dualizm: perłowy naszyjnik – wąż, pustelnik – szejk, amulet macierzyński – dar od dwóch sióstr.

U góry, rękopis w formie otwartej książki podkreśla uniwersyteckie otoczenie. Powyżej, krajobrazy Saragossy (po prawej) i Zakopanego (po lewej), gdzie Has i jego zespół odtworzyli sceny, upamiętniają dialog kulturowy między Polską a Hiszpanią oraz dziedzictwo rękopisu.

Propozycja opiera się na naszym doświadczeniu w dziedzinie murali: graficznych i ilustracyjnych formach o wyrazistych konturach i uproszczonej palecie barw. Biorąc pod uwagę wyzwanie związane z oświetleniem budynku, przedstawiliśmy dwa warianty kolorystyczne, aby jury, znające architekturę, mogło wybrać najbardziej odpowiedni.

Tabisz, Zuzanna

Al diseñar este mural quise, además de dialogar con la película de Has y el libro de Potocki, integrarlo con su entorno. Analicé la arquitectura del campus, la biblioteca y Zaragoza: edificios blancos, sencillos, con divisiones horizontales marcadas por cubiertas y grandes ventanales. Para vincular mural y edificio, prolongué esas líneas en la composición.

La primera capa son rectángulos que continúan las filas de ventanas y toman sus proporciones de la pared frontal saliente de la biblioteca. La segunda capa, ligeramente desplazada, es un adorno mudéjar tomado de la ornamentación zaragozana; su geometría armoniza con los rectángulos. La tercera capa reúne los temas de la película: personajes y símbolos principales.

La paleta se inspira en la arquitectura histórica de la ciudad: naranja, cobaltos y verdes; colores dominantes en el campus y bien integrados en el entorno.

Para objetos, símbolos y Alphonse usé solo líneas: buscaba formas menos precisas, a veces siluetas, y una sensación de entrelazamiento (positivo-negativo) que aluda a la complejidad y a la estructura en cajas de filme y novela: formas superpuestas, formas dentro de formas.

Técnica recomendada: pintura acrílica de buena calidad. No tengo experiencia previa en murales en España (considerando condiciones climáticas).

Projektując ten mural, chciałam nie tylko nawiązać do filmu Hasa i książki Potockiego, ale także zintegrować go z otoczeniem. Przeanalizowałam architekturę kampusu, biblioteki i Saragossy: proste, białe budynki z poziomymi podziałami zaznaczonymi dachami i dużymi oknami. Aby połączyć mural z budynkiem, przedłużyłam te linie w kompozycji.

Pierwsza warstwa składa się z prostokątów, które kontynuują rzędy okien i nawiązują proporcjami do wysuniętej frontowej ściany biblioteki. Druga warstwa, lekko przesunięta, to motyw mudéjar zapożyczony z ornamentyki Saragossy; jej geometria harmonizuje z prostokątami. Trzecia warstwa łączy tematy filmu: głównych bohaterów i symbole.

Paleta inspirowana jest historyczną architekturą miasta: pomarańczowy, kobaltowy i zielony; dominujące kolory na kampusie, dobrze komponujące się z otoczeniem.

W przypadku obiektów, symboli i Alfonsa użyłam wyłącznie linii: szukałam mniej precyzyjnych kształtów, czasem sylwetek i wrażenia splotu (pozytywnego/negatywnego), które nawiązuje do złożoności i struktury pudełek filmowych i powieściowych: nakładających się kształtów, kształtów w kształtach.

Zalecana technika: wysokiej jakości farba akrylowa. Nie mam wcześniejszego doświadczenia z muralami w Hiszpanii.

Tomaszewska, Alicja

El proyecto mural incluye personajes de la película de Wojciech Jerzy Has, "El manuscrito encontrado en Zaragoza". Algunos patrones están inspirados en carteles originales de películas. Las elecciones estilísticas están relacionadas con la literatura, de la que Wojciech Jerzy Has se nutre, así como la ciudad de Zaragoza. Implementé elementos religiosos y artísticos que simbolizan la acumulación y el crecimiento de la cultura en Zaragoza. Incluí las hermosas vidrieras del Paraninfo de la Universidad de Zaragoza. La paleta de colores es compatible con la arquitectura que rodea la biblioteca.

Projekt muralu zawiera postaci z filmu Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie”. Konkretnie wzory są zainspirowane oryginalnymi plakatami filmowymi. Wybory stylistyczne są związane z literaturą, z której Wojciech Jerzy Has, tak jak miasto Saragossa czerpią. Zaimplementowałam religijne i artystyczne elementy, które symbolizują kumulację i rozwój kultury w Saragossie. Zawarłam piękne witraże z audytorium Uniwersytetu w Zaragozie. Schemat kolorystyczny jest spójny z architekturą otaczającą bibliotekę.

Ujma, Anna

La pintura acrílica muestra un joyero redondo-labirinto, metáfora del destino humano: joya y caos; desorientación, búsqueda del camino, obstáculos y lucha con debilidades. El viaje por el laberinto evoca la vida: damos vueltas sin saber si es sueño o realidad, desviándonos y volviendo al inicio. Todo sucede sobre un manuscrito dorado (amarillos y naranjas), colores de arena, sol, energía y optimismo.

En el fondo aparecen motivos del filme: castillo, árbol, carruaje, cofre, taza, lámpara de aceite y figuras que emergen de objetos, símbolo de metamorfosis y roles; irrumpen mujeres sensuales. En primer plano, una mujer rubia en el laberinto, gato, ojo y reloj; los cobaltos y púrpuras sugieren un deambular misterioso que despierta curiosidad.

La obra es onírica y de cuento: lo grotesco, fantástico y surrealista se entrelaza; personajes y sucesos cobran vida. Indaga el vínculo entre psique adulta e imaginación infantil, insinuando que lo oculto interesa más que lo evidente. Hay capas de ilusión: manuscrito-joyero-labirinto-escalera de caracol (obstáculos). El protagonista no aparece: mira el observador inmerso en la imaginación; se diluye la frontera entre animado e inanimado.

El arte de vivir: ver lo real sin perder las nubes del sueño; un arcoíris puentea realidad y aspiración. El destino es un cielo de sueños cambiante, un caleidoscopio de saberes y emociones donde el camino es tortuoso, incierto y apasionado.

Obraz akrylowy przedstawia okrągłą szkatułkę na biżuterię – labirynt, metaforę ludzkiego losu: klejnot i chaos; dezorientację, poszukiwanie drogi, przeszkody i walkę ze słabościami. Podróż przez labirynt przywołuje na myśl życie: błądzący się, nie wiedząc, czy to sen, czy rzeczywistość, błądząc i wracając do początku. Wszystko dzieje się na złotym manuskrypcie (żółcie i pomarańcze), barwach piasku, słońca, energii i optymizmu.

W tle pojawiają się motywy z filmu: zamek, drzewo, powóz, skrzynia, puchar, lampa naftowa oraz postacie wyłaniające się z przedmiotów, symbole metamorfoz i ról; wdzierają się zmysłowe kobiety. Na pierwszym planie blondynka w labiryncie, kot, oko i zegar; kobaltowe i fioletowe odcienie sugerują tajemniczą wędrówkę, która budzi ciekawość.

Praca jest oniryczna i baśniowa: groteska, fantastyka i surrealizm przeplatają się; Postacie i wydarzenia ożywają. Eksploruje związek między psychiką dorosłego a wyobraźnią dziecka, sugerując, że to, co ukryte, jest ciekawsze od tego, co oczywiste. Iluzja ma swoje warstwy: rękopis – szkatułka na biżuterię – labirynt – spiralne schody (przeszkody). Bohater się nie pojawia: obserwator, pogrążony w wyobraźni, patrzy; granica między tym, co ożywione, a tym, co nieożywione, zaciera się.

Sztuka życia: dostrzeganie rzeczywistości bez utraty chmur marzeń; tęcza łączy rzeczywistość z aspiracjami. Przeznaczenie to niebo zmiennych marzeń, kalejdoskop wiedzy i emocji, gdzie ścieżka jest kręta, niepewna i namiętna.

Valdovinos Granados, David Jovan

Ilustración (tinta y plumones): reúne símbolos clave del filme.

Dos figuras femeninas: aluden a las hermanas árabes y, en general, a la sensualidad recurrente. Manuscrito y pluma: eje de la historia; páginas emblemáticas y carácter "escrito a mano"; Cráneos: el lado oscuro y la presencia constante de la muerte; Sombrero y sable de Alphonse van Worden: identidad del protagonista; Reloj de arena: paso del tiempo y fragmentos del pasado que explican el presente; Gato y espejo: misterio y ambigüedad entre sueño y realidad; Buitre negro: muerte, especialmente en el patíbulo recurrente; Escudos: judaísmo, cristianismo e islam; y Sagitario como firma y guiño esotérico; Sierra Morena: escenario de la trama; Camino y silueta: el viaje y sus aventuras; Sol y luna: realidad-fantasia y paso del tiempo; Serpiente: sabiduría y tentación-peligro; Horca: patíbulo, riesgo y lo desconocido; Basílica del Pilar: icono de Zaragoza. La composición entrelaza todos los motivos, reflejando la naturaleza laberíntica y las narrativas cruzadas de la obra literaria y cinematográfica.

Se propone en escala de grises, en sintonía con el blanco y negro del filme y con la monocromía del edificio, para una mejor integración.

Materiales: pintura vinílica exterior, resistente a la intemperie y de fácil mantenimiento y retoque.

Ilustracja (tusze i markery): łączy kluczowe symbole z filmu.

Dwie postacie kobiece: nawiązują do arabskich sióstr i, ogólnie rzecz biorąc, do powracającej zmysłowości.

Manuskrypt i pióro: filar opowieści; symboliczne strony i „ręcznie napisana” postać; Czaszki: ciemna strona i ciągła obecność śmierci; Kapelusz i Szabla Alfonsa van Wordena: tożsamość bohatera; Klepsydra: upływ czasu i fragmenty przeszłości, które wyjaśniają teraźniejszość; Kot i Lustro: tajemnica i niejednoznaczność między snem a rzeczywistością; Czarny Sęp: śmierć, szczególnie w powtarzającej się szubienicy; Herb: judaizm, chrześcijaństwo i islam; oraz Strzelec jako podpis i ezoteryczne mrugnięcie okiem; Sierra Morena: tło akcji; Droga i sylwetka: podróż i jej przygody; Słońce i Księżyc: rzeczywistość/fantazja i upływ czasu; Wąż: mądrość i pokusa/niebezpieczeństwo; Szubienica, ryzyko i nieznanie; Bazylika Pilar: ikona Saragossy.

Kompozycja przeplata wszystkie motywy, odzwierciedlając labiryntową naturę i przeplatające się narracje dzieła literackiego i filmowego.

Utrzymana jest w skali szarości, nawiązującej do czarno-białej kolorystyki filmu i monochromatycznej kolorystyki budynku, co zapewnia lepszą integrację.

Materiały: Elewacyjna farba winylowa, odporna na warunki atmosferyczne, łatwa w utrzymaniu i retuszu.

El mural nace de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" (Has-Potocki): obras laberínticas donde los relatos se multiplican y el espectador queda atrapado. Quiero trasladar esa experiencia al muro: un espacio de tránsito y desconcierto donde la confusión es parte del aprendizaje.

Tres frases lo guían:

"Donde acaba la realidad y empieza la fantasía"

"Reconozco que he dejado de razonar"

"No creo que haya pecado, a menos que sea en sueños"

Trabajo una espiral laberíntica: personajes que se repiten, escenas con *déjà vu* y un clima entre lo onírico y lo pesadillesco. La estructura —una espiral dentro de otra— invierte el giro y desorienta; los personajes reaparecen como viviendo varias vidas. La claridad surge de aceptar la confusión. El estilo toma los carteles de los sesenta (polacos y españoles): gráfica directa y potencia icónica, puente entre culturas.

La relación con Zaragoza se funda en su mestizaje (cristiano, árabe, judío). La universidad encarna ese cruce: saber no lineal. El mural no adorna: sugiere que todo conocimiento es un laberinto.

Homenajea a Has y conecta con lo grotesco español. En suma, metáfora del aprender: avanzar en espiral, perderse, recomenzar y hallar destellos de claridad.

Mural powstał na podstawie „Rękopisu znalezionego w Saragossie” (Has/Potocki): labiryntowych dzieł, w których historie się mnożą, a widz zostaje uwięziony. Chcę przenieść to doświadczenie na ścianę: przestrzeń przejścia i oszołomienia, gdzie dezorientacja jest częścią nauki.

Kierują nią trzy frazy:

„Gdzie kończy się rzeczywistość, a zaczyna fantazja”.

„Uznaję, że przestałem rozumować”.

„Nie sądzę, abym zgrzeszył, chyba że w snach”.

Pracuję z labiryntową spiralą: powracającymi postaciami, scenami z *déjà vu* i atmosferą gdzieś pomiędzy oniryzmem a koszmarem. Struktura – spirala w spirali – odwraca obrót i dezorientuje; postacie pojawiają się ponownie, jakby żyły wieloma żywotami. Przejrzystość wynika z akceptacji dezorientacji.

Styl zapożyczony z plakatów z lat 60. (polskich i hiszpańskich): bezpośrednia grafika i ikoniczna moc, most między kulturami. Relacja z Saragossą opiera się na jej fuzji (chrześcijańskiej, arabskiej i żydowskiej). Uniwersytet ucieleśnia to skrzyżowanie: nieliniarną wiedzę. Mural nie jest ozdobą: sugeruje, że wszelka wiedza jest labiryntem.

Mural oddaje hołd Hasowi i nawiązuje do hiszpańskiej groteski. Krótko mówiąc, jest metaforą uczenia się: spiralnego rozwoju, gubienia się, zaczynania od nowa i odnajdywania przeżyć jasności.

Velázquez Estudillo, Jesús Alejandro

Mi propuesta surge de "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Jan Potocki (1804) y su adaptación cinematográfica de Wojciech Jerzy Has (1965). Por eso sitúo 1804 y 1965 en la parte superior: recordatorio del viaje desde el relato en papel hasta la pantalla. En ese nivel aparecen Potocki y Has, guardianes del universo barroco y laberíntico de la obra.

El corazón del mural es el libro abierto en la zona inferior: simboliza el manuscrito, la memoria colectiva, y dialoga con el lugar de la instalación, una biblioteca.

La relación con Zaragoza y la universidad se expresa en varios niveles. Zaragoza es punto de partida y cruce de culturas, como la propia institución, donde fe, razón e imaginación conviven en busca de un conocimiento más amplio. El mural homenajea esa diversidad y su misión de abrir caminos al diálogo cultural.

Quise transmitir la lectura como experiencia mágica y transformadora: los personajes aparecen como lectores atrapados en las páginas, creando una atmósfera soñadora que invita a abrir un libro y dejarse llevar. Leer no es solo estudio: despierta la imaginación y conecta con mundos posibles.

Técnica: pintura acrílica por su estabilidad cromática a largo plazo. Se recomienda aplicar sellador-barniz protector como capa final para preservar la obra y facilitar su limpieza y mantenimiento.

Moja propozycja wywodzi się z „Rękopisu znalezionego w Saragossie” Jana Potockiego (1804) i jego adaptacji autorstwa Wojciecha Jerzego Hasa (1965). Dlatego umieściłem daty 1804 i 1965 na górze: przypomnienie drogi opowieści z papieru na ekran. Potocki i Has pojawiają się na tym poziomie, strażnicy barokowego i labiryntowego wszechświata dzieła.

Sercem muralu jest otwarta księga w dolnej części: symbolizuje ona rękopis, pamięć zbiorową i wchodzi w interakcję z miejscem instalacji, biblioteką.

Relacja z Saragossą i Uniwersytetem wyraża się na kilku poziomach. Saragossa jest punktem wyjścia i skrzyżowaniem kultur, podobnie jak sama instytucja, gdzie wiara, rozum i wyobraźnia współistnieją w poszukiwaniu szerszej wiedzy. Mural oddaje hołd tej różnorodności i jej misji otwierania dróg do dialogu kulturowego.

Chciałem przedstawić czytanie jako magiczne i transformujące doświadczenie: postacie pojawiają się niczym czytelnicy uwięzieni w kartach, tworząc oniryczną atmosferę, która zachęca do otwarcia książki i oddania się jej. Czytanie to nie tylko nauka: pobudza wyobraźnię i łączy z możliwymi światami.

Technika: Farba akrylowa dla długotrwałej trwałości koloru. Zalecamy nałożenie ochronnego lakieru jako ostatniej warstwy, aby zabezpieczyć dzieło oraz ułatwić czyszczenie i konserwację.

“La fuga” es una interpretación contemporánea de “El manuscrito encontrado en Zaragoza” (Jan Potocki) y de la adaptación de Wojciech Has. Propongo trasladar a la Biblioteca Hypatia la experiencia de un laberinto de relatos: un viaje iniciático que desorienta para volver a encontrarse. El mural funciona como tapiz surrealista donde conviven escenas cotidianas, personajes históricos, criaturas fantásticas y objetos desubicados. Cada elemento es un símbolo: castillo y columnas como memoria y arquitectura; figuras enmascaradas como incógnita de las identidades; amapolas aragonesas como umbral del sueño; animales y objetos fuera de contexto que evocan lo onírico, el humor, el deseo y lo irracional presentes en Potocki y Has.

Zaragoza, origen del manuscrito, se vuelve espacio mental: cruce de culturas y encuentro entre lo racional y lo mágico. El mural dialoga con la biblioteca como lugar de conocimiento, proponiendo que la búsqueda intelectual también es asombro y duda, donde lo fantástico puede ser tan verdadero como lo real.

Invita a recorrerlo como un libro: en cada mirada, nuevas historias y detalles que resignifican el conjunto. En última instancia, "La fuga" es una metáfora de la condición humana: impulso de salir de lo conocido hacia territorios donde se mezclan conocimiento y misterio, risa y desconcierto, orden y caos, con Zaragoza como escenario y símbolo.

„Ucieczka” to współczesna interpretacja „Rękopisu znalezionego w Saragossie” Jana Potockiego i adaptacji filmowej Wojciecha Jerzego Hasa. Proponuję przeniesienie doświadczenia labiryntu opowieści do Biblioteki Hypatii: inicjacyjnej podróży, która dezorientuje, by na nowo się odnaleźć. Mural funkcjonuje jak surrealistyczny gobelin, w którym współistnieją codzienne sceny, postacie historyczne, fantastyczne stworzenia i zagubione przedmioty. Każdy element jest symboliczny: zamek i kolumny to pamięć i architektura; zamaskowane postacie to tajemnica tożsamości; aragońskie maki to próg marzeń; zwierzęta i przedmioty wyrwane z kontekstu, które przywołują oniryzm, humor, pożądanie i irracjonalność obecną u Potockiego i Hasa.

Saragossa, miejsce pochodzenia rękopisu, staje się przestrzenią mentalną: skrzyżowaniem kultur i spotkaniem racjonalności z magią. Mural nawiązuje dialog z biblioteką jako miejscem wiedzy, sugerując, że intelektualne poszukiwania są również zadziwieniem i wątpliwością, gdzie fantazja może być równie prawdziwa, jak rzeczywistość. Zaprasza do eksploracji niczym książki: z każdym spojrzeniem odkrywa nowe historie i detale, które na nowo definiują całość. Ostatecznie „Ucieczka” jest metaforą kondycji ludzkiej: impulsu do pozostawienia tego, co znane, w stronę terytoriów, gdzie wiedza i tajemnica, śmiech i oszołomienie, porządek i chaos mieszają się ze sobą, a Saragossa jest zarówno tłem, jak i symbolem.

Villarroel Escudero, Eva María

La obra se inspira en “El manuscrito encontrado en Zaragoza” (1965) de Wojciech Jerzy Has, adaptación al cine de la novela de Jan Potocki. Retoma el camino iniciático: el laberinto central alude al viaje de Alphonse van Worden, atrapado entre lo real y lo onírico, lo racional y lo fantástico. Las dos figuras femeninas evocan a las princesas que guían y confunden al héroe, encarnando el misterio y la tentación.

El lenguaje visual remite al cine de Has: atmósferas surrealistas, símbolos y riqueza plástica donde lo pictórico y narrativo se entrelaza. Colores contrastados, arcos y un tratamiento casi teatral sugieren la dimensión barroca y metafísica, tendiendo un puente entre cine, literatura y arte mural contemporáneo.

Zaragoza es clave: en el mural, el libro abierto con la silueta de la catedral simboliza la ciudad histórica y el espacio del conocimiento, vinculando con la Universidad de Zaragoza, cruce de culturas —árabe, judía y cristiana—. La estrella de seis puntas refuerza la confluencia religiosa; la guitarra es un guiño a la cultura popular y al diálogo entre lo académico y lo local.

La integración arquitectónica lo concibe como bienvenida: el arco central funciona como umbral al aprendizaje. La figura iluminada en la base representa al estudiante que entra al laberinto del conocimiento. La verticalidad, guía de la ciudad-libro hacia las estrellas y la luna, metáfora ascendente de búsqueda y superación. Es un homenaje a Has y la relectura de Zaragoza como espacio simbólico que une tradición e innovación.

Praca inspirowana jest dziełem Wojciecha Jerzego Hasa „Rękopis znaleziony w Saragossie” (1965), adaptacją powieści Jana Potockiego. Przywołuje ona ścieżkę inicjacji: centralny labirynt nawiązuje do podróży Alfonsa van Wordena, uwięzionego między rzeczywistością a snami, racjonalnością a fantazją. Dwie postacie kobiece przywołują na myśl księżniczki, które prowadzą i dezorientują bohatera, uosabiając tajemnicę i pokusę.

Język wizualny przywołuje na myśl kino Hasa: surrealistyczne nastroje, symbole i bogactwo artystyczne, gdzie obrazowość i narracja przeplatają się. Kontrastujące kolory, łuki i niemal teatralne podejście sugerują barokowy i metafizyczny wymiar, łącząc kino, literaturę i współczesną sztukę muralową.

Saragossa jest kluczowa: na muralu otwarta księga z sylwetką katedry symbolizuje historyczne miasto i miejsce wiedzy, łącząc je z Uniwersytetem w Saragossie, skrzyżowaniem kultur – arabskiej, żydowskiej i chrześcijańskiej. Sześcioramienna gwiazda podkreśla religijne powiązania; gitara nawiązuje do kultury popularnej i dialogu między akademikami a lokalną społecznością.

Architektoniczna integracja tworzy powitanie: centralny łuk pełni funkcję progu do nauki. Poświetlona figura u podstawy symbolizuje studenta wkraczającego do labiryntu wiedzy. Pionowość prowadzi miasto-książkę ku gwiazdom i księżycowi, wznoszącej się metaforze poszukiwania i pokonywania. Oddaje hołd Hasowi i reinterpretuje Saragossę jako symboliczną przestrzeń, która łączy tradycję i innowację.

Wariychuk, Mayra Ivanna

Cuando Wojciech Has adaptó al cine “El manuscrito encontrado en Zaragoza”, no eligió solo una novela: eligió un laberinto. La obra de Jan Potocki contiene mundos dentro de mundos. El boceto interpreta ese universo onírico con sombras, siluetas e imágenes no definidas. La paleta monocromática remite al filme y permite concentrarse en las múltiples escenas.

Los desiertos y montañas de Zaragoza aparecen en el paisaje: un cruce simbólico entre Oriente y Occidente, razón y magia, realidad y sueño, deseo y miedo. Nada es lo que parece, pero todo obedece a una lógica profunda. La dualidad estructura el mural: hombre-mujeres, vida-muerte, dentro-fuera. Alphonse van Worden atraviesa una entrada oriental con incertidumbre, observado por las dos princesas al fondo; se plasman desconcierto, miedo y soledad.

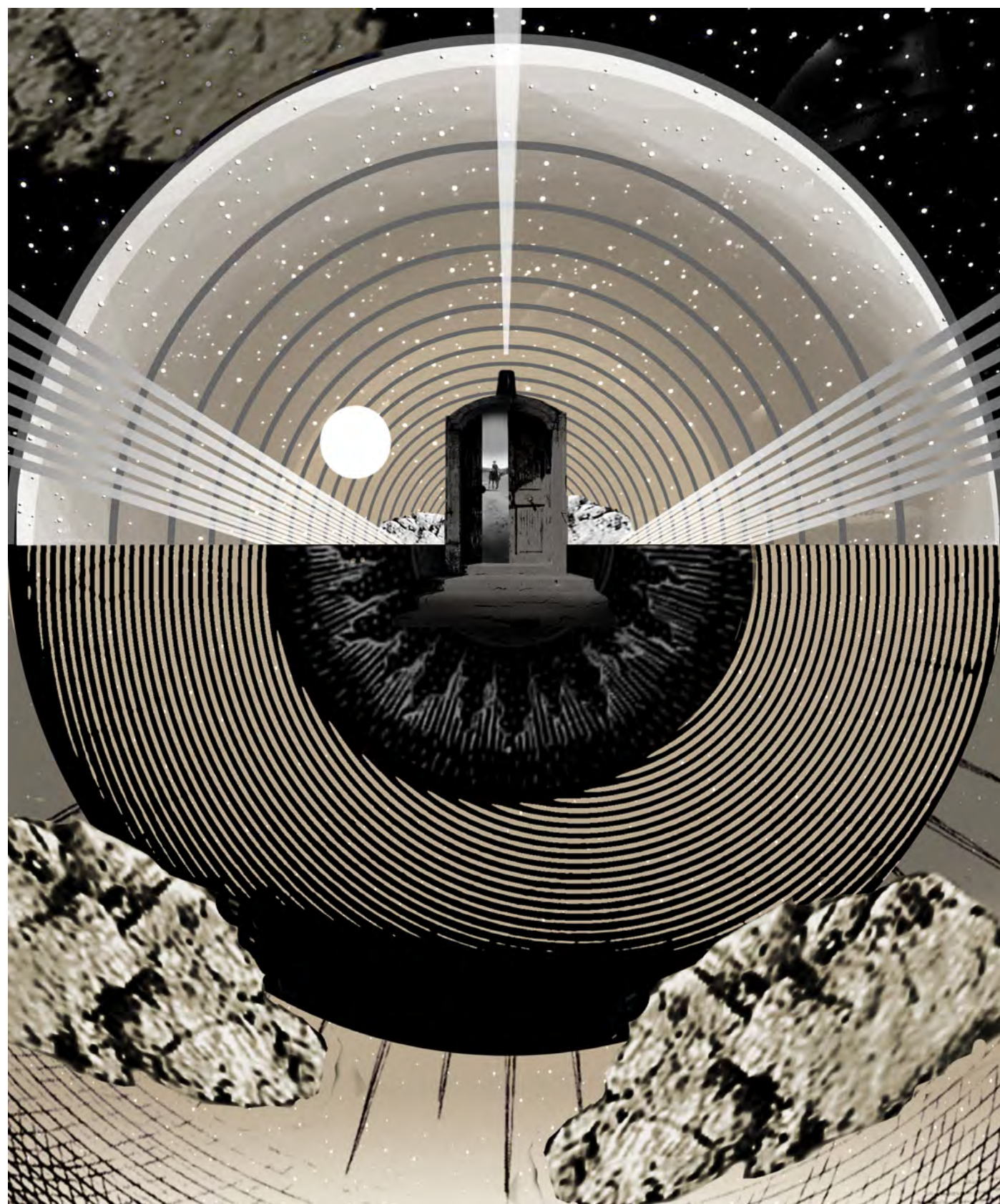
La lectura de Has no aclara el enigma: lo profundiza. Su cámara sugiere; múltiples elementos conviven y, en cada visión, se descubre algo nuevo. El espectador “se pierde para encontrarse”: no hay una única verdad, sino capas de sentido.

El ámbito universitario de Zaragoza es idóneo para este mural: la obra literaria y su versión cinematográfica dialogan con la geografía y la realidad de la región, y la conexión entre artes y lenguajes enriquece el entorno académico.

Adaptując „Rękopis znaleziony w Saragossie”, Wojciech Jerzy Has nie wybrał po prostu powieści: wybrał labirynt. Dzieło Jana Potockiego zawiera światy w światach. Szkic interpretuje ten oniryczny wszechświat cieniami, sylwetkami i nieokreślonymi obrazami. Monochromatyczna paleta barw przywodzi na myśl film i pozwala skupić się na licznych scenach.

Pejzaż ukazują pustynie i góry Saragossy: symboliczne skrzyżowanie Wschodu i Zachodu, rozumu i magii, rzeczywistości i snu, pragnienia i strachu. Nic nie jest tym, czym się wydaje, ale wszystko podlega głębokiej logice. Dwoistość strukturyzuje mural: mężczyzna/kobieta, życie/śmierć, wewnątrz/zewnątrz. Alfons van Worden przechodzi przez orientalne wejście z niepewnością, obserwowany przez dwie księżniczki w tle; uchwycone są oszołomienie, strach i samotność.

Interpretacja Hasa nie wyjaśnia zagadki: ona ją pogłębia. Jego kamera sugeruje; wiele elementów współistnieje, a w każdym ujęciu odkrywane jest coś nowego. Widz „gubi się, by odnaleźć siebie”: nie ma jednej prawdy, lecz warstwy znaczeń. Uniwersyteckie otoczenie Saragossy jest idealne dla tego muralu: dzieło literackie i jego filmowa wersja nawiązują do geografii i rzeczywistości regionu, a związek między sztuką a językami wzbogaca środowisko akademickie.

Wóznik, Wojciech

La propuesta, en forma de globo ocular, es un homenaje a la percepción individual e independiente del mundo, que (sin dudarlo) atribuimos a Has (por ejemplo: la dinámica de la construcción de fotogramas cinematográficos, el trabajo con diafragma cerrado, la poca profundidad de campo y el aplanamiento de la perspectiva, etc.) y también a todos los creadores de las artes (cine, literatura, fotografía, música, escultura, pintura, arquitectura, diseño).

La composición está inspirada en "El manuscrito encontrado en Zaragoza", basada en el tema del misterioso camino hacia lo desconocido, la naturaleza multifacética del surrealismo, y la energía y el misticismo.

La parte superior de la composición contiene líneas y arcos tomados directamente de los interiores del campus de la EINA, un lugar para profundizar en experiencias, conocimientos y sensaciones.

Formalmente, el proyecto combina el mundo de la imaginación, la interpretación subjetiva del libro y la realidad local (del campus). Desde la distancia, el mural utiliza una ilusión óptica que da la impresión de una forma específica y, al acercarse, muestra un detalle metafórico. Debe ser llamativo (*nomen omen*).

- Colores: monocromáticos, provenientes de los elementos de la fachada del edificio, con alto contraste.

- Técnica de pintura: pinturas acrílicas (fachada, exterior), por ejemplo: Flugger, Caparol, Dekoral, Beckers, etc.

Propozycja w formie GAŁKI OCZNEJ, jest „hołdem dla indywidualnego postrzegania świata”, który bezspornie można przypisać Wojciechowi Jerzemu Hasowi, (np.dynamika budowania kadrów, praca na przymkniętej przysłonie, miejscowe wypłaszczanie perspektywy przez zniwelowaną głębię ostrości, itp.), ale i szerzej- twórcom kina, literatury, fotografii, muzyki, rzeźby, malarstwa, architektury, designu.

Kompozycja odnosi się do „Rękopisu”, czerpiąc z motywu tajemnicy drogi w nieznane, wielowątkowości surrealizmu, a także energii i mistycyzmu.

Górna część kompozycji (multiplikacja łuków oraz strzeliste liniowanie)- zawiera motywy zaczerpnięte bezpośrednio z wnętrza kampusu EINA w Saragossie, który jest przestrzenią dla pogłębiania wiedzy, wymiany doświadczeń i doznań.

Formalnie i estetycznie projekt miesza świat wyobrażeń, subiektywnej interpretacji dzieła i rzeczywistości lokalnej kampusu.

Mural ma wykorzystywać iluzję optyczną, która z daleka tworzy wrażenie konkretnej formy, a po przybliżeniu pozwala na szczegółowe zagłębienie się w metaforę detalu- ma wpadać w oko (*nomen omen*).

- Kolorystyka: zgaszona, nawiązująca do kolorystyki fasady budynku, zdecydowany kontrast

- Technologia wykonania: farby akrylowe, fasadowe, zewnętrzne np. Flugger, Caparol, Dekoral, Beckers, itp.

Woźniak, Wojciech

Mural en forma de libro abierto, narra la historia de la profundización del conocimiento, la exploración de la pasión, la búsqueda y el encuentro con otro mundo.

La composición está inspirada en "El manuscrito encontrado en Zaragoza" y su estructura multicapa (con múltiples niveles de surrealismo), así como la profundización de la mente y las sensaciones. El motivo del libro se refiere al campus de la EINA en Zaragoza como un lugar para expandir el conocimiento, la educación y el aprendizaje; además, describe las funciones del edificio como biblioteca.

La presentación del proyecto desde una perspectiva monumental (urbana) es un homenaje al departamento local de ingeniería y arquitectura.

La numeración de las páginas del libro hace referencia al centenario del mural; además, los colores de los marcapáginas son los colores nacionales polacos.

Los marcapáginas amarillos están inspirados en el logotipo de la universidad (gama cromática, diseño, composición, tectónica). El mural evoca la personalidad del lugar, se inspira en el misticismo de la creación de Wojciech Has y promueve sutilmente la perspectiva polaca en diversos niveles: cooperación internacional, cultura, arte e incluso sentimientos humanos.

- Colores: tonos sutiles, motivo de iluminación *beige*.

- Técnica de pintura: pinturas acrílicas (fachada, exterior), por ejemplo: Flugger, Caparol, Dekoral, Beckers, etc.

Propozycja w formie otwartej książki, jest opowieścią o zgłębianiu wiedzy, zagłębianiu się w lekturze, pogłębianiu pasji, poszukiwaniu innego świata.

Kompozycja czerpie z „Rękopisu”, odnosząc się do szkatułkowej konstrukcji dzieła (na coraz to głębszych poziomach surrealizmu), i połębianiem świadomości, doznań, umysłu.

Motyw książki odnosi się do kampusu uniwersyteckiego EINA w Saragossie szerzej- jako miejsca pozyskiwania wiedzy, kształcenia i nauki: podkreślając dodatkowo formalną funkcję budynku biblioteki.

Ukazanie książki w ujęciu monumentalnym, niemal urbanistycznym to ukłon dla lokalnego wydziału inżynierii i architektury.

Rocznicowy charakter muralu zostaje subtelnie przekazany poprzez numerację (paginację) strony, a zakładki symbolizujące mnogość istotnych momentów w dziele- jednocześnie pełnią rolę promocji polskiego motywu w świecie.

Żółte zakładki to ukłon i bezpośrednie odniesienie do logotypu uczelni (kolorystyka, układ, tectonika).

Mural ma podkreślać charakter miejsca, bazować na mistycyzmie związanym z połębianiem świadomości umysłu, subtelnie promować polski punkt widzenia na świecie na wielu płaszczyznach: współpracy, kultury i sztuki.

- Kolorystyka: powściągliwa, oscylująca w obrębie beżu z motywem rozświetlenia

- Technologia wykonania: farby akrylowe, fasadowe, zewnętrzne np. Flugger, Caparol, Dekoral, Beckers , itp.

Wóznik, Wojciech

Una propuesta delicadamente elaborada para una experiencia mística. Al estilo de un paisaje surrealista que se transforma en un libro.

Similar a "El manuscrito encontrado en Zaragoza" de Wojciech Jerzy Has, pone a prueba la ilusión de percepción, visión y sentimiento del espectador.

Una propuesta es un breve viaje a través de elementos cambiantes que, en última instancia, no son lo que sugirieron originalmente.

Este mural trata sobre el camino interior y la profundización de los sentidos.

El mural se centra en la memoria de Wojciech Has de una manera inusual:

- El borde del libro se asemeja a la forma de una pluma de pájaro, pero también al papel doblado;
- Las páginas del libro, como escaleras, levantan un marcapáginas saliente con la firma del autor;
- Una ventana misteriosa (como un portal a otra realidad) levita metafísicamente sobre el fondo de un plano indefinido del cielo-cubierta del libro. El símbolo del aniversario se presentó en un estilo surrealista, como un motivo de una cuerda vertical con dos nudos, una metáfora del número 100.
- Colores: delicados, no agresivos, inspirados en los elementos de la fachada del edificio.
- Técnica de pintura: pinturas acrílicas (fachada, exterior), por ejemplo: Flugger, Caparol, Dekoral, Beckers, etc.

Propozycja delikatna, oszczędna, zwiewna - do odczuwania. W stylistyce surrealistycznego pejzażu, który jednocześnie przeistacza się w formę książki.

Analogicznie jak „Rękopis znaleziony w Saragossie” Wojciecha Jerzego Hasa, wystawia widza na próbę iluzji postrzegania, widzenia, i odczuwania.

Propozycja to krótka podróż przez zmieniające się elementy, które niekoniecznie finalnie stają się tym, co pierwotnie sugerowały.

To mural o wewnętrznej drodze zwodzenia i pogłębiania zmysłów.

Mural skupia się na upamiętnieniu osoby Hasa w subtelny i niejednoznaczny sposób:

- rant książki przypomina w formie pióro, ale i oderwany pocięty papier,
- kartki książki, niczym schody wynoszą ku górze wystającą zakładkę z autorskim podpisem Hasa,
- tajemnicze okno (jako portal do innej rzeczywistości) metafizycznie lewituje na tle nieokreślonej płaszczyzny nieba / okładki książki.

Rocznicowy charakter został przedstawiony w surrealistycznym stylu- jako motyw pionowej liny z dwoma węzłami- metafora liczby 100.

- Kolorystyka: oszczędna, nie wybijająca się, pochodna od elementów fasady budynku.

- Technologia wykonania: farby akrylowe, fasadowe, zewnętrzne np. Flugger, Caparol, Dekoral, Beckers, itp.

Zanvit, Stefano Umberto

La obra para el concurso mural “El manuscrito encontrado en Zaragoza” interpreta al viajero como símbolo de tránsito entre mundos: real, fantástico e intelectual. Inspirada en la narrativa laberíntica de Wojciech Jerzy Has y en el espíritu ilustrado de la Zaragoza del XVIII, muestra un personaje contemplativo de estilo realista como ancla emocional.

El fondo desarrolla un lenguaje abstracto y simbólico que evoca el surrealismo de Has: formas geométricas y contrastes cromáticos que remiten a los múltiples niveles del relato, sus giros oníricos y su estética barroca traducida al cine. La obra invita a explorar, como la novela de Potocki. El retratado es también estudiante-lector-soñador: quien recorre la Biblioteca Hypatia en busca de sentido. Así, rinde homenaje a la universidad como espacio de encuentros entre disciplinas, culturas y épocas.

Formalmente, el mural se integra con el Edificio Betancourt, dialogando con el entorno mediante curvas y líneas ascendentes que acompañan la estructura. La paleta fusiona el calor del desierto aragonés con los tonos fríos de lo desconocido, señalando el cruce entre realidad y fantasía.

No es solo una intervención estética, sino una narrativa suspendida: portal al universo de Has y Potocki y metáfora abierta para quien cruce el umbral del conocimiento. Un eco visual del manuscrito: incompleto, fragmentario y evocador.

Praca na konkurs muralowy „Rękopis znaleziony w Saragossie” interpretuje podróżnika jako symbol przejścia między światami: realnym, fantastycznym i intelektualnym. Zainspirowana labiryntową narracją Wojciecha Jerzego Hasa i oświeceniowym duchem XVIII-wiecznej Saragossy, przedstawia kontemplacyjną, realistyczną postać jako emocjonalny punkt zaczepienia.

Tło rozwija abstrakcyjny i symboliczny język, który przywołuje surrealizm Hasa: geometryczne kształty i kontrasty chromatyczne nawiązują do wielopoziomowości opowieści, jej onirycznych zwrotów akcji i barokowej estetyki przeniesionej na język kina. Praca zaprasza do eksploracji, niczym powieść Potockiego.

Tematem jest również student/czytelnik/marzyciel: wędruje po Bibliotece Hypatii w poszukiwaniu sensu. W ten sposób oddaje hołd Uniwersytetowi jako przestrzeni spotkań dyscyplin, kultur i epok. Formalnie mural integruje się z budynkiem Betancourt, nawiązując do otoczenia poprzez krzywizny i wznoszące się linie, które towarzyszą konstrukcji. Paleta barw łączy ciepło aragońskiej pustyni z chłodnymi tonami nieznanego, sygnalizując przecięcie się rzeczywistości z fantazją.

To nie tylko estetyczna interwencja, ale zawieszona narracja: portal do wszechświata Hasa i Potockiego oraz otwarta metafora dla każdego, kto przekracza próg wiedzy. Wizualne echo manuskryptu: niekompletne, fragmentaryczne i sugestywne.

Ziemicki, Paweł y Sierra Rivera, Sara

En el primer plano está Alphonse van Worden —protagonista— presentado en el reflejo de espejo, como en las cartas del juego; diseño acorde al surrealismo de la película.

A su lado, símbolos en rojo extraídos del manuscrito hallado por el protagonista.

La espiral remite al mundo onírico y a lo surreal del tiempo, con el portal de arquitectura árabe-oriental, "otra realidad" para Has en los años 60.

El personaje doble alude a la escena final y al dualismo recurrente: dos princesas, dos ahorcados, dos Alphonse; principio de bien-mal, razón-pasión, alma-cuerpo.

La espiral ilustra el flujo continuo e infinito del tiempo: aventuras sin inicio ni fin claros.

En la mano de Alphonse, la copa de calavera presente en varias escenas; al fondo, símbolos de la cábala.

Resultado: un diseño misterioso; como en Has, el mural propone un viaje a lo desconocido, llamativo para las nuevas generaciones y la comunidad universitaria. El surrealismo genera expectativa y búsqueda, como la ciencia.

Tonalidades blanco-negro, en referencia al formato del filme.

Sobre Zaragoza: la película se rodó en Eslovaquia y Polonia, sin referencias arquitectónicas locales.

El mural incluye el título y el nombre de Wojciech Has: homenaje y invitación a ver la película y leer la novela de Potocki, para debatir e interpretar libremente.

Na pierwszym planie Alfons van Worden – główny bohater – przedstawiony jest w lustrzanym odbiciu, niczym karty do gry; projekt nawiązuje do surrealizmu filmu.

Obok niego czerwone symbole zaczerpnięte z rękopisu znalezione przez bohatera.

Spirala nawiązuje do onirycznej krainy i surrealizmu czasu, z portalem arabsko-orientalnej architektury, „innej rzeczywistości” dla Hasa w latach 60. XX wieku.

Podwójna postać nawiązuje do finałowej sceny i powracającego dualizmu: dwie księżniczki, dwóch wisielców, dwóch Alfonsów; zasada: dobro/zło, rozum/namiętność, dusza/ciało.

Spirala ilustruje ciągły i nieskończony upływ czasu: przygody bez wyraźnego początku i końca.

W jego dłoni puchar z czaszką jest obecny w kilku scenach; w tle symbole kabały.

Rezultat: tajemniczy projekt; podobnie jak film Hasa, proponuje podróż w nieznane, przemawiającą do nowych pokoleń i społeczności uniwersyteckiej. Surrealizm, niczym nauka, budzi oczekiwania i skłania do poszukiwań.

Czarno-biała tonacja nawiązuje do formatu filmu.

O Saragossie: film został nakręcony na Słowacji i w Polsce, bez lokalnych odniesień architektonicznych.

Mural zawiera tytuł i nazwisko Wojciecha Jerzego Hasa: hołd i zaproszenie do obejrzenia filmu i przeczytania powieści Potockiego, do swobodnej dyskusji i interpretacji.

EJECUCIÓN E INAUGURACIÓN DEL MURAL

REALIZACJA I INAUGURACJA MURALU

Ejecución del proyecto de Carlos Zerpabzueta por Daniel Martín Gutierrez

Realizacja projektu Carlosa Zerpabzuetę przez Daniela Martína Gutierreza

Ejecución por Daniel Martín Gutierrez

Acto de inauguración del mural que ha contado con la participación de la rectora de la Universidad de Zaragoza, Rosa Bolea; el director de la Escuela de Ingeniería y Arquitectura, José Antonio Yagüe; la docente de la Escuela de Ingeniería y Arquitectura, Anna Maria Biedermann; y la directora del Instituto Polaco de Cultura en Madrid, Maria Ślebioda.

W uroczystości odsłonięcia muralu wzięli udział rektor Uniwersytetu w Saragossie Rosa Bolea, dyrektor Szkoły Inżynierii i Architektury José Antonio Yagüe, wykładowczyni Szkoły Inżynierii i Architektury Anna Maria Biedermann oraz dyrektor Instytutu Kultury Polskiej w Madrycie Maria Ślebioda.

Inauguración del mural

